

9h

Projekt

z dnia 10 listopada 2020 r.
Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR XXVI/ /2020
RADY MIEJSKIEJ W SĘPÓLNE KRAJEŃSKIM**

z dnia 25 listopada 2020 r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021-2024 w Gminie Sępólno Krajeńskie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r., poz. 713 i 1378), art. 110 ust. 10 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1876) i art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r., poz. 218) uchwała się, co następuje:

- § 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021-2024 w Gminie Sępólno Krajeńskie w brzmieniu załącznika do niniejszej uchwały.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Sępólna Krajeńskiego.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 roku.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

inż. Franciszek Lesinski

Sprawdzono pod względem
formalno prawnym
dnia, 13.11.2020r.

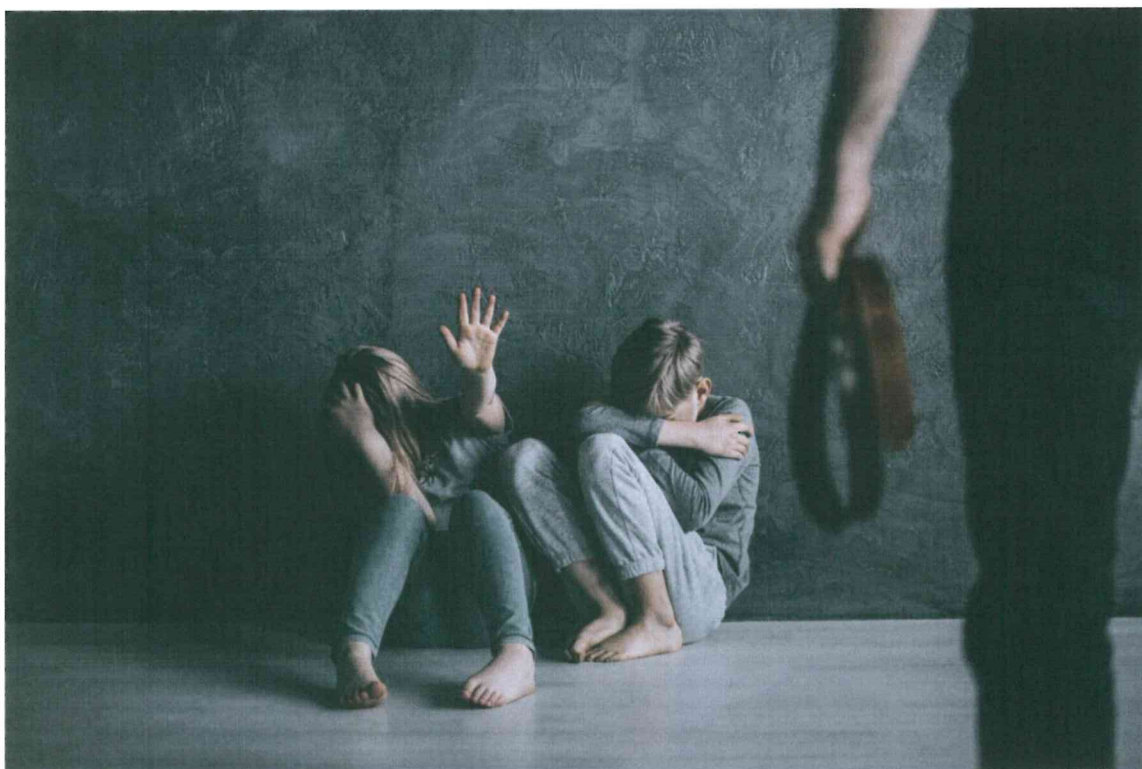

Dągmara Lesiszak
Rada Miejska
Sępólno Krajeńskie

WÓJTA GMINY

MIASTA SĘPÓLNO KRAJEŃSKIE

1

**GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA
PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY
OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE NA LATA
2021 – 2024 W GMINIE SĘPÓLNO KRAJEŃSKIE**

SPIS TREŚCI

I.	Wprowadzenie	3
II.	Charakterystyka zjawiska przemocy w rodzinie	3
	1. Definicja, rodzaje i fazy przemocy	3
	2. Podstawy prawne	5
III.	Diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie	6
	1. Skala zjawiska przemocy w perspektywie danych instytucji	6
	2. Diagnoza zjawiska przemocy na podstawie analizy badań ankietowych, wnioski z przeprowadzonych badań - raport	10
IV.	Cele, działania, sposoby realizacji, wskaźniki programu	68
V.	Adresaci programu	74
VI.	Realizacja programu	75
VII.	Źródła finansowania programu	79
VIII.	Monitoring i ewaluacja programu	79

I. WPROWADZENIE

Zjawisko przemocy domowej od wielu lat stanowi poważny problem społeczny, a zarazem jedno z podstawowych zagrożeń zarówno dla rodziny jak i jej członków. Problem przemocy dotyka osoby różnej płci, wieku, które pochodzą ze wszystkich grup społecznych. Przemoc często trwa wiele lat, a osoby jej doznające nie szukają pomocy dla siebie i swoich bliskich, co bardzo utrudnia rozpoznanie zjawiska i skuteczną interwencję.

Rodzina jest pierwszym i najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka, gdzie kształtowana jest osobowość, system wartości, poglądy i styl życia. Główną rolę w prawidłowo funkcjonującej rodzinie odgrywają wzajemne relacje pomiędzy członkami rodziny, które oparte są na zrozumieniu i miłości. Rodzina pozostaje dla ogromnej większości dzieci i dorosłych podstawowym zespołem wspólnoty życia. Dla wielu dom staje się podporą emocjonalną, ostoją bezpieczeństwa psychicznego. Rodzina kształtuje postawy, kieruje poznawanie przez dziecko procesów przyrody i kultury, zjawisk i faktów otaczającego świata. Podczas pojawiających się konfliktów i trudności rodzina nie jest w stanie realizować podstawowych zadań. Zachowania poszczególnych członków rodziny stają się niezgodne z normami moralnymi i prawnymi oraz oczekiwaniami społecznymi.

Celem Programu jest przeciwdziałanie przemocy w rodzinie, ochrona ofiar przemocy w rodzinie oraz zwiększenie dostępności i skuteczności profesjonalnej pomocy. Program określa szczegółowe zadania do realizowania, które ukierunkowane są przede wszystkim na:

- rozwoju systemu przeciwdziałania przemocy oraz współpracy międzyinstytucjonalnej;
- kształtowaniu i uwrażliwieniu świadomości społecznej w zakresie zjawiska przemocy w rodzinie;
- doskonaleniu kadry zajmującej się diagnozowaniem i profesjonalną pomocą osobom dotkniętym problemem przemocy;
- edukacją i profilaktyką mieszkańców gminy Sępólno Krajeńskie.

Program przyczyni się do usprawnienia i zintegrowania systemu przeciwdziałania przemocy, podniesienia świadomości społeczności lokalnej w powyższym zakresie oraz ograniczenie zjawiska przemocy w rodzinie.

Opracowanie Programu poprzedzone zostało diagnozą, która miała na celu ukazanie skali problemu przemocy, alkoholizmu i narkomanii na terenie gminy Sępólno Krajeńskie.

II. CHARAKTERYSTYKA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE

1. Definicja, rodzaje i fazy przemocy

W świetle ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie jako przemoc w rodzinie należy rozumieć: „jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób (członków rodziny), w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia,

naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą”.

Rodzaje przemocy:

Przemoc fizyczna - jest zachowaniem powodującym uszkodzenie ciała lub niosącym takie ryzyko jak np.: popychanie, szarpanie, ciągnięcie za uszy, włosy, szczypanie, kopanie, bicie ręką, pięścią, szturchanie, klepanie, klapsy, uderzenie w twarz - tzw. "policzek", przypalanie papierosem, duszenie, krępowanie ruchów.

Przemoc psychiczna - zawiera przymus i groźby np.: obrażanie, wyzywanie, osadzanie, ocenianie, krytykowanie, straszenie, szantażowanie, grożenie, nieliczenie się z uczuciami, krzyczenie, oskarżanie, obwinianie, oczernianie, czytanie osobistej korespondencji, wyśmiewanie, lekceważenie.

Przemoc seksualna - polega na zmuszaniu osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli, kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy osoba nie jest w pełni świadoma, bez pytania jej o zgodę. Przymus może polegać na bezpośrednim użyciu siły lub emocjonalnym szantażu, np.: wymuszanie pożycia, obmacywanie, gwałt, zmuszanie do niechcianych praktyk seksualnych.

Przemoc ekonomiczna - o przemocy ekonomicznej mówimy wtedy, gdy jej sprawca używa pieniędzy albo innych wartości materialnych do zaspokojenia swojej potrzeby władzy i kontroli, podporządkowując sobie osobę lub przerzucając na nią odpowiedzialność za utrzymanie domu.

Zaniedbanie - jest formą przemocy ekonomicznej i oznacza np.: pozbawienie środków na utrzymanie, pozbawianie jedzenia, ubrania, schronienia, brak pomocy w chorobie, uniemożliwianie dostępu do miejsc zaspokojenia podstawowych potrzeb: mieszkania, kuchni, łazienki, łóżka.

Osoby dotknięte przemocą w rodzinie często doświadczają kilku jej form jednocześnie. Przemoc w rodzinie ma tragiczne konsekwencje i jest zjawiskiem wysoce szkodliwym. Stosowanie przemocy w konsekwencji prowadzi do niskiej samooceny, poczucia bezradności i bezsilności, depresji oraz chorób związanych z długotrwałym stresem. Cykl przemocy składa się z trzech następujących po sobie faz (występujących w różnych odstępach czasowych):

- **Faza narastającego napięcia** - jest to początek cyklu, charakteryzuje się on wzrostem napięcia i natężeniem zachowań, w których sprawca okazuje zniecierpliwienie, rozdrażnienie, narastają sytuacje konfliktowe.
- **Faza ostrej przemocy** - sprawca eskaluje przemoc, dochodzi do wybuchu gniewu, ostrego wyladowania agresji w stosunku do osoby krzywdzonej. Ta faza trwa stosunkowo krótko, ale może zakończyć się dramatycznie.
- **Faza miodowego miesiąca** - jest to faza skruchy i okazywania żalu ze strony sprawcy przemocy.

Przemoc w rodzinie jest doświadczeniem traumatycznym, którego skutkiem są zarówno bezpośrednie szkody na zdrowiu psychicznym i fizycznym, jak i poważne długotrwałe problemy pojawiające się w życiu dorosłym, jako konsekwencje przemocy doświadczonej w dzieciństwie. Obok obrażeń cielesnych przemoc domowa powoduje, że szczególnie dziecko żyje w poczuciu ciągłego strachu i zagrożenia, pozbawione miłości, zaufania i bezpieczeństwa.

U osób, które są poddawane długotrwałej przemocy występują poważne problemy fizyczne jak i emocjonalne. Do najczęstszych objawów będących skutkami przemocy należą m.in.: poważne obrażenia ciała, popadanie w depresję, obojętność, smutek, niekontrolowane wybuchy śmiechu, płaczu, wzrost częstotliwości występowania chorób somatycznych związanych ze stresem np. bóle głowy, żołądka, bóle brzucha, nudności, bóle kręgosłupa, zespół jelita drażliwego, bóle stawów.

Ofiary przemocy często zachowują się niezrozumiale, niejednokrotnie zmieniają zdanie i wycofują zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, zaczynają bronić sprawcy. Wycofywanie się z działań służących zmianie sytuacji i wyjściu z przemocy może wynikać z przekonania o bezskuteczności działań oraz obawie o siebie i dzieci, które poparte jest wcześniejszymi doświadczeniami.

Konsekwencjami przemocy w rodzinie jest dziedziczenie zachowań przemocowych i powielanie ich w dorosłym życiu. Długotrwała przemoc przybiera na sile, utrwała się i eskaluje niosąc negatywne konsekwencje dla uwikłanych w nią rodzin i dla całego społeczeństwa. Ważne jest aby podejmować planowane działania, które mają na celu zapobieganie i zwalczanie przemocy w rodzinie. Działania, które wpisane są w tworzenie i rozwijanie systemu przeciwdziałania przemocy, którego zasadniczymi elementami są instytucje zaangażowane w przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz kadra niosąca pomoc i wsparcie.

2. Podstawy prawne

Podstawowym dokumentem regulującym działania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Definiuje ona pojęcie przemocy w rodzinie, określa zadania organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego w zakresie przeciwdziałania przemocy. Określa zasady postępowania wobec osób doznających przemocy oraz wobec osób stosujących przemoc. Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie określa dla samorządu gminnego następujące zadania:

- a) tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym: opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie;
- b) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu

opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie;

- c) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia;
- d) tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Pozostałe akty prawne wspomagające podejmowanie działań na rzecz ofiar i sprawców przemocy to:

1. Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713).
2. Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876).
3. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277 ze zm.).
4. Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020.

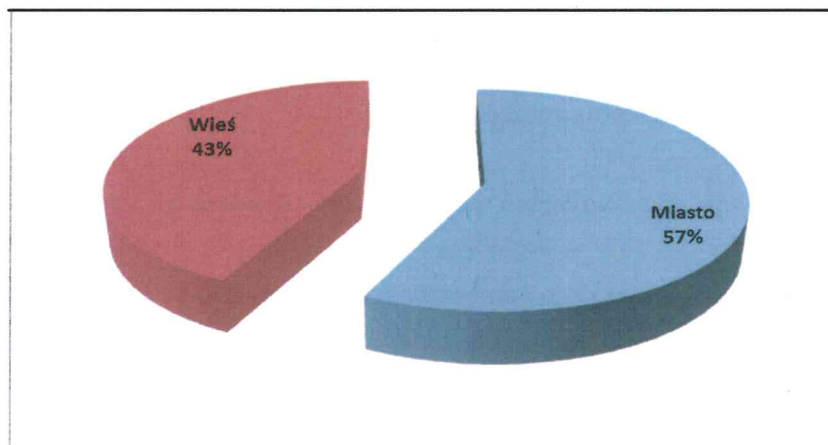
III. DIAGNOZA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE

1. Skala zjawiska przemocy w perspektywie danych instytucji

Skala przemocy w rodzinie, jako zjawiska zachodzącego w środowisku zamkniętym, jest niezwykle trudna do oszacowania. Składa się na to wiele przyczyn, poczynając od braku udziału osób trzecich, oporu ofiar przed wyjawieniem sytuacji na zewnątrz ze względu na uwarunkowania społeczne, obawę przed rozpadem związku oraz przed zachowaniem sprawcy.

Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeński w ramach działań z zakresu przemocy w rodzinie realizował zadania, które wynikają z ustawy o pomocy społecznej. Jedną z form wsparcia dla osób doświadczających przemocy była prowadzona praca socjalna. Pracownicy socjalni udzielali pomocy w zakresie wsparcia rodzin w załatwianiu sprawy socjalno-bytowych poprzez informowanie o przysługujących świadczeniach i formach pomocy oraz w uzyskaniu dostępu do poradnictwa (prawnego, psychologicznego, rodzinnego). Pracownicy socjalni w prowadzonej pracy z rodzinami posługiwali się narzędziem jakim jest wywiad środowiskowy oraz kontrakt socjalny. Po zakończeniu prowadzonych procedur „Niebieskie Karty” pracownicy socjalni przez okres trzech miesięcy nadal monitorowali sytuację rodzin, gdzie występowała przemoc kontynuując współpracę z rodziną.

Liczba ludności zamieszkującej gminę Sępólno Krajeńskie

Dane Urzędu Stanu Cywilnego Urzędu Miejskiego w Sępólnie Krajeńskim stan na dzień 30.09.2020 r. (liczba osób mieszkających w mieście 8.762, liczba osób mieszkających na wsi 6.640, ogółem: 15.402).

Problematyka przemocy domowej dotyka również gminę Sępólno Krajeńskie. Jedną z kluczowych instytucji udzielających pomocy dla rodzin, gdzie występuje przemoc w rodzinie jest Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim oraz Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim.

Zespół Interdyscyplinarny jest istotnym elementem systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, który integruje działania służb. Został powołany Uchwałą Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim Nr XXXIX/290/13 z dnia 28 listopada 2013 roku w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania.

Praca z rodziną, w której występuje przemoc realizowana jest przez grupy robocze, których zadaniem jest planowanie działań, monitorowanie sytuacji oraz organizowanie pomocy. W skład grup roboczych wchodzi: pracownicy socjalni, dzielnicowi, pedagodzy, kuratorzy, przedstawiciel GKRPA, psycholog.

Według danych Zespołu Interdyscyplinarnego w Sępólnie Krajeńskim w roku 2018 roku wszczęto 70 procedur „Niebieska Karta” w 47 rodzinach. Natomiast w 2019 wszczęto 61 procedur „Niebieska Karta” w 48 rodzinach.

	Liczba wszczętych procedur „Niebieska Karta”	Liczba rodzin, w których wszczęto „Niebieska Kartę” łącznie:
2018	70	47
2019	61	48

Opracowanie własne: Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim

Z przedstawionych powyżej danych wynika, iż w 2018 roku było więcej interwencji domowych w porównaniu do roku 2019. Spadek liczby wszczętych procedur „Niebieska

Karta” w roku 2019 nie oznacza niestety zmniejszenia występowania problemu przemocy w rodzinie na terenie gminy Sępólno Krajeńskie.

Dane statystyczne Komendy Powiatowej Policji w Sępólnie Krajeńskim obrazują zjawisko przemocy w rodzinie na przestrzeni ostatnich lat w sposób następujący:

	2017	2018	2019
Liczba interwencji domowych	243	273	269
Ilość interwencji – procedura „Niebieska Karta”, w tym:	67	58	50
na wsi	33	15	17
w mieście	34	43	33
Liczba pokrzywdzonych w tym:	67	58	50
kobiety	50	50	38
mężczyźni	14	6	9
nieletni	3	2	3
Liczba sprawców przemocy, w tym:	67	58	50
kobiety	5	6	2
mężczyźni	62	50	48
nieletni	0	2	0
Liczba sprawców przemocy pod wpływem alkoholu, w tym:	50	42	35
kobiety	4	1	0
mężczyźni	46	41	35
nieletni	0	0	0
Liczba postępowań przygotowawczych z art. 207 kk, w tym zakończonych:	21	12	15
skierowaniem aktu oskarżenia do sądu	17	8	6
wnioskiem o umorzenie postępowania	4	4	9

Źródło: dane statystyczne Komendy Powiatowej Policji w Sępólnie Krajeńskim

Z przedstawionych danych wynika, iż w 2018 roku i 2019 roku wzrosła liczba interwencji domowych w porównaniu do roku 2017. Jednocześnie w latach 2017 – 2018 zauważyć można wzrost liczby wszczętych procedur „Niebieska Karta” w odniesieniu do roku 2019, co nie oznacza niestety zmniejszenia występowania problemu przemocy w rodzinie na terenie gminy Sępólno Krajeńskie.

Różnica w danych Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim i Komendy Powiatowej Policji w Sępólnie Krajeńskim dot. „Niebieskich Kart” wynika z faktu, iż po wszczęciu i wypełnieniu formularza „Niebieska Karta – A” przez przedstawiciela jednego z podmiotów wymienionych w art. 9d ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie wszystkie karty przekazywane są do Przewodniczącego Zespołu Interdyscyplinarnego, który prowadzi rejestr procedur, celem podjęcia dalszych działań.

Niepokojącym jest fakt, iż ok 70% sprawców przemocy domowej dopuszcza się jej pod wpływem alkoholu. Dane na temat zjawiska nadużywania alkoholu na terenie gminy gromadzi Gminna Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sępólnie Krajeńskim.

	2017	2018	2019
Liczba osób wezwanych na posiedzenie GKRPA, w tym:	99	103	101
kobiety	16	19	6
mężczyźni	83	84	95
Liczba spraw skierowanych do sądu, w tym:	18	19	19
kobiety	7	6	5
mężczyźni	11	13	14
Liczba osób zobowiązanych do podjęcia leczenia stacjonarnego, w tym:	7	9	8
kobiety	1	1	1
mężczyźni	6	8	7
Liczba osób zobowiązanych do podjęcia leczenia niestacjonarnego, w tym:	9	3	4
kobiety	4	2	2
mężczyźni	5	1	2

Źródło: dane Gminnej Komisji ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sępólnie Krajeńskim

Analizując powyższe dane można zauważyć, że to mężczyźni zazwyczaj wzywani są na posiedzenie Gminnej Komisji ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Jeżeli chodzi o sprawy kierowane do sądu dotyczą one w około 65 % mężczyzn.

W roku 2019 Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim zanotował znaczny wzrost liczby interwencji związanych ze sprawowaniem opieki nad małoletnimi dziećmi przez rodziców znajdujących się pod wpływem alkoholu.

Liczba interwencji na podstawie art. 12a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie	2018	2019
	2	6

Źródło: dane własne Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim

Dane te budzą niepokój, ponieważ aż w 4 przypadkach opiekę nad małoletnimi dziećmi sprawowały nietrzeźwe matki. Niestety stwierdzić należy, iż bardzo często jeden z rodziców wychodzących np. do pracy jest świadomy tego, iż pozostawia małoletnie dzieci pod opieką nadużywającego alkoholu rodzica.

Bardzo ważną rolę w sprawach związanych z pomocą osobom dotkniętym przemocą domową odgrywa Punk Interwencji Kryzysowej działający przy Ośrodku Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim od 2006 roku. W ramach swojej działalności specjaliści zatrudnieni w PIK udzielają bezpłatnego poradnictwa, w tym również osobom doznającym przemocy domowej. Osoby te korzystają ze wsparcia psychologa, kuratora sądowego, prawnika, socjoterapeuty i poradnictwa rodzinnego. Konsultacje dotyczą w szczególności spraw związanych z uzależnieniami, problemami wychowawczymi z dziećmi, trudnościami życia codziennego, kryzysami małżeńskimi. Każdy specjalista zatrudniony w PIK udziela również informacji o instytucjach działających na terenie gminy Sępólno Krajeńskie, które zajmują się szeroko rozumianą pomocą i wsparciem dla osób doznających przemocy w rodzinie.

2. Diagnoza zjawiska przemocy na podstawie analizy badań ankietowych, wnioski z przeprowadzonych badań - raport

W celu zdiagnozowania zjawiska przemocy w rodzinie w miesiącu wrześniu i październiku 2020 roku Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim przeprowadził badanie ankietowe wśród uczniów sępoleńskich szkół oraz mieszkańców gminy.

Istotą badania było poznanie opinii oraz postaw względem problemu przemocowego oraz oszacowanie skali zjawiska. W tym celu zdecydowano się na przeprowadzenie badań wśród dorosłych mieszkańców oraz uczniów szkoły podstawowej i ponadpodstawowej. W badaniach zastosowano triangulację technik badawczych. Koncepcja badania uwzględniła zapewnienie trafności i rzetelności planowanych działań. Wiązała się z tym przede wszystkim triangulacja źródeł danych, polegająca na zastosowaniu kilku technik analitycznych. Przed przystąpieniem do realizacji badań dokonano przeglądu Diagnoz Społecznych realizowanych w latach ubiegłych. Następnie dokonano analizy danych zastanych. Pozwoliło to na ukazanie specyfiki regionu oraz umożliwiło przygotowanie zindywidualizowanego kwestionariusza

badawczego. Mieliśmy również do dyspozycji raport z realizacji projektu w roku 2019. Po przygotowaniu i akceptacji narzędzi badawczych przystąpiono do realizacji badań. Diagnozę problemów społecznych na terenie gminy Sępólno Krajeńskie rozpoczęto tokiem roku poprzedniego od przeprowadzenia badań wśród nauczycieli, pracowników ochrony zdrowia, Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej, Policji i organizacji pozarządowych. Zostały one wykonane zgodnie z metodologią ilościową, za pomocą metody PAPI (wywiad bezpośredni realizowany przy użyciu papierowej ankiety). Wykorzystana technika badawcza opierała się na bezpośrednim komunikowaniu się ankietera z respondentami, przy wykorzystaniu ustrukturyzowanego narzędzia badawczego, jakim był kwestionariusz ankiety. W ten sposób przebadano powyższą grupę oraz uczniów w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych.

Kolejne części opracowania zawierają informacje na temat grupy docelowej i rodzajów działań, jakie skierowano do odbiorców Projektu. Ich przedstawienie miało na celu wprowadzenie czytelnika w przedstawianą problematykę oraz charakterystykę obszaru. Kolejne rozdziały poświęcone są analizie wyników badań.

Cele i ogólne założenia badania

Niniejszy raport ma na celu ukazanie skali problemu przemocowego, alkoholizmu i narkomanii na terenie gminy Sępólno Krajeńskie. Zakres działań badawczych odnosił się do zidentyfikowania następujących kwestii:

- zidentyfikowania problemu przemocowego, alkoholizmu i narkomanii wśród różnych grup (dzieci, młodzieży, dorosłych mieszkańców);
- zidentyfikowania przyczyn lub czynników wywołujących sytuacje problemowe;
- ustalenie odsetka populacji rodzin zagrożonych przemocą w rodzinie, problemem alkoholowym czy narkomanii;
- zidentyfikowania skutków występujących problemów;
- wskazanie celów strategicznych, szczegółowych oraz kierunków działań;
- pokazanie rozwiązań mających na celu wyjaśnienie sytuacji problemowej lub złagodzenie jej skutków.

Problematyka badania

Każdy intuicyjnie rozumie, czym jest przemoc w rodzinie. Istnieje też ustawowa definicja tego zjawiska zawarta w ustawie o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005 roku.

Najczęściej wyróżnia się przemoc: fizyczną, psychiczną, seksualną czy ekonomiczną. Na potrzeby naszego projektu badawczego przyjęliśmy następujące rozumienie podstawowych form przemocy:

- **PRZEMOC FIZYCZNA** może przybierać różne formy – nie tylko bicia, kopania, duszenia, ale może to być także poszturchiwanie, wykręcanie rąk, szarpanie, szarpanie za włosy, popychanie czy spoliczkowanie drugiej osoby.

- **PRZEMOC PSYCHICZNA, EMOCJONALNA** czyli na przykład: zastraszanie, groźby, wyzwiska, poniżanie, wyśmiewanie, obrażanie, posądzanie o zdradę, ciągłe krytykowanie, wywoływanie poczucia winy, czy kontrolowanie / zabranianie kontaktów z innymi osobami, np. z rodziny itd.
- **PRZEMOC SEKSUALNA** może przybierać różne formy – np. wymuszania stosunków seksualnych lub zmuszania do niechcianych zachowań seksualnych (niezależnie czy dotyczy to współmałżonków, czy też nie). Może to być także niechciane obłapywanie, obmacywanie.
- **PRZEMOC EKONOMICZNA** może na przykład polegać na zabieraniu lub wydzielaniu pieniędzy, zakazywaniu lub utrudnianiu podjęcia pracy zarobkowej, kontrolowaniu wszystkich wydatków, kontrolowaniu konta bankowego, zaciąganiu bez porozumienia kredytów/pożyczek, niszczeniu rzeczy osobistych lub stanowiących wspólną własność lub sprzedawaniu ich bez porozumienia a także pozostawiania bez opieki osoby, która z powodu choroby, wieku, bądź niepełnosprawności nie może samodzielnie zaspokoić niezbędnych potrzeb itd.
- **CYBERPRZEMOC** to przemoc z użyciem urządzeń elektronicznych, najczęściej telefonu bądź komputera. Bywa określana także jako cyberbullying, nękanie, dręczenie, prześladowanie w internecie. Niezależnie od określenia, jej celem zawsze jest wyrządzenie krzywdy drugiej osobie. Cyberprzemoc to – podobnie jak przemoc tradycyjna – regularne, podejmowane z premedytacją działanie wobec słabszego, który nie może się bronić. Zjawisko elektronicznej agresji może przybierać różne formy: od wysłania obraźliwego SMS-a czy e-maila do koleżanki, aż po założenie komuś fałszywego konta na portalu społecznościowym.

To przede wszystkim w oparciu o te definicje ankietowani określali swoje doświadczenia ze zjawiskiem przemocy w rodzinie, zarówno w odniesieniu do bycia osobą, która była osobą doznającą przemocy, jak i tej, która ją stosowała. Dodatkowo respondenci pytani byli o konkretne sytuacje, których sami doświadczyli lub nie.

Skala problemów uzależnień i przemocy zależy w znacznej mierze od postaw społeczeństwa wobec powyższych problemów oraz wiedzy na temat zagrożeń z nich wynikających. Aby zmierzyć się z powyższymi problemami na terenie miasta i gminy Sępólno Krajeńskie warto jest ich skalę i specyfikę poddać dokładnej diagnozie. Temu celowi służy niniejszy dokument.

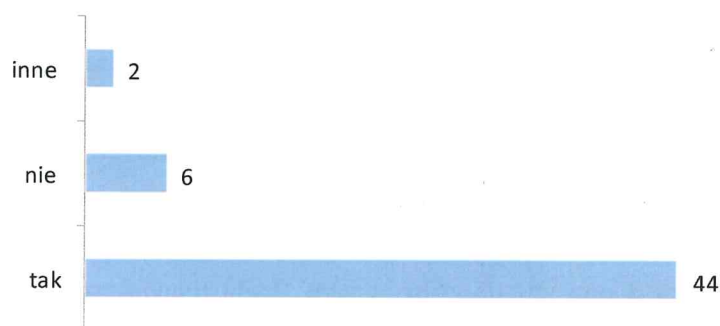
Zastosowana procedura badawcza składała się z trzech zasadniczych etapów. Pierwszym były badania terenowe, podczas których zgromadzono dane, następnie poddano te dane weryfikacji. W drugim etapie zebrane materiały poddano analizie ilościowej i jakościowej. Trzeci etap polegał na sformułowaniu wniosków i rekomendacji w odniesieniu do przyszłych działań.

W tym celu na terenie gminy Sępólno Krajeńskie wydano do szkół podstawowych 100 ankiet, z czego wróciło 53 ankiet wypełnionych. Natomiast do szkół ponadpodstawowych trafiło również 100 ankiet, z czego wypełnionych otrzymaliśmy 56

ankiet. Wśród pracowników instytucji pomocy społecznej, Policji, kuratorów, nauczycieli, pedagogów szkolnych, pracowników poradni psychologicznych, ośrodków zdrowia - wydano w powyższej grupie fokusowej - 30 ankiet, z czego analizowanych zostało 14 ankiet.

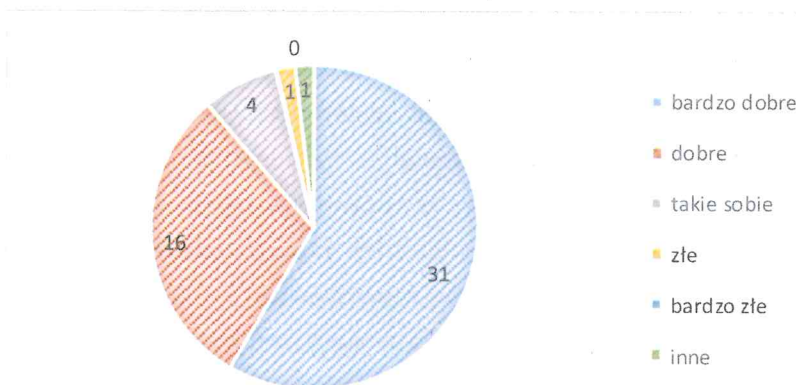
Analiza ankiet - szkoły podstawowe

1. Czy masz grupę przyjaciół, z którymi spędzasz wolny czas?

Spośród ankietowanych na powyższe pytanie odpowiedziało 44, że posiada grupę przyjaciół z którymi spędza wolny czas, 6 nie posiada, 2 udzieliło odpowiedzi inne, wskazując przyjaciela, natomiast 1 respondent nie odpowiedział na powyższe pytanie.

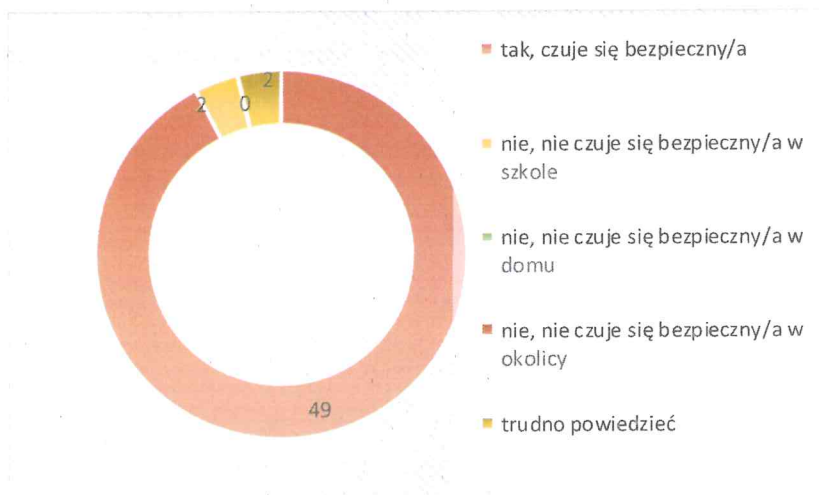
2. Jak oceniasz Twoje relacje z rodzicami/ opiekunami?

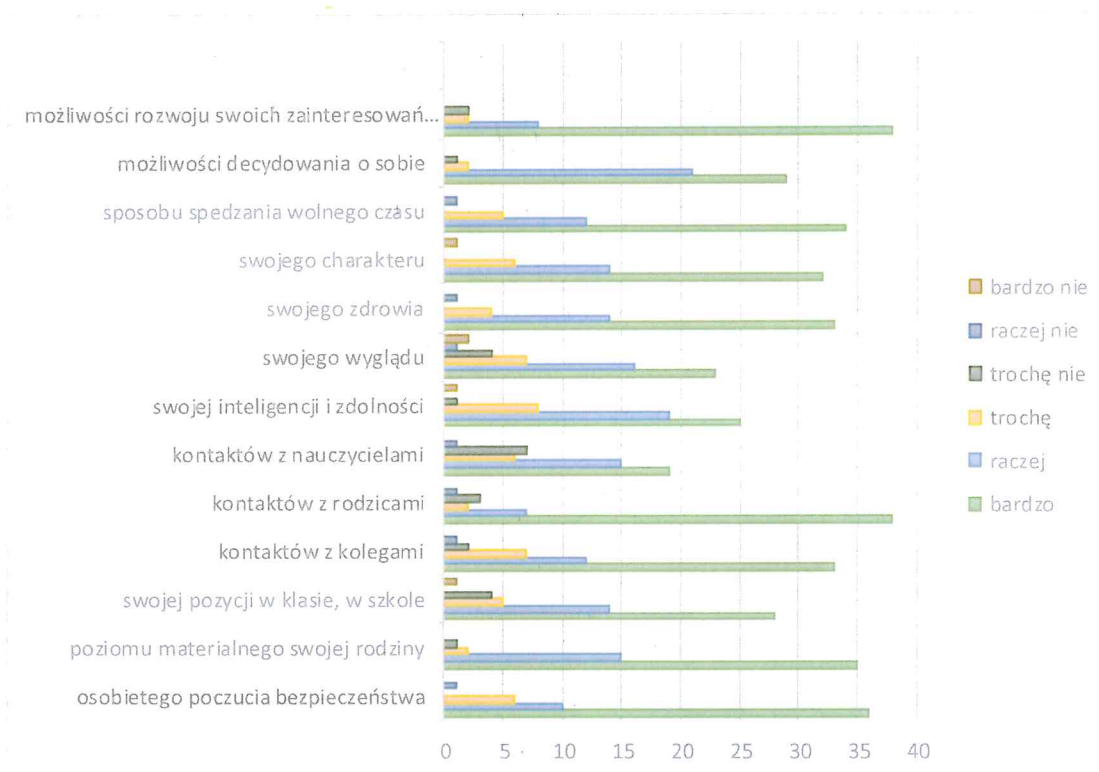
Bardzo dobre relacje z rodzicami/opiekunami wskazało 49 respondentów, natomiast 16 respondentów ma dobre relacje, 4 respondentów określiło relacje na „takie sobie”, po 1 respondencie wskazał jako „złe” i „inne” – wyjaśniając, że z matką relacje ma bardzo dobre, z tatą natomiast „takie sobie”.

3. Czy czujesz się bezpieczny/a w środowisku szkolnym, domowym i okolicy Twojego miejsca zamieszkania

Na powyższe pytanie 49 ankietowanych czuje się bezpiecznie zarówno w środowisku szkolnym, domowym jak i okolicy swojego miejsca zamieszkania, po 2 ankietowanych odpowiedziało, że nie czuje się bezpiecznie w szkole oraz trudno im powiedzieć.

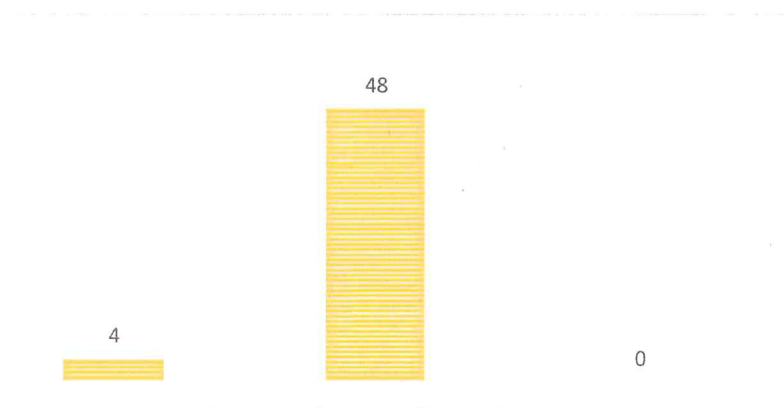

4. Zaznacz przy każdym wierszu, na ile jesteś zadowolony z:

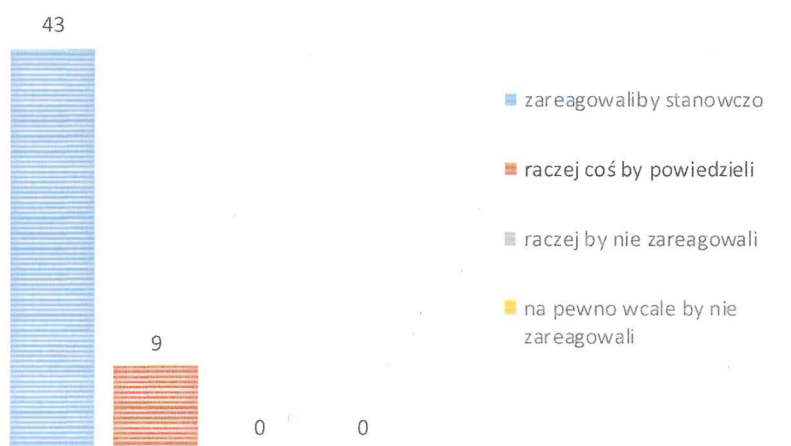

5. Czy znasz kogoś spośród swoich rówieśników, kto w trudnej sytuacji szkolnej lub domowej nie może liczyć na niczyje wsparcie?

Badani wśród swoich rówieśników znają osoby, które nie mogą liczyć na niczyje wsparcie będąc w trudnej sytuacji szkolnej lub domowej – takiej odpowiedzi udzieliło 5 osób, wskazując, że 1 zna 4 takie osoby, kolejny zna 3 takie osoby, następny określił, iż są to 2/3 osoby oraz po 1 badany zna – dwie osoby, ostatni nie wskazał liczby rówieśników. Natomiast 48 badanych nie zna takich osób. Innej odpowiedzi nie wskazał żaden z badanych.

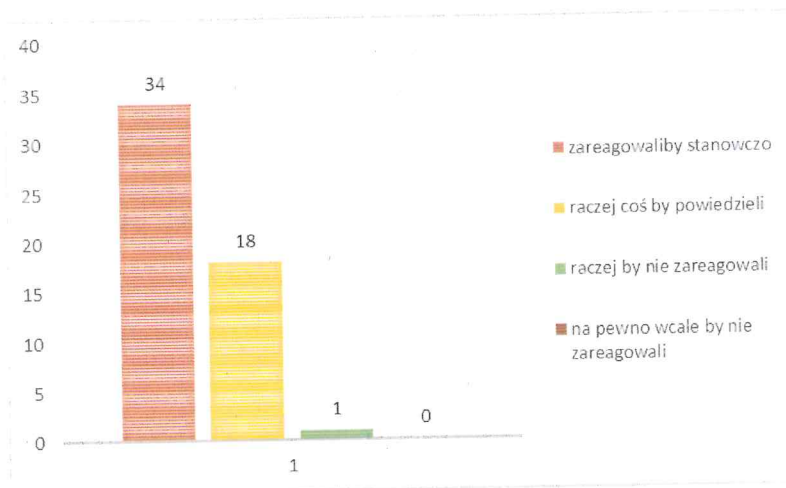
6. Gdybyś niespodziewanie wrócił/wróciła do domu po całej nocy np. o 6.00 rano to rodzice/opiekunowie

Sugerując młodzieży odpowiedź na pytanie o niespodziewanym powrocie do domu po całej nocy, jaka byłaby reakcja rodziców/opiekunów 43 badanych respondentów wskazało, iż rodzice/opiekunowie stanowczo zareagowaliby na taką sytuację. Rodzice/opiekunowie 9 badanych respondentów ich zdaniem raczej coś by powiedzieli, natomiast 2 badanych respondentów nie udzieliło odpowiedzi na powyższe pytanie.

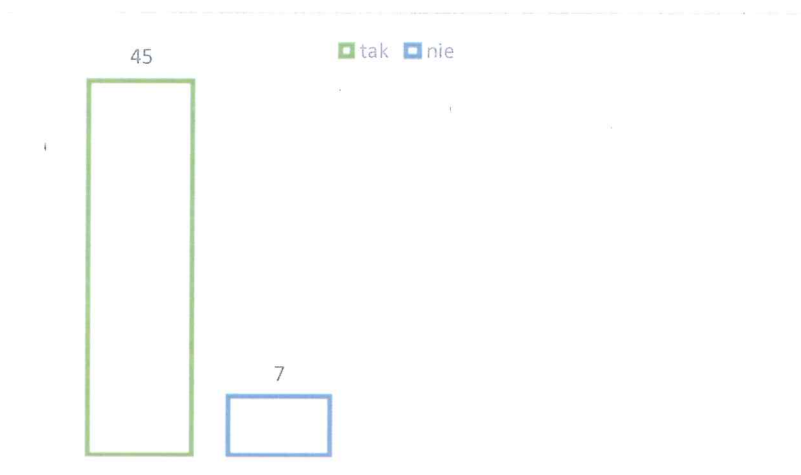
7. Gdybyś przyniósł/przyniosła nieoczekiwanie do domu jakiś sprzęt elektroniczny niewiadomego pochodzenia (laptop, telefon itp.) to rodzice/opiekunowie

Nawiązując do powyższego pytania, zapytano badaną młodzież o reakcję rodziców/opiekunów na przyniesiony przez nich nieoczekiwanie sprzęt elektroniczny 34 badanych uczniów twierdzi, że stanowczo zareagowaliby, 18 uważa, że raczej coś by powiedzieli, 1 z uczniów odpowiedział, że raczej by nie zareagowali. Na ostatnie pytanie – na pewno wcale by nie zareagowali nie odpowiedział żaden z uczniów.

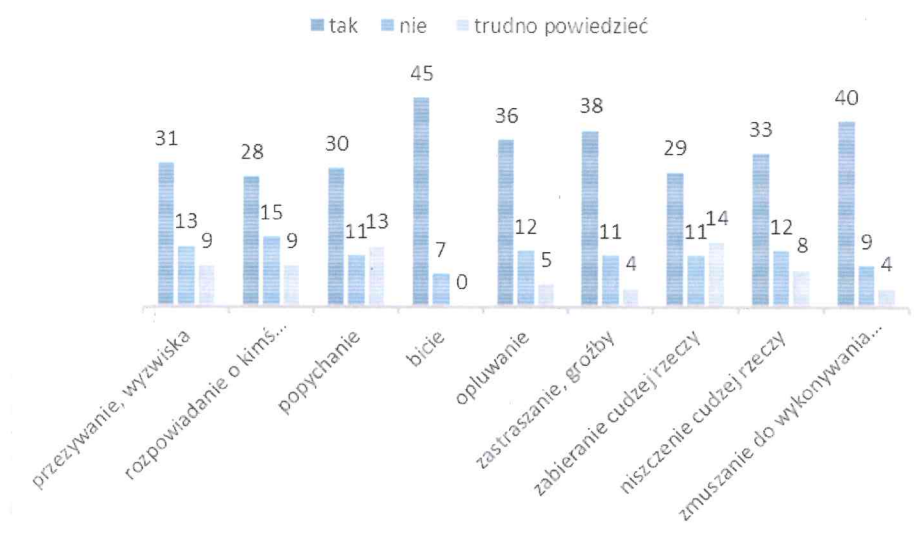

8. Czy wiesz, co to jest przemoc?

W ankiecie zadano uczniom otwarte pytanie: co to jest przemoc? 45 ankietowanych odpowiedziało, iż zna pojęcie przemocy, 7 nie wie co to jest. Osoby, które wiedzą co to jest przemoc miała własnymi słowami napisać czym ona dla nich jest. Aż 23 ankietowanych za przemoc uważa bicie, 14 rozpoznaje przemoc w formie psychicznej lub fizycznej, 9 ankietowanych klasyfikuje przemoc pod pojęciem „wyzywanie”, po 6 uczniów rozpoznaje przemoc poprzez znęcanie się oraz przemoc uważa jako krzywdę w stosunku do drugiej osoby, 4 ankietowanych rozpoznaje przemoc w formie przezywania, dla 2 ankietowanych objawia się gdy ktoś kogoś popycha, pojedyncze osoby za przemoc uważają: poniewieranie, szarpanie, ośmieszanie, dręczenie, prześladowanie, uszkodzenia cieleśne, okaleczanie, agresję oraz jako nienawiść i niewłaściwe zjawisko. **Dla jednego z ankietowanych jedynka ze sprawdzianu staje się powodem dla rodziców do bicia.** 4 uczniów nie udzieliło odpowiedzi na to pytanie.

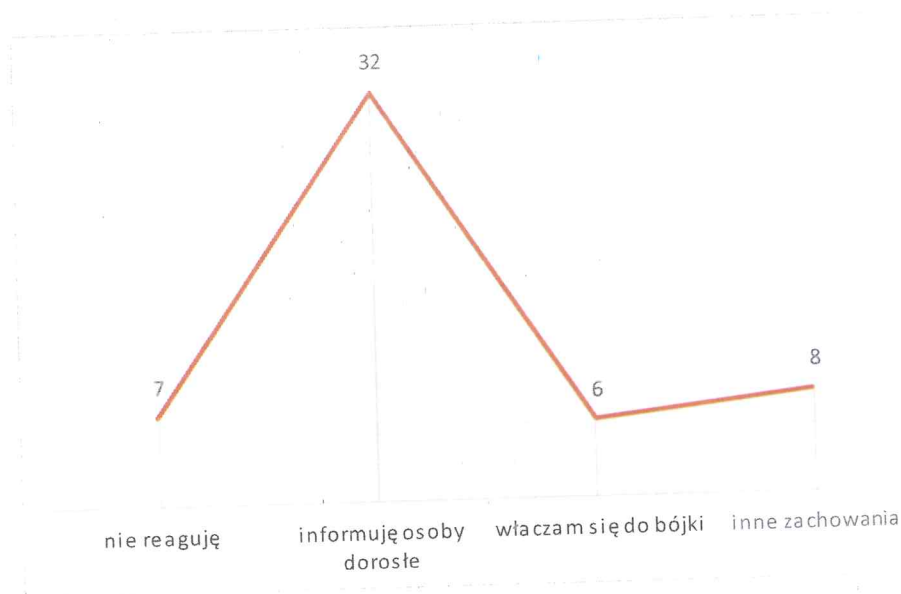
9. Które z wymienionych poniżej zachowań – w Twojej ocenie – można nazwać przemocą wobec innych?

Najwyżej ocenionym przez beneficjentów zachowaniem przemocowym jest bicie – 45 badanych tak odpowiedziało, jednakże 7 stwierdziło, iż bicie nie jest zachowaniem przemocowym. Następnie wysoko na liście znalazło się zmuszanie do wykonywania ośmieszających czynności – aż 40 uczniów tak uważa, gdzie równolegle 9 odpowiedziało, że nie. 38 uczniów za przemoc uważa zastraszanie i groźby, a 11 kategoricznie nie, a 36 – uważa opluwanie za przemoc, a 12 - że nie jest to zjawiskiem przemocy. Dla 33 uczniów przemocą jest niszczenie cudzej rzeczy, a dla 12 uczniów – nie. Natomiast dla 31 uczniów przezywanie, wyzwiska – to przemoc, a dla 13 - nie. Dla kolejnych 30 uczniów – popychanie, dla 11 – nie, natomiast dla 13 – trudno powiedzieć. 29 badanych określiło jako przemoc zabieranie cudzej rzeczy, natomiast 28 badanych uważa, że zachowaniem przemocowym rozprowadanie o kims kłamstw w celu ośmieszenia, 15 – natomiast, że takie zachowanie nie jest nieodpowiednie, a 9 - że trudno im powiedzieć, czy jest złe czy nie.

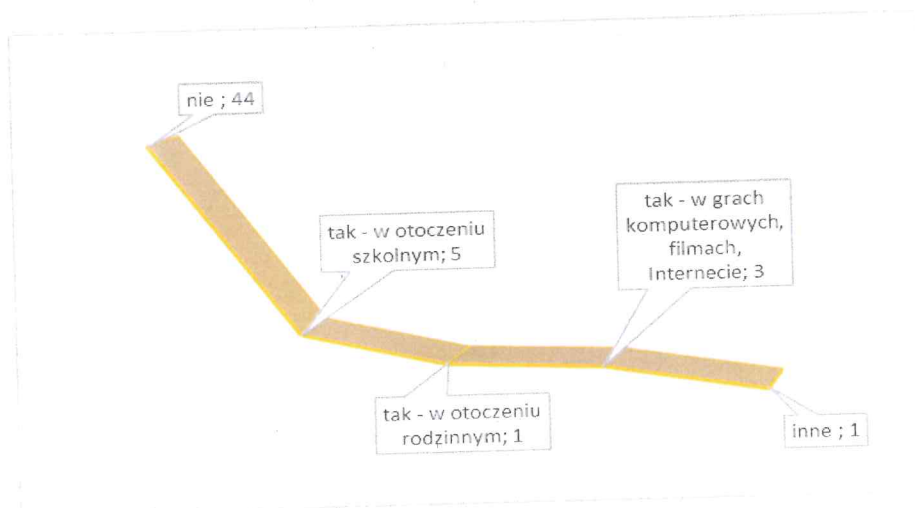
10. Co robisz w sytuacji, kiedy jesteś świadkiem zachowania agresywnego?

W sytuacji bycia świadkiem zachowania agresywnego 32 badanych reaguje na takie sytuacje informując o tym osoby dorosłe, 8 badanych reaguje w inny sposób, między innymi próbuje ich uspokoić lub rozdzielić, poprzez rozmowę z nimi rozwiązać konflikt, a niektórzy jeśli sytuacja zdarza się w szkole to jest na początku widzem, a pod koniec rozdziela ich. Spośród badanych 7 uczniów nie reaguje na takie sytuacje, natomiast 6 uczniów napisało, że włączają się do bójki.

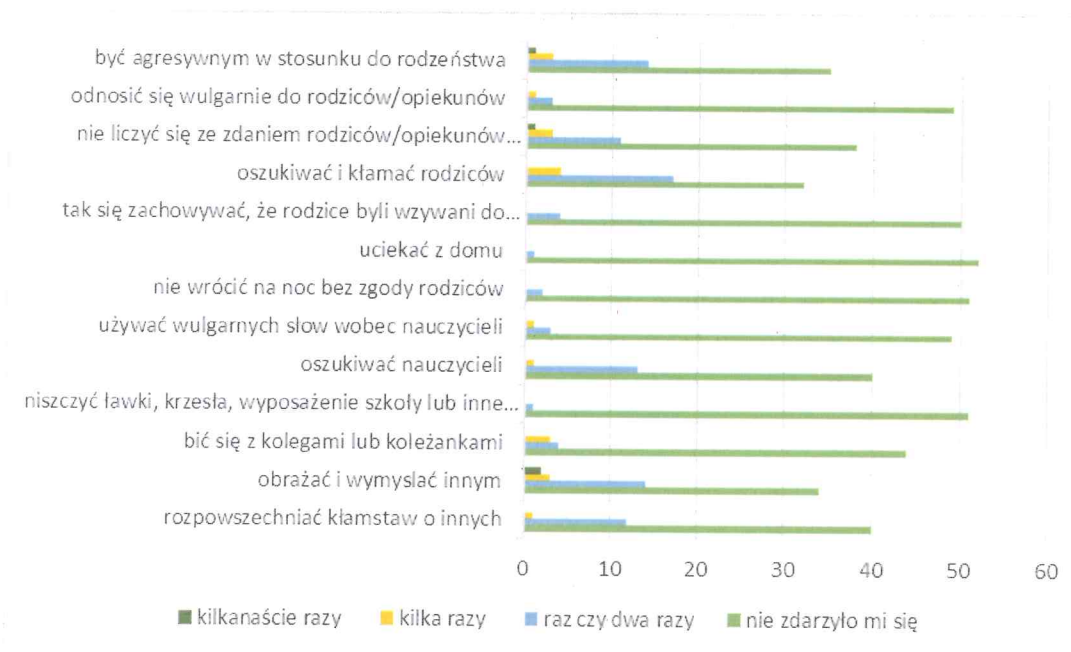
11. Czy spotykasz się ze zjawiskiem przemocy wobec Ciebie?

Pytając uczniów szkół podstawowych czy spotykają się ze zjawiskiem przemocy wobec siebie 44 ankietowanych - nie ma do czynienia z powyższym zjawiskiem, 5 uczniów ma do czynienia ze zjawiskiem przemocy wobec siebie w otoczeniu szkolnym, 3 uczniów ma do czynienia ze zjawiskiem przemocy wobec siebie w grach komputerowych, filmach i w Internecie, po 1 uczniu twierdzi, iż ma do czynienia z powyższym zjawiskiem przemocy wobec siebie w otoczeniu rodzinnym, oraz czasami poza domem.

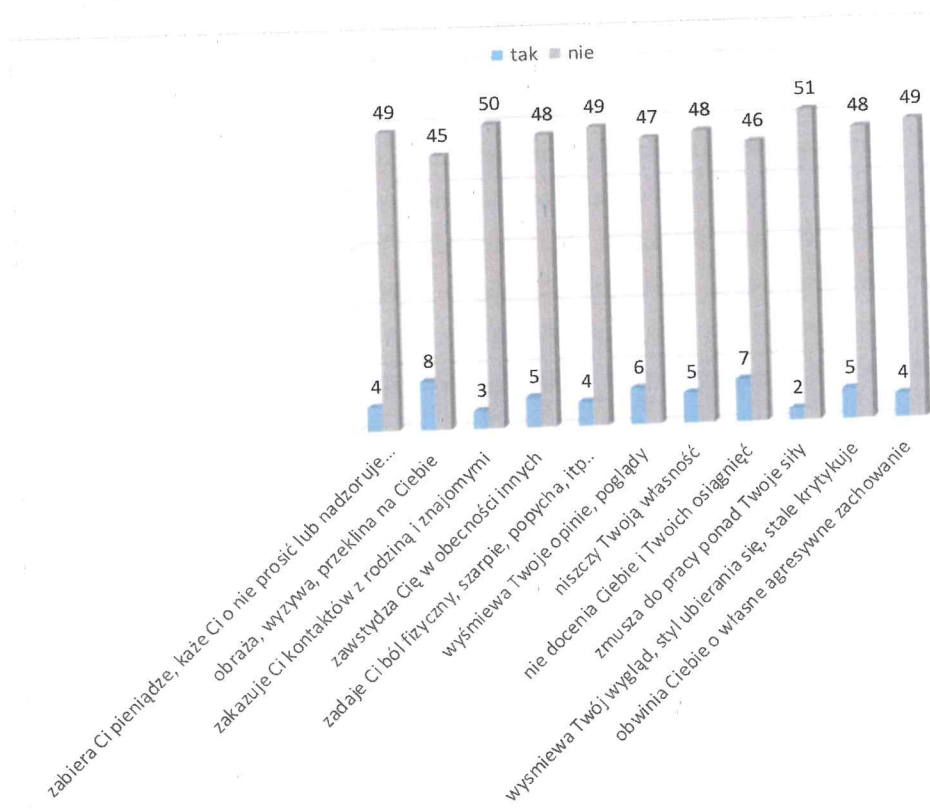

12. Czy w ciągu ostatnich 12 miesięcy brałeś udział w poniższych zdarzeniach?

Pytając czy badani uczniowie w ostatnim czasie brali udział w powyższych zdarzeniach – iż kilka razy 4 uczniów wskazało, że oszukiwało i kłamało rodzicom, po 3 uczniów przyznało, że kilka razy nie liczyło się ze zdaniem rodziców/opiekunów (robili coś wbrew ich zakazom), byli agresywni w stosunku do rodzeństwa, obrażali i wymyślali innym oraz wdawali się w bójki z kolegami lub koleżankami. Pojedyncze osoby przyznały, że kilka razy rozpowszechniali kłamstwa o innych, oszukiwali nauczycieli, używali wobec nauczycieli wulgarnych słów oraz wulgarnie odnosili się do rodziców/opiekunów. Pojedyncze osoby przyznały się również, iż kilkanaście razy nie liczyło się ze zdaniem rodziców/opiekunów (robili coś wbrew ich zakazom), a 2 uczniów kilkanaście razy wymyślali i obrażali innym. Pozytywnym faktem powyższego pytania jest, że 52 uczniom nie zdarzyło się uciekać z domu, 51 osobom nie zdarzały się akty wandalizmu w postaci niszczenia ławek, krzeseł, wyposażenia szkoły lub innych przedmiotów w miejscach publicznych oraz nie wrócić na noc bez zgody. 50 uczniów przyznało, że nie zdarzyło im się zachowywać tak, że rodzic/opiekun był wzywany z tego powodu do szkoły. Po 49 badanych twierdzi, że nie zdarzyło im się używać wulgarnych słów wobec nauczycieli oraz odnosić się wulgarnie do rodziców/opiekunów, po 40 badanych odpowiedziało, że nie zdarzyło im się rozpowszechniać kłamstw o innych, czy oszukiwać nauczycieli.

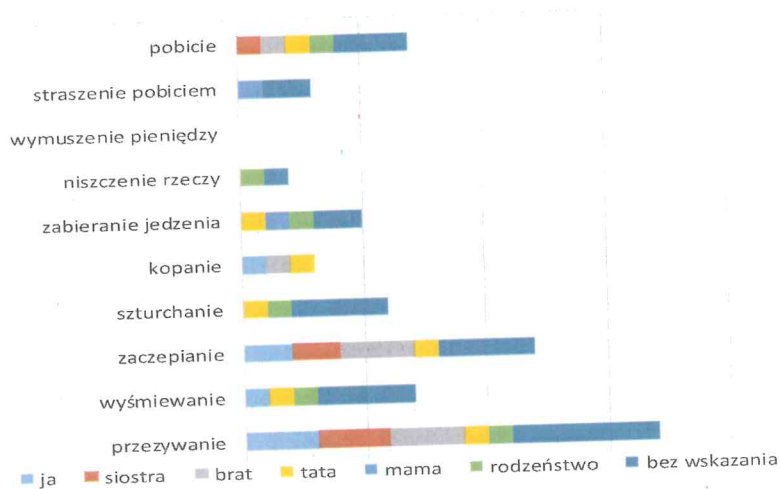

13. Poniżej przedstawiono różne sytuacje, które mogą mieć miejsce w rodzinie. Proszę o odpowiedź czy doświadczyłeś/łaś podobnych sytuacji.

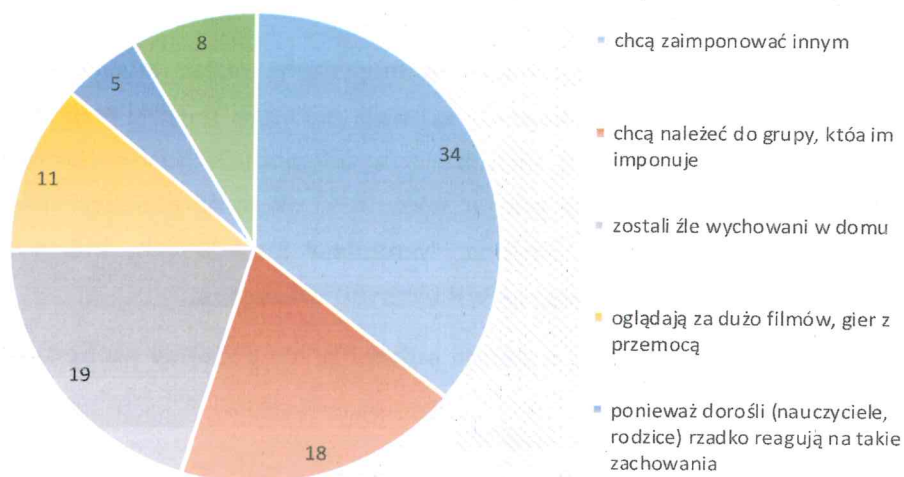
Większość badanych udzielając odpowiedzi na to pytanie, mając możliwość zaznaczeniu kilku odpowiedzi odpowiedziało, że wskazane sytuacje nie miały miejsca w ich rodzinie, tylko jednostkowo osoby wskazywały, że niektóre z wymienionych zachowań miały miejsce w ich środowisku rodzinnym. Można przyjąć średnią, iż około 48 badanych nie zna takich sytuacji w domu i wśród swoich bliskich. Natomiast 5 badanych, którzy odpowiadali na powyższe pytanie miało do czynienia ze wskazanymi sytuacjami.

14. Czy kiedykolwiek w Twojej rodzinie pojawiały się podobne zachowania?

Przedstawiono badanym przykładowe zachowania wskazujące na stosowaną przemoc, pytając, których z nich doświadczyli od członków swojej rodziny lub czy oni sami tak zachowywali się wobec innych. Najczęściej badani wskazali, iż dochodzi do przezywania, gdzie po 3 ankietowanych przyznało, że to oni przezywają, ich siostra i brat – rodzeństwo oraz 1 ankietowany wskazał, że ojciec. Natomiast 6 ankietowanych nie wskazało kto przezywa. Następnie wymienionym zostało zaczepianie, gdzie 2 odpowiedziało, że oni tak się zachowują w stosunku do członków rodziny oraz 6 odpowiedziało, że rodzeństwo ich zaczepia, a 4 ankietowanych nie wskazało, kto zaczepia. Na trzeciej pozycji zachowań znalazło się pobicie i wyśmiewanie, gdzie jeśli chodzi o pobicie tych czynności dokonuje zarówno ankietowany, rodzeństwo oraz ojciec. Pozostałych 3 ankietowanych nie wskazało kto tego dokonuje, ale zdarzyło się to w jego rodzinie. Podobnie jest z wyśmiewaniem gdzie 7 ankietowanych przyznało, że on wyśmiewa się z członków rodziny oraz jest wyśmiewany przez rodzeństwo i ojca, 4 osoby nie wskazały kto tak zachowuje się. Wśród odpowiedzi ankietowanych wynika, że dochodzi w ich domach do szturchania, którego dokonuje rodzeństwo, ojciec oraz inne osoby, których nie wskazano. **Niepokojącym faktem jest, że dochodzi w domach do zabierania jedzenia w stosunku do ankietowanych przez matkę, ojca, rodzeństwo oraz inne osoby, których nie wymieniono.**

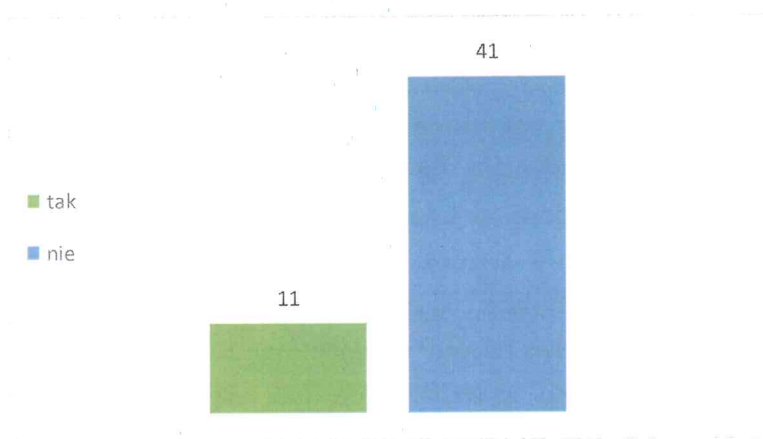
15. Jak sądzisz, dlaczego niektóre osoby zachowują się agresywnie wobec innych?

Pytając uczniów dlaczego niektóre osoby wykazują agresywne zachowania 34 ankietowanych uważa, że takim zachowaniem chcą zaimponować innym, 19 ankietowanych twierdzi, że zostali źle wychowani w domu, 18 ankietowanych stwierdza, że chcą należeć do grupy, która im imponuje. Kolejni uczniowie wskazują, iż oglądają za dużo filmów, gier z przemocą - 11 ankietowanych, 8 ankietowanych stwierdziło, że pochodzą z patologicznego środowiska, natomiast 5 ankietowanych uważa, że dorośli rzadko reagują na takie zachowania, a 2 ankietowanych nie udzieliło odpowiedzi.

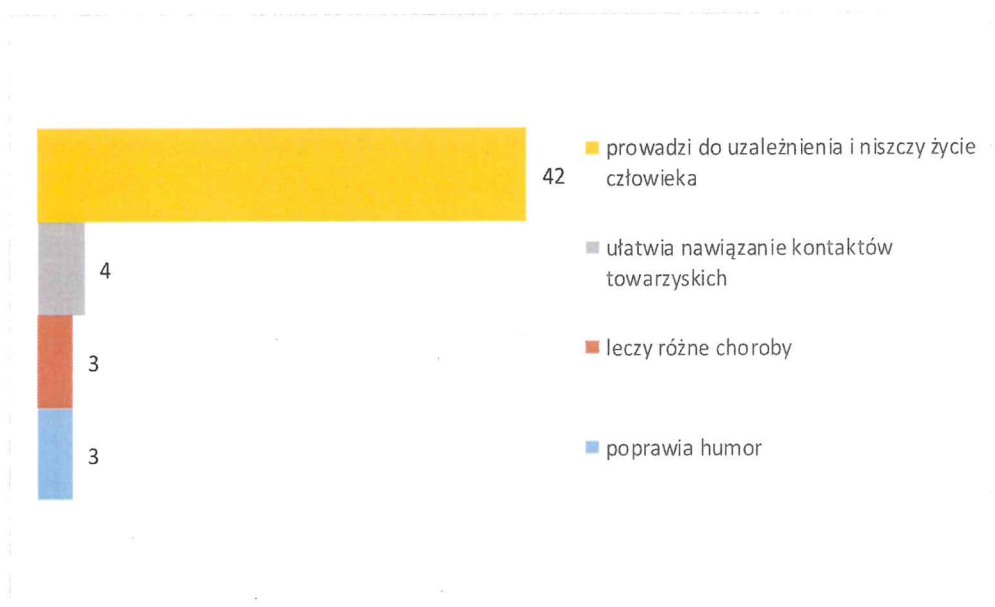
16. Czy piłeś (piłaś) już napoje alkoholowe?

Autorzy ankiety zadali pytanie uczniom, czy spożywali już napoje alkoholowe. Do faktu picia napojów alkoholowych przyznało się 11 badanych, natomiast 41 odpowiedziało, że jeszcze nie piło napojów alkoholowych.

17. Picie alkoholu według Ciebie to:

Kontynuując temat picia alkoholu, zapytano uczniów do czego może doprowadzić ten stan. Najwięcej odpowiedzi wśród badanych, bo aż 42 osoby stwierdziło, iż picie alkoholu prowadzi do uzależnienia i niszczy życie człowieka, 4 badanych twierdzi, że ułatwia to nawiązanie kontaktów towarzyskich, natomiast po 3 ankietowanych uważa, że picie alkoholu poprawia humor oraz leczy różne choroby. Na powyższe pytanie jeden ankietowany nie udzielił odpowiedzi.

18. Czy używałeś (używałaś) innych środków odurzających?

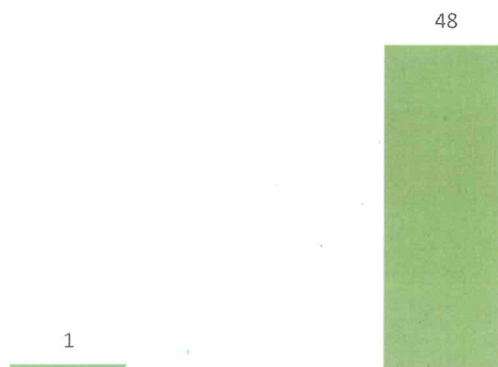
Na powyższe pytanie 33 respondentów odpowiedziało, że nie używało środków odurzających. 12 wskazało, że spożywało napoje energetyzujące. Natomiast pojedyncze osoby zaznaczyły, że używali oni kleje, narkotyki tj. mefedron, lekarstwa oraz e-papierosa. Nie udzieliło odpowiedzi na zadane pytanie 7 respondentów.

19. Napisz, jakie znasz skutki zażywania środków odurzających?

Pytając uczniów, czy znają skutki zażywania środków odurzających otrzymano następujące odpowiedzi. Po 10 uczniów wskazało, że zażywanie środków odurzających prowadzi do uzależnienia oraz śmierci. 7 uczniów uważa, że prowadzi to do różnych chorób. Agresję oraz złe zachowania wskazało po 4 uczniów. Natomiast dla 3 badanych uczniów skutkiem zażywania środków odurzających jest „psucie się organizmu” oraz zwiady i halucynacje. Zmianę nastroju, złe nawyki oraz utratę świadomości i pamięci wskazało 2 uczniów. Na powyższe pytanie otrzymano również pojedyncze odpowiedzi. Uczniowie uważają, że skutkiem zażywania środków odurzających jest kalectwo, niepełnosprawność, choroby końca życia, wymioty, omdlenia, nieobliczalne zachowanie, wyzwiska, pobudzenie energii, małe źrenice, problemy w nawiązywaniu przyjaźni, problemy prawne oraz samotność.

20. Czy palisz papierosy?

Na pytanie dotyczące palenia papierosów 48 ankietowanych wskazało, że nie paliło papierosów. Jeden ankietowany zaznaczył, że tak palił papierosy i jednemu ankietowanemu „zdarzyło się”. Na powyższe pytanie 5 ankietowanych nie udzieliło odpowiedzi.

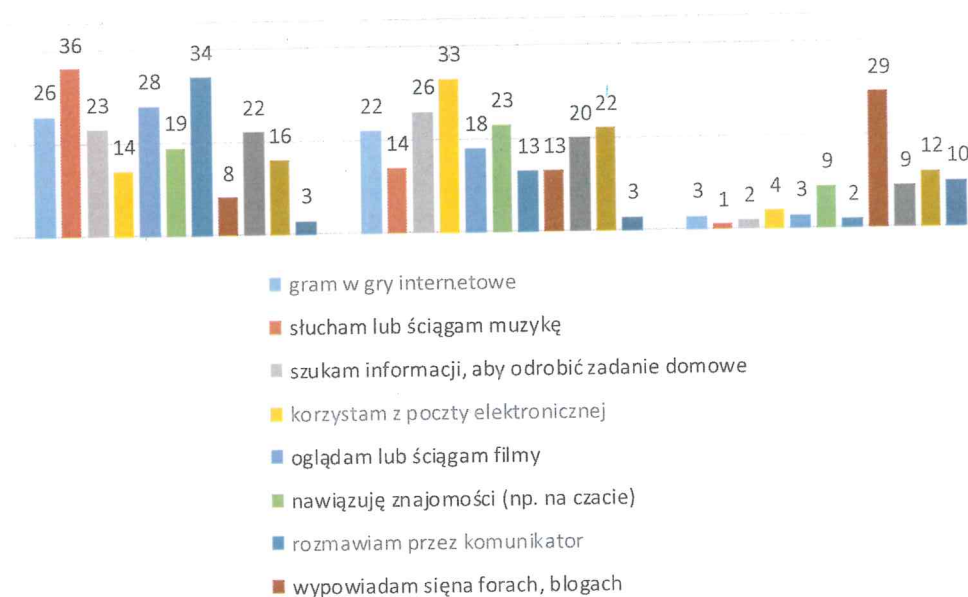

21. Jeśli palisz papierosy, napisz ile miałeś (miałaś) lat zapalając pierwszego papierosa?

Osoba, która zaznaczyła fakt palenia papierosów wskazała, że zapalając pierwszego papierosa miała 12 lat. Uczyniła to wraz z koleżanką zabierając papierosy od członka rodziny, który pali.

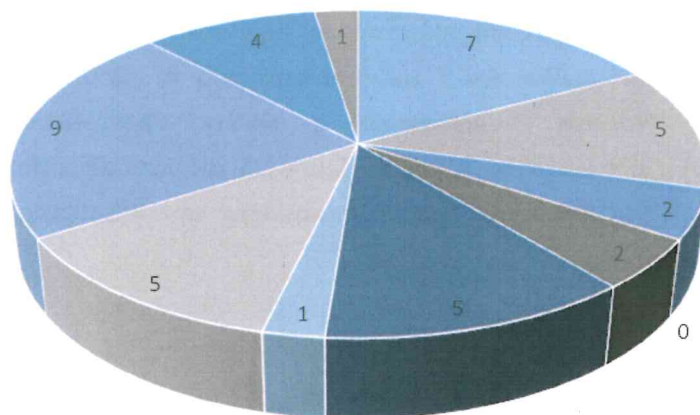
22. W jakim celu korzystasz z Internetu?

W omawianym pytaniu wskazano ankietowanym przykłady korzystania z Internetu pytając o częstotliwość korzystania zaznaczając odpowiednio czynność jako **często**, **rzadko**, **nigdy**. Spośród 53 ankietowanych **często**, aż 36 korzysta z Internetu słuchając bądź ściągając muzyki, 34 rozmawia przez komunikator np. Whatsapp, Messenger, 28 ogląda lub ściąga filmy, 26 gra w gry internetowe, 23 szuka informacji, aby odrobić zadanie domowe, 22 uczestniczy w portalach społecznościowych Facebook, Twitter, 19 nawiązuje znajomości na czacie, 16 robi zakupy, 14 korzysta z poczty elektronicznej, 8 wypowiada się na forach oraz blogach, 3 wskazało korzystanie z Internetu jako inne wymieniając Instagrama oraz Pinterest. Analizując powyższe pytanie spośród 53 ankietowanych **rzadko**, aż 33 korzysta z poczty elektronicznej, 26 szuka informacji, aby odrobić zadanie domowe, 23 nawiązuje znajomości na czacie, 22 gra w gry internetowe oraz robi zakupy, 20 uczestniczy w portalach społecznościowych Facebook, Twitter, 18 ogląda lub ściąga filmy, 14 korzysta z Internetu słuchając bądź ściągając muzyki, 13 rozmawia przez komunikator np. Whatsapp, Messenger oraz wypowiada się na forach i blogach, 3 korzysta w innym celu, jednak nie napisało w jakim. Spośród 53 ankietowanych **nigdy**, aż 29 nie wypowiadało się na forach i blogach, 12 nie robiło zakupów, 10 wskazało jako inne cel korzystania z Internetu nie pisząc jaki to cel, 9 nie nawiązywało znajomości i nie uczestniczyło w portalach społecznościowych Facebook, Twitter, 4 nie korzystało z poczty elektronicznej, 3 nie grało w gry komputerowe i nie oglądało, ściągało filmów, 2 nie szukało informacji, aby odrobić zadanie domowe i nie rozmawiało przez komunikator np. Whatsapp, Messenger, 1 nie słuchał i nie ściągał muzyki.

23. Czy zdarzyło Ci się w ostatnim roku, że przy pomocy Internetu

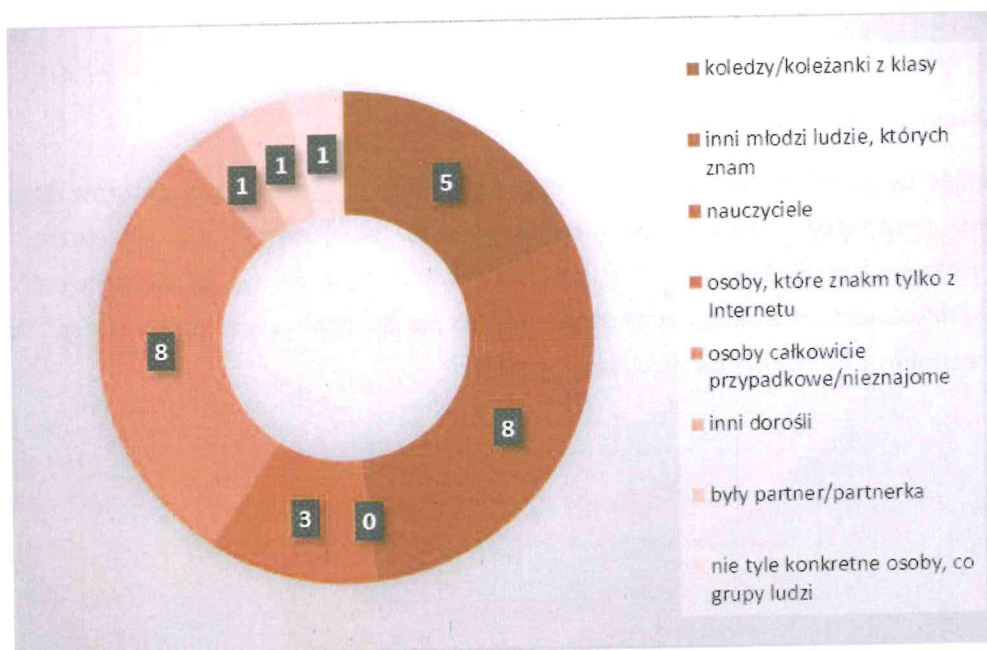
Przedstawiając badanym przykładowe zdarzenia, które miały miejsce przy pomocy Internetu, 32 badanych nie wypowiedziało się w tej kwestii. Do zaistniałych zdarzeń 9 badanych ktoś wyzywał go podczas rozmowy na czacie, 7 otrzymało smsa, który im dokuczył. Po 5 deklaruje, że miało do czynienia z komentowaniem ich wypowiedzi na forum internetowym w taki sposób, że sprawiło im to przykrość, ktoś obraził ich w trakcie grania w gry online oraz ktoś wysłał im zawirusowaną wiadomość. 4 badanych zostało wykluczonych z grupy swoich znajomych, aby ich ośmieszyć, po dwóch wskazuje na, że ktoś umieścił/rozesłał w Internecie ich zdjęcie w niekorzystnej sytuacji, ktoś założył fikcyjne konto internetowe w portalu społecznościowym ośmieszające ich oraz stwierdzili, że nic się nie wydarzyło. Po jednym badanych wypowiedziało się, że ktoś dostał się do ich komunikatora internetowego i ujawnił ich tajemnice/treść rozmów oraz ktoś dostał się do ich poczty internetowej.

- ktoś wysłał smsa, który Ci dokuczył
- ktoś komentował Twoje wypowiedzi na forum internetowym w taki sposób, że sprawił Tobie przykrość
- ktoś umieścił/rozesłał w internecie Twoje zdjęcie w niekorzystnej sytuacji
- ktoś wysłał na portal randkowy/towarzystki fałszywe ogłoszenie z Twoimi danymi/zdjęciem
- ktoś założył fikcyjne konto internetowe w portalu społecznościowym ośmieszające Ciebie
- ktoś obraził Ciebie w trakcie grania w gry online
- ktoś dostał się do Twojego komunikatora internetowego i ujawnił Twoje tajemnice/treść rozmów
- ktoś wysłał Tobie zawirusowaną wiadomość
- ktoś wyzywał Ciebie podczas rozmowy na czacie
- ktoś wykluczył Ciebie z grupy swoich znajomych, aby Ciebie ośmieszyć
- ktoś dostał się do Twojej poczty internetowej

24. Jeśli zdarzyło Ci się doświadczyć wymienionych wyżej zachowań, wymień proszę kto Ci to zrobił

Kontynuując temat zachowań, których ankietowani doświadczyli przy pomocy Internetu mieli wskazać, kto był odpowiedzialny za zaistniałe sytuacje. Po 8 badanych doświadczyli negatywnych zachowań w Internecie od innych młodych ludzi, których zna oraz od osób całkowicie przypadkowych/nieznajomych. Pięciu uczniów doznało takich sytuacji od kolegów/koleżanek z klasy, natomiast trzech kolejnych odpowiedziało, że od osób, które zna tylko z Internetu. Pojedynczo zaznaczono następujące odpowiedzi: od innych dorosłych, od byłego partnera/partnerki oraz nie tyle od konkretnych osób, co od grupy ludzi np. kibiców. 33 ankietowanych nie udzieliło odpowiedzi na zadane pytanie

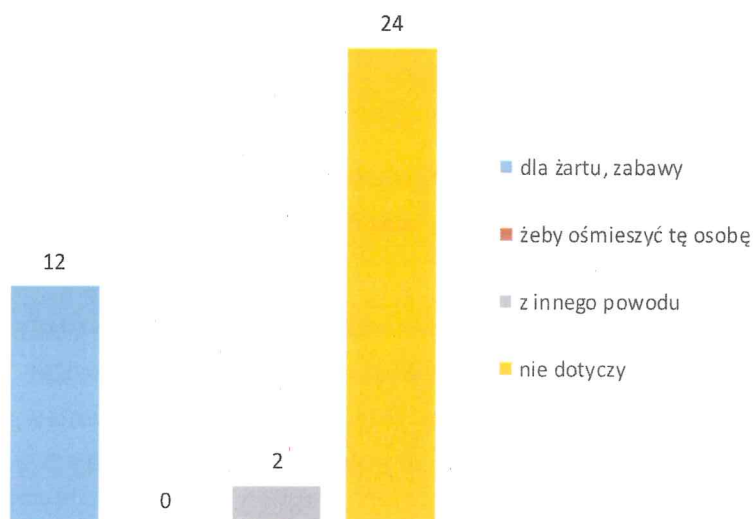
25. Czy kiedykolwiek nagrałeś lub zrobiłeś zdjęcie komuś znajomemu w ośmieszającej go sytuacji i wysłałeś je znajomym lub zamieściłeś je w Internecie?

Na powyższe pytanie 42 respondentów odpowiedziało, że nigdy nie nagrał i nie zrobił zdjęcia komuś znajomemu w ośmieszającej go sytuacji i wysłał je znajomym lub zamieścił w Internecie. Do jednego razu przyznało się 6 respondentów, natomiast kilka razy zrobiło to 3 respondentów. Na powyższe pytanie nie odpowiedziało 2 respondentów.

25a. Dlaczego tak postąpił(a)ś?

Nawiązując do powyższego pytania ankietowani zostali zapytani przez autorów dlaczego tak postąpili. Dwunastu ankietowanych odpowiedziało, że postąpili tak dla żartu, zabawy, dwóch ankietowanych postąpił tak z powodu rewanżu: „on zaczął, ja skończyłem” oraz dla prawdy. Natomiast 24 ankietowanych przypisało się do odpowiedzi „nie dotyczy”, kolejnych 12 nie udzieliło odpowiedzi na powyższe pytanie.

26. Analizując sytuację jaka panuje w Polsce i na świecie związaną z pandemią COVID-19 wskaż, czy w Twoim otoczeniu (rodzina, szkoła, znajomi, przyjaciele) miała znaczący wpływ wywołując niespodziewane zachowania, zdarzenia, sytuacje. Opisz krótko.

Autorzy ankiety pytaniem otwartym chcieli pozyskać informacje, czy aktualna sytuacja epidemiologiczna jaka panuje na terenie całej Polski miała wpływ na funkcjonowanie respondentów i ich rodzin. Niestety 27 ankietowanych nie odpowiedziało na to pytanie, 23 ankietowanych stanowczo odpowiedziało – nie. Jeden z ankietowanych uważa, że wirus nie istnieje, jeden odpowiedział, że z uwagi na powyższą sytuację niespodziewaną sytuacją dla niego było zdalne nauczanie ora jeden ankietowany odpowiedział, że miała wpływ na jego funkcjonowanie, jednakże nie wskazał na co konkretnie miało to wpływ.

Metryczka

Płeć:

w powyższym badaniu brało udział 23 kobiety i 23 mężczyzn. Siedmiu ankietowanych nie odpowiedziało na to pytanie.

Miejsce zamieszkania: z analizowanych ankiet wynika, że 25 ankietowanych stanowią mieszkańcy wsi, a 23 ankietowanych to mieszkańcy miasta.

Struktura Twojej rodziny: 40 badanych zamieszkuje w pełnej rodzinie z obojgiem rodziców, 6 badanych odpowiedziało, że wychowuje się w niepełnej rodzinie z matką lub ojcem, jedna osoba odpowiedziała, że wychowuje się w rodzinie zastępczej.

Czy masz rodzeństwo? Tylko jeden z ankietowanych udzielił odpowiedzi, że jest jedynakiem i nie posiada rodzeństwa, natomiast 46 badanych posiada rodzeństwo, w tym: 24 ankietowanych posiada 1 rodzeństwo, 10 ankietowanych ma dwójkę rodzeństwa, 7 ankietowanych wychowuje się z trójką rodzeństwa, 3 ankietowanych ma czwórkę rodzeństwa, dwóch ankietowanych posiada 6 rodzeństwa, natomiast 2 odpowiedziało, że posiada rodzeństwo, nie wskazując liczby. Czterech ankietowanych nie odpowiedziało na powyższe pytanie.

Wykształcenie Twoich rodziców (lub opiekunów): rodzice badanych uczniów posiadają wyższe wykształcenie, w tym: u 20 badanych matka (opiekunka), a u 12 ojców (opiekun). Policealne wykształcenie ma 5 matek i 6 ojców, średnim wykształceniem legitymuje się 5 matek i 8 ojców, natomiast zawodowe wykształcenie ma 7 matek i 15 ojców. Podstawowe wykształcenie mają 2 matki. Jeden z badanych nie wie, jakie wykształcenie ma jego matka (opiekunka), kolejnych 12 nie odpowiedziało na to pytanie.

Sytuacja zawodowa Twoich rodziców (lub opiekunów): analizując powyższe odpowiedzi, wiadome jest, że 26 matek i ojców jest zatrudnionych, jeden ojciec wykonuje prace dorywcze, jedna matka i trzech ojców prowadzi działalność gospodarczą, natomiast gospodarstwo rolne prowadzi 5 matek i 8 ojców, troje rodziców zarobkuje na emigracji (w tym: jedna matka i dwóch ojców), 10 uczniów odpowiedziało, że rodzice wykonują inny rodzaj pracy, niż te wymienione, przy czym tylko 4 sformułowało odpowiedź, że 3 matki

przebywają na świadczeniu opiekuńczym i jedna matka pozostaje w domu, natomiast jeśli chodzi o ojców, to 2 pobiera emeryturę, a jeden nie określił odpowiedzi. Na powyższe pytanie nie odpowiedziało 10 osób.

Analiza ankiet - szkoły ponadpodstawowe

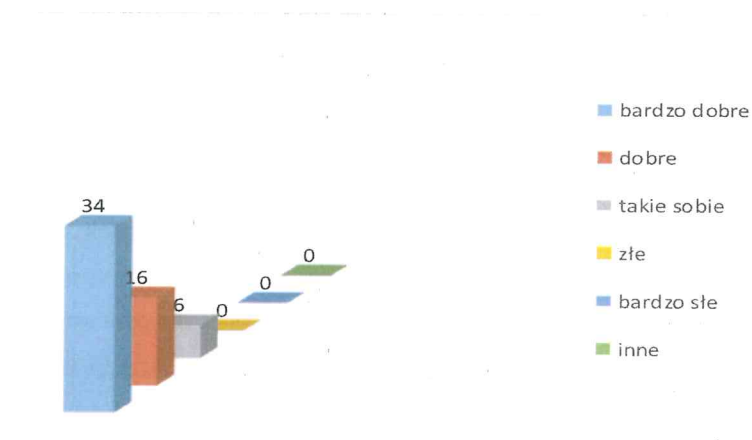
1. Czy masz grupę przyjaciół, z którymi spędzasz wolny czas?

Pytając uczniów czy mają grupę przyjaciół, z którymi spędzają wolny czas, 51 ankietowanych odpowiedziało twierdząco, 4 ankietowanych przecząco, natomiast 1 ankietowany zaznaczył jako inne odpowiadając, że "czasem tak, czasem nie".

2. Jak oceniasz Twoje relacje z rodzicami/ opiekunami?

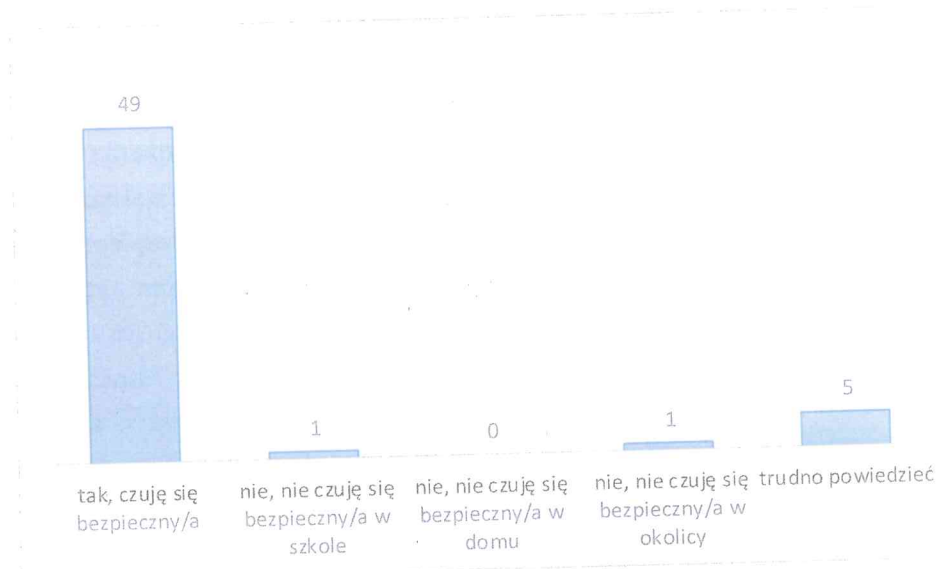
Bardzo dobre relacje z rodzicami/opiekunami wskazało 34 badanych, natomiast 16 badanych ma dobre relacje, a 6 badanych określiło relacje na „takie sobie”.

3. Czy czujesz się bezpieczny/a w środowisku szkolnym, domowym i okolicy Twojego miejsca zamieszkania?

Spośród ankietowanych na powyższe pytanie 49 czuje się bezpiecznie zarówno w środowisku szkolnym, domowym jak i okolicy swojego miejsca zamieszkania, pojedynczo ankietowani

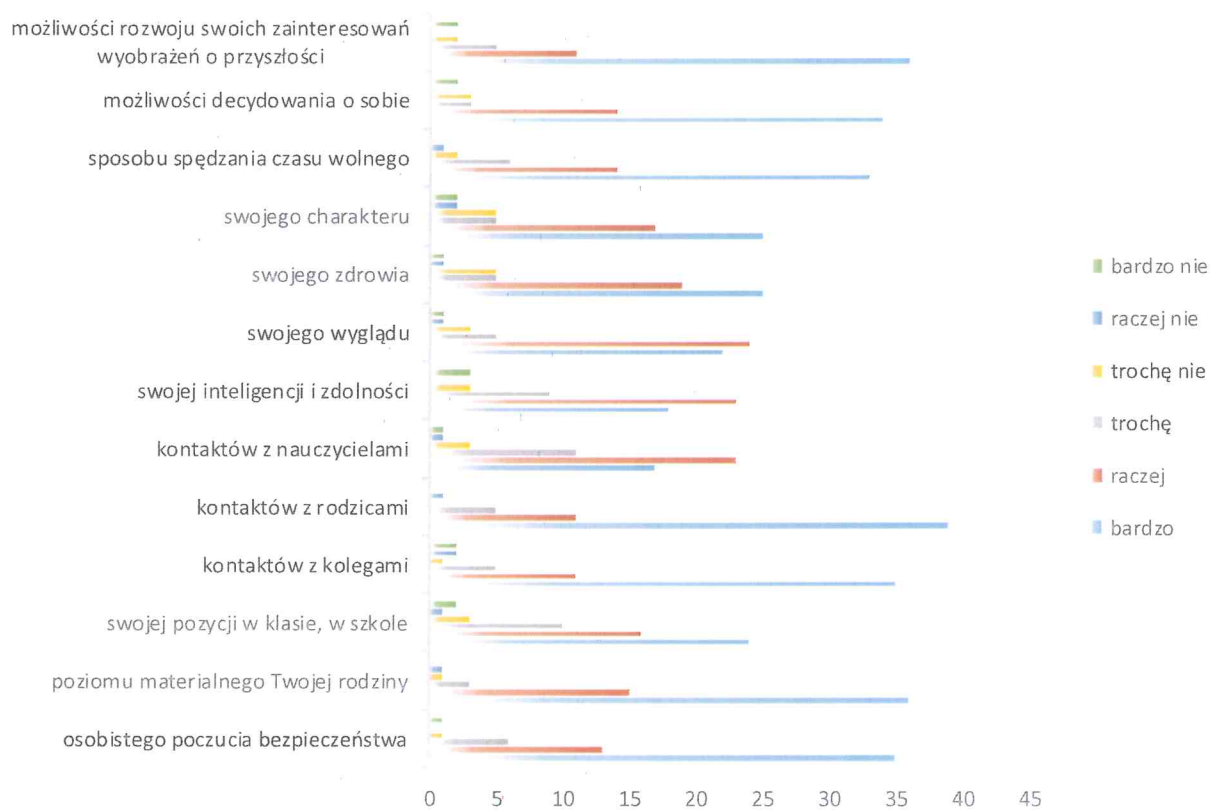
odpowiedzieli, że nie czuje się bezpiecznie w szkole oraz w okolicy zaznaczając swoją miejscowość. Natomiast 5 ankietowanych odpowiedziało, że trudno im powiedzieć.

4. Zaznacz przy każdym wierszu, na ile jesteś zadowolony z:

W omawianym pytaniu wskazano badanym przykłady dotyczące osobistego poziomu zadowolenia, zaznaczając odpowiednio: **bardzo, raczej, trochę, trochę nie, raczej nie, bardzo nie**. Spośród 56 badanych **bardzo**, aż 39 respondentów zadowolonych jest z kontaktów z rodzicami, po 36 respondentów zadowolonych jest z poziomu materialnego swojej rodziny oraz możliwości rozwoju swoich zainteresowań wyobrażeń o przyszłości. Zadowolenie z osobistego poczucia bezpieczeństwa i kontaktów z kolegami wskazało po 35 respondentów, natomiast 34 respondentów na poziomie bardzo zadowolonych jest z możliwości decydowania o sobie. Ze sposobu spędzania wolnego czasu zadowolonych jest 33 respondentów, ze swojego zdrowia oraz charakteru po 25 respondentów, a 24 wskazało, że są bardzo zadowoleni ze swojej pozycji w klasie, w szkole. Zadowolenie ze swojego wyglądu zaznaczyło 22 respondentów, ze swojej inteligencji i zdolności 18 respondentów, 17 natomiast zadowolonych jest z kontaktu z nauczycielami. Analizując powyższe pytanie spośród 56 badanych **raczej zadowolonych** jest aż 24 badanych ze swojego wyglądu, po 23 badanych z kontaktów z nauczycielami oraz swojej inteligencji i zdolności, ze swojego zdrowia 19 badanych, swojego charakteru 17, swojej pozycji w klasie, szkole 16 badanych. Z poziomu materialnego swojej rodziny 15 badanych, a po 14 badanych z możliwości decydowania o sobie oraz sposobie spędzania wolnego czasu. Osobistego poczucia bezpieczeństwa 13 badanych. Po 11 badanych zaznaczyło kontakty z kolegami, rodzicami oraz możliwości rozwoju swoich zainteresowań wyobrażeń o przyszłości. Spośród 56 badanych **trochę**, aż 11 badanych zadowolonych jest z kontaktów z nauczycielami, 10 ze swojej pozycji w klasie, w szkole, a 9 ze swojej inteligencji i zdolności. Po 6 badanych z osobistego poczucia bezpieczeństwa i sposobu spędzania wolnego czasu, natomiast 5 badanych wskazało kontakty z kolegami, rodzicami, swój wygląd, zdrowie, charakter oraz

możliwość rozwoju swoich zainteresowań wyobrażeń o przyszłości. Możliwości decydowania o sobie oraz poziom materialny rodziny zaznaczyło po 3 badanych. Spośród 56 ankietowanych **trochę nie**, po 5 ankietowanych wskazało swoje zdrowie oraz charakter, po 3 ankietowanych przyznało, że zadowolenie na poziomie trochę nie jest w kontaktach z nauczycielami, w pozycji w klasie, w szkole, ze swojego wyglądu, swojej inteligencji i zdolności oraz możliwości decydowania o sobie. Sposobu spędzania wolnego czasu i możliwość rozwoju swoich zainteresowań wyobrażeń o przyszłości wskazało 2 badanych, natomiast pojedyncze osoby kontakty z kolegami, osobiste poczucie bezpieczeństwa i poziom materialny swojej rodziny. Zadowolenie na poziomie trochę nie w kontaktach z rodzicami nie wskazał żaden z badanych. Analizując powyższe pytanie spośród 56 badanych **raczej nie**, aż po 2 badanych wskazało kontakty z kolegami i swój charakter, natomiast dla pojedynczych osób zadowolenie na poziomie raczej nie jest w swoim wyglądzie, swoim zdrowiu, sposobie spędzania wolnego czasu, kontaktach z rodzicami, nauczycielami oraz poziom materialny swojej rodziny. Na poziomie zadowolenia raczej nie żaden z badanych nie wskazał osobistego poczucia bezpieczeństwa, swojej inteligencji i zdolności, możliwości decydowania o sobie i możliwości rozwoju swoich zainteresowań wyobrażeń o przyszłości. Spośród 56 badanych respondentów zadowolenie na poziomie **bardzo nie**, aż 3 wskazało swoją inteligencję i zdolności. Po 2 respondentów zaznaczyło swoją pozycję w klasie, w szkole, kontakty z kolegami oraz swój charakter, możliwość decydowania o sobie i możliwość rozwoju swoich zainteresowań wyobrażeń o przyszłości. Pojedyncze osoby wskazały osobiste poczucie bezpieczeństwa, kontakty z nauczycielami, swój wygląd, a także swoje zdrowie. W omawianym poziomie zadowolenia żaden z respondentów nie wskazał poziomu materialnego swojej rodziny, kontaktów z rodzicami, jak również sposobu spędzania wolnego czasu.

5. Czy znasz kogoś spośród swoich rówieśników, kto w trudnej sytuacji szkolnej lub domowej nie może liczyć na niczyje wsparcie?

Badani wśród swoich rówieśników znają osoby, które nie mogą liczyć na niczyje wsparcie będąc w trudnej sytuacji szkolnej lub domowej – takiej odpowiedzi udzieliło 5 osób, wskazując, że 2 zna 1 taką osobę, kolejnych 2 zna 2 takie osoby, 1 badany zna, lecz nie wskazał liczby rówieśników. Natomiast 50 badanych nie zna takich osób. Innej odpowiedzi udzielił jeden z badanych, nie napisał jakie to osoby, lecz użył stwierdzenia "nie wiem".

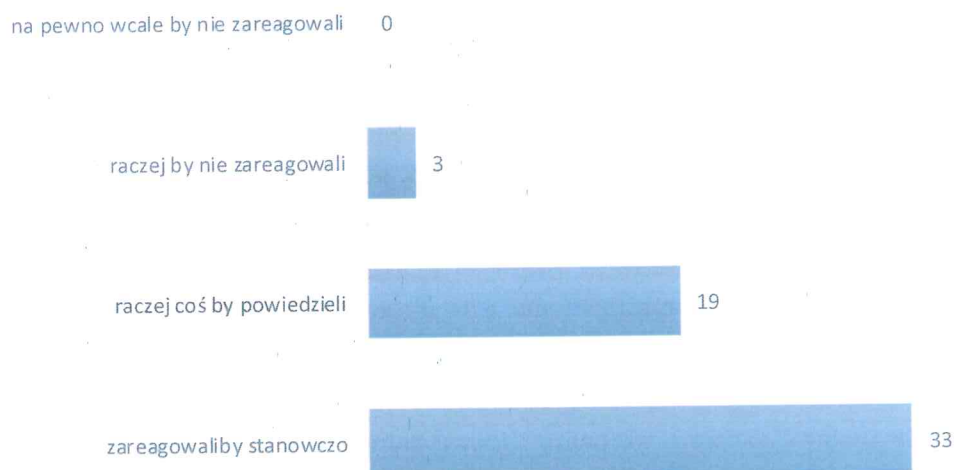
6. Gdybyś niespodziewanie wrócił/wróciła do domu po całej nocy np. o 6.00 rano to rodzice/opiekunowie

Sugerując uczniom odpowiedź na pytanie o niespodziewanym powrocie do domu po całej nocy, jaka byłaby reakcja rodziców/opiekunów 39 badanych respondentów wskazało, iż rodzice/opiekunowie stanowczo zareagowaliby na taką sytuację. Rodzice/opiekunowie 15 badanych respondentów ich zdaniem raczej coś by powiedzieli, natomiast zdaniem pojedynczych osób rodzice/opiekunowie raczej by nie zareagowali oraz na pewno wcale by nie zareagowali.

7. Gdybyś przyniósł/przyniosła nieoczekiwane do domu jakiś sprzęt elektroniczny niewiadomego pochodzenia (laptop, telefon itp.) to rodzice/opiekunowie

Nawiązując do powyższego pytania, zapytano badanych uczniów o reakcję rodziców/opiekunów na przyniesiony przez nich nieoczekiwane sprzęt elektroniczny 33 badanych uczniów twierdzi, że stanowczo zareagowaliby, 15 uważa, że raczej coś by powiedzieli, 1 z uczniów odpowiedział, że raczej by nie zareagowali. a na stwierdzenie, że rodzice/opiekunowie na pewno wcale by nie zareagowali nie odpowiedział żaden z uczniów. Na powyższe pytanie 1 z badanych nie udzielił odpowiedzi.

8. Czy wiesz, co to jest przemoc?

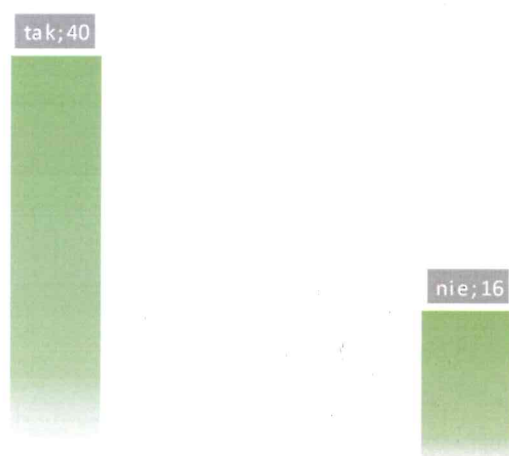

W ankiecie zadano uczniom otwarte pytanie: co to jest przemoc? 51 ankietowanych odpowiedziało, iż zna pojęcie przemocy, 5 odpowiedziało, że nie. Osoby, które wiedzą co to jest przemoc miała własnymi słowami napisać, czym ona dla nich jest. Otóż dla 12 ankietowanych przemoc występuje w formie psychicznej, dla 11 w formie fizycznej, a 10 ankietowanych rozpoznaje przemoc jako znecanie się psychiczne i fizyczne. Przemocą jest także bicie drugiej osoby dla 8 badanych, a dla 5 to znecanie się grupy nad drugą osobą, natomiast cyberprzemoc wymieniło 4 spośród badanych osób. Kolejno po 3 badanych odpowiedziało, że przemoc to agresja wobec innej osoby, wyzwiska, a także nękanie słowne i cielesne, dla 2 badanych osób przemoc to prześladowanie. Dla pojedynczych osób przemoc to ból, smutek, poniżanie, sprawianie komuś przykrości, poniżanie swoich dzieci, naruszanie prywatności, ograniczanie praw, a także zmuszanie kogoś do postępowania wbrew własnej woli zazwyczaj siłowo. Przemoc to również gesty, słowa, czyny, które

są podejmowane wobec osoby bez jej zezwolenia na to, jest stosowana w wielu miejscach, wyrażana w brytalny sposób. Spośród badanych 4 osoby zaznaczyły, że wiedzą, co to jest przemoc, jednak nie wyjaśniły własnymi słowami jego znaczenia.

9. Czy znasz rodzaje przemocy?

Kontynuując temat przemocy, zapytano uczniów czy znają rodzaje przemocy? 40 ankietowanych odpowiedziało, że zna rodzaje przemocy, 16 badanych nie zna. Osoby, które znają rodzaje przemocy miały je wymienić. Najwięcej, bo aż 31 badanych wymieniło przemoc psychiczną, 26 badanych fizyczną, a cyberprzemoc zna 16 respondentów. Dla 5 badanych to wyzywanie oraz bicie, dla 3 to obrażanie w Internecie. Po dwóch badanych jako rodzaj przemocy wymieniło przemoc domową, słowną, seksualną, ekonomiczną oraz agresję. Pojedyncze osoby wskazały zły dotyk, kary cielesne, popychanie, jak również przemoc finansową, szkolną, werbalną i niewerbalną. 4 badanych nie wymieniło jakie zna rodzaje przemocy oraz 2 spośród badanych nie odpowiedziało na to pytanie.

10. Które z wymienionych poniżej zachowań – w Twojej ocenie – można nazwać przemocą wobec innych?

Najwyżej ocenionym przez beneficjentów zachowaniem przemocowym jest bicie – 50 badanych tak odpowiedziało, jednakże 2 stwierdziło, iż bicie nie jest zachowaniem przemocowym, a dla 2 trudno powiedzieć. Następnym wysoko ocenionym zachowaniem znalazło się zmuszanie do wykonywania ośmieszających czynności – aż 48 badanych tak uważa, gdzie równolegle 1 osoba odpowiedziała, że - nie, a 5 osobom - trudno powiedzieć. Również 48 badanych za przemoc uważa zastraszanie i groźby, 5 kategorycznie - nie, a jednemu z badanych- trudno powiedzieć. Spośród badanych 43 – uważa opluwanie za przemoc, a 6 - że nie jest to zjawiskiem przemocy, trudno powiedzieć jest 5 badanych. Dla 39 uczniów przemocą jest niszczenie cudzej rzeczy, a dla 9 uczniów – nie, natomiast dla 7 - trudno powiedzieć. Również dla 39 badanych przemocą jest rozprowadanie o kimś kłamstw w celu ośmieszenia, 7 wcale tak nie uważa, a dla 8 badanych - trudno powiedzieć.

Dla kolejnych 36 badanych przezywanie, wyzwiska, dla 10 - nie, dla 8 - trudno powiedzieć. 32 badanych przemocą określiło zabieranie cudzej rzeczy, dla 8 wcale nie, a dla 13 – trudno powiedzieć. Natomiast dla 31 badanych przemocą jest popychanie, 16 wcale tak nie uważa, a dla 7 - trudno powiedzieć.

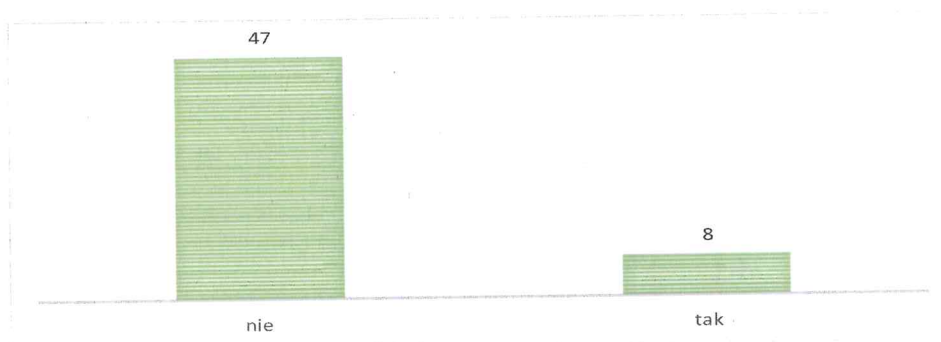

11. Czy wiesz, co to jest "Niebieska Linia" ?

Kolejnym otwartym pytaniem, którym zadano uczniom jest wiedza na temat "Niebieskiej Linii". Spośród 56 ankietowanych, aż 40 nie wie, co to jest "Niebieska Linia", natomiast 16 respondentów zna to pojęcie krótko je wyjaśniając. Dla 10 badanych "Niebieska Linia" to telefon, na który można zadzwonić i prosić o wsparcie oraz pomoc w trudnych sytuacjach, dla 3 natomiast to telefon pomocy i zaufania. Kolejnych 3 nie wyjaśniło znaczenia tego pojęcia.

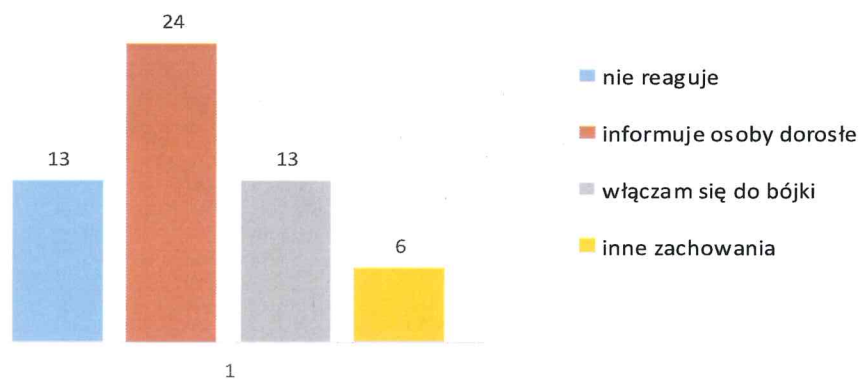
12. Czy uważasz, że są pewne sytuacje, w których można użyć przemocy gdy twój brat/siostra nie chciał Ci pomóc w odrobieniu pracy domowej lub zabrał Ci coś lub też Cię uderzył?

Pytając uczniów szkół ponadpodstawowych o zdanie czy są pewne sytuacje opisane w powyższym pytaniu, kiedy można użyć przemocy aż 47 badanych respondentów uważa, że nie, 8 jest odmiennego zdania, a 1 osoba badana nie udzieliła odpowiedzi na powyższe pytanie.

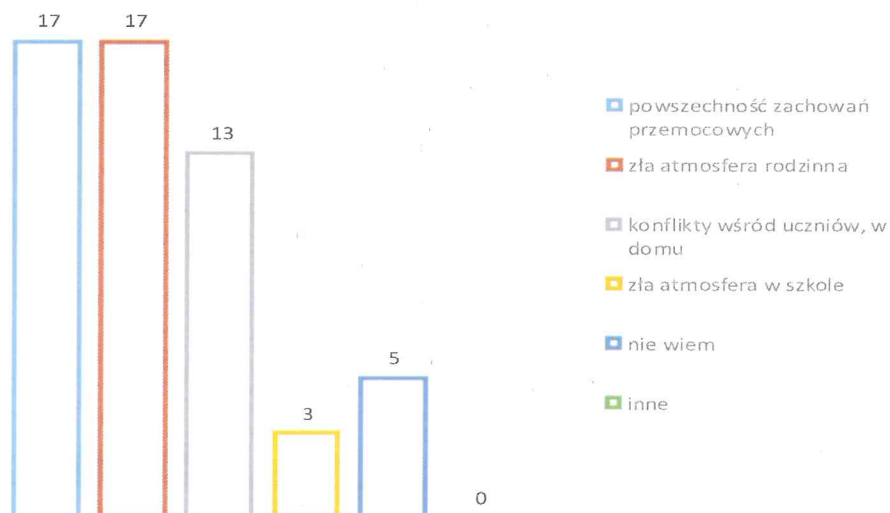
13. Co robisz w sytuacji, kiedy jesteś świadkiem zachowania agresywnego?

W sytuacji bycia świadkiem zachowania agresywnego 24 badanych reaguje na takie sytuacje informując o tym osoby dorosłe między innymi wychowawcę, nauczyciela, opiekuna, osoby, które znajdują się w pobliżu, Policję, Dyrektora oraz pracownika ochrony. Spośród badanych 13 uczniów nie reaguje na takie sytuacje, tyle samo uczniów włącza się do bójki, natomiast 6 badanych reaguje w inny sposób, między innymi próbuje ich uspokoić lub rozdzielić, poprzez rozmowę z nimi rozwiązać konflikt, a niektórzy jeśli sytuacja zdarza się w szkole to jest na początku widzem, a pod koniec rozdziela ich.

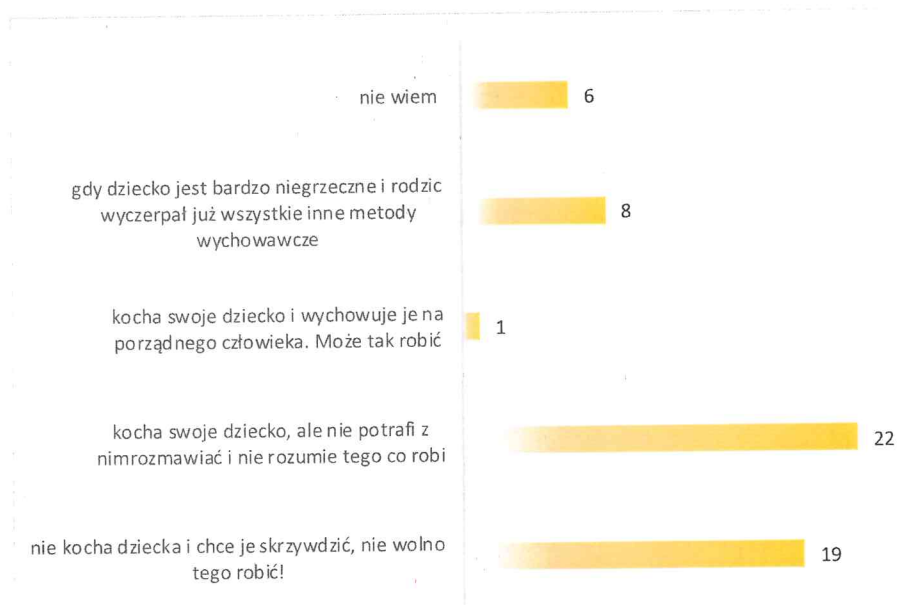
14. Twoim zdaniem, główną przyczyną powstawania przemocy jest

Pytając uczniów, co według nich jest główną przyczyną przemocy po 17 respondentów odpowiedziało, że zła atmosfera rodzinna oraz powszechność zachowań przemocowych. Natomiast 13 respondentów uważa, że przyczyną są konflikty wśród uczniów oraz w domu, 5 badanych uczniów nie wie, co jest przyczyną powstania przemocy, dla 3 zła atmosfera w szkole, niepowodzenia oraz złe oceny. Spośród ankietowanych jedna osoba nie udzieliła odpowiedzi na powyższe pytanie.

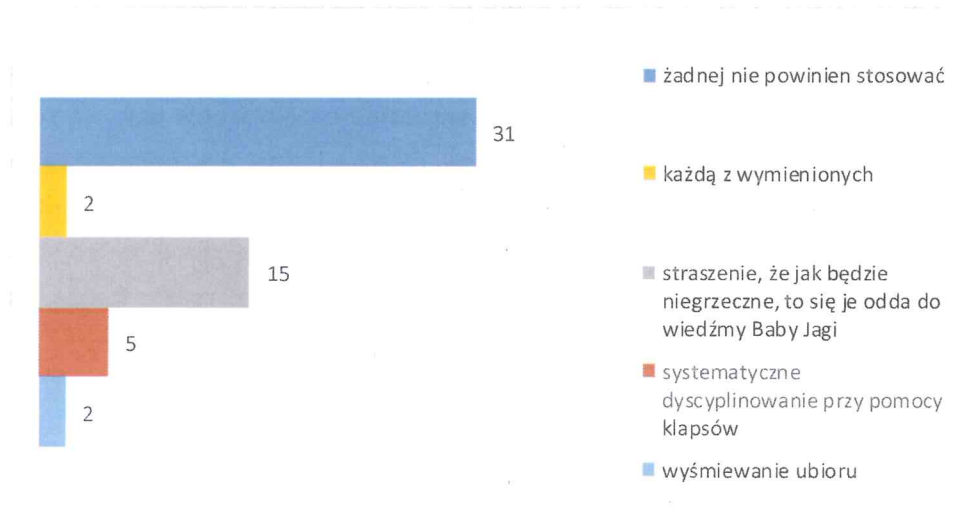
15. Twoim zdaniem, rodzic, który bije i krzyczy na swoje dziecko

Rodzic, który bije i krzyczy na swoje dziecko według 22 uczniów szkół ponadpodstawowych kocha swoje dziecko, ale nie potrafi z nim rozmawiać i nie rozumie tego, co robi. Natomiast 19 uczniów uważa, że wcale nie kocha swojego dziecka i chce je skrzywdzić, a nie wolno mu tego robić. Wytłumaczeniem bicia i krzyku na swoje dziecko, kiedy jest bardzo niegrzeczne i rodzic wyczerpał już wszystkie inne metody wychowawcze jest dla 8 badanych, a 6 nie wie, nie ma swojego zdania na ten temat. Jedna osoba sądzi, że rodzic kocha swoje dziecko i wychowuje je na porządnego człowieka i może tak robić, tak postępować.

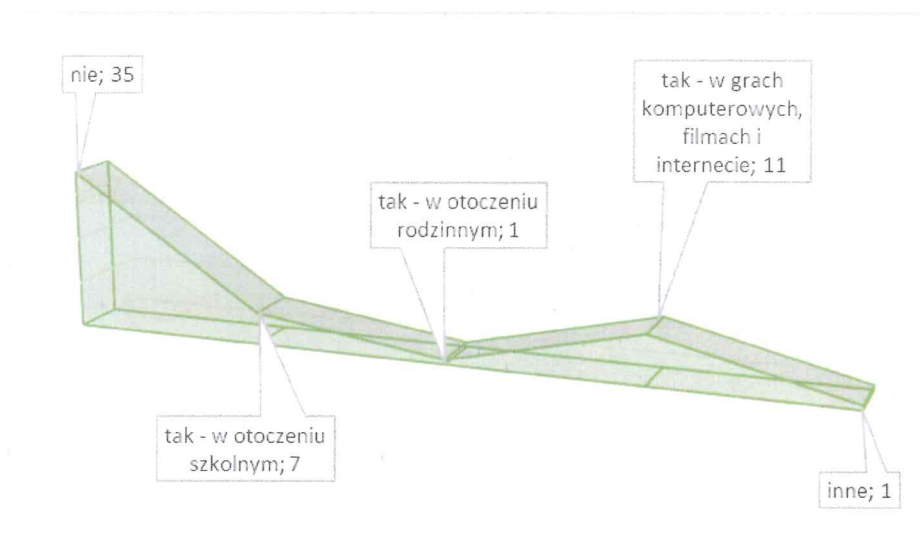

16. Twoim zdaniem, które z wymienionych niżej zachowań, rodzic może stosować wobec dziecka

W omawianym pytaniu wymieniono różne zachowania rodzica, które zdaniem ankietowanych może stosować wobec dziecka, aż 31 badanych uważa, że rodzic nie powinien stosować żadnej z wymienionych. 15 jest zdania, że jak dziecko będzie niegrzeczne, to rodzic może je straszyć oddaniem go do wiedzmy Baby Jagi, 5 natomiast, uważa, że słusznym zachowaniem jest systematyczne dyscyplinowanie przy pomocy klapsów. Dla 2 uczniów poprawnym zachowaniem jest wyśmiewanie ubioru i zdaniem również 2 badanych rodzic może stosować każdą z wymienionych.

17. Czy spotykasz się ze zjawiskiem przemocy wobec Ciebie?

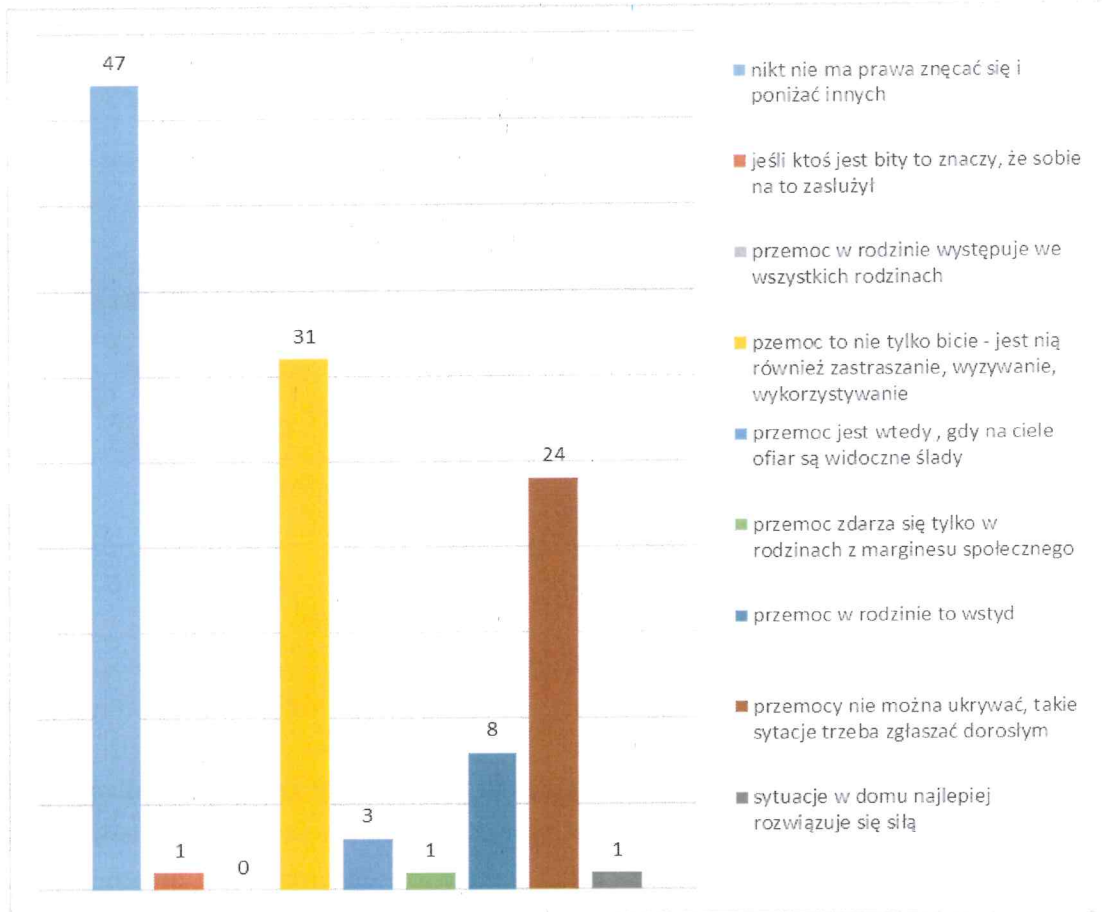

Pytając uczniów szkół ponadpodstawowych czy spotykają się ze zjawiskiem przemocy wobec siebie 35 ankietowanych - nie ma do czynienia z powyższym zjawiskiem, 11 uczniów ma do czynienia ze zjawiskiem przemocy wobec siebie w grach komputerowych, filmach i w Internecie, 7 uczniów ma do czynienia ze zjawiskiem przemocy wobec siebie w otoczeniu szkolnym, po 1 uczniu twierdzi, iż ma do czynienia z powyższym zjawiskiem przemocy wobec siebie w otoczeniu rodzinnym, oraz wiele razy usłyszał obraźliwe słowa od osób, których nie zna. Odpowiedzi na powyższe pytanie nie udzielił 1 z badanych.

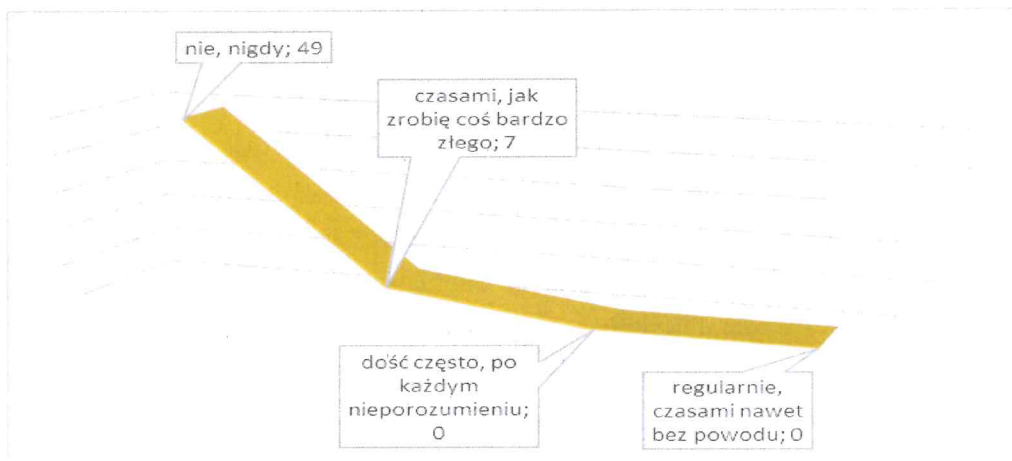
18. Z którymi z poniższych stwierdzeń na temat przemocy zgadzasz się

Kontynuując temat przemocy zapytano respondentów, z którymi stwierdzeniami zgadzają się. Spośród 56 badanych, aż 47 twierdzi, że nikt nie ma prawa znęcać się i poniżać innych, 31 uważa, że przemoc to nie tylko bicie - to również zastraszanie, wyzywanie

i wykorzystywanie. Dla 24 badanych przemocy nie można ukrywać, takie sytuacje trzeba zgłaszać dorosłym. 8 badanych jest zdania, że kiedy występuje przemoc w rodzinie, to jest wstyd, 3 natomiast twierdzi, że przemoc jest wtedy, gdy na ciele ofiar są widoczne ślady. Pojedyncze osoby zgadzają się ze stwierdzeniem, że przemoc zdarza się tylko w rodzinach z marginesu społecznego, że sytuacje w domu najlepiej rozwiązuje się siłą, a także jeśli ktoś jest bity to znaczy, że sobie na to zasłużył. Nikt nie zaznaczył stwierdzenia, że przemoc występuje we wszystkich rodzinach oraz jedna z badanych osób nie udzieliła odpowiedzi.

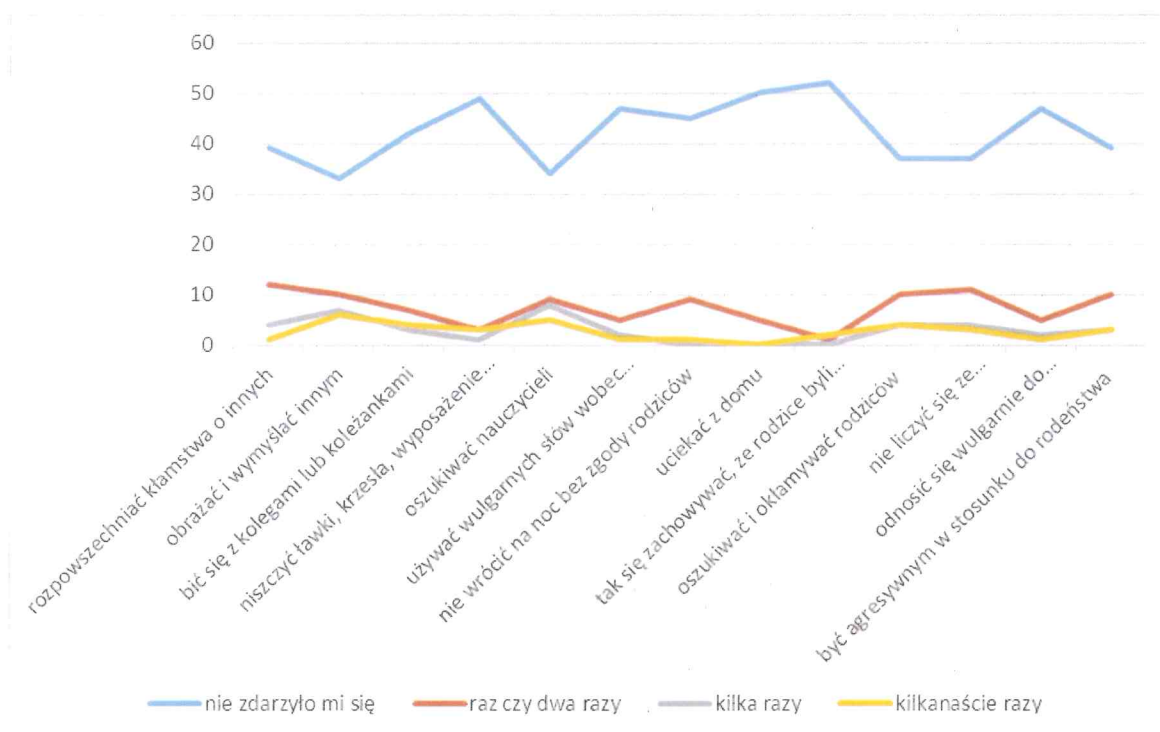

19. Czy rodzice/opiekunowie stosują wobec Ciebie kary cielesne

Pytając uczniów czy rodzice/opiekunowie stosują wobec nich kary cielesne, aż 49 badanych nie doświadczyło ich stosowania, 7 badanych zaznaczyło, że kary cielesne są czasami wobec nich stosowane, kiedy zrobią coś bardzo złego. Żaden z ankietowanych nie zaznaczył stosowania kar cielesnych dość często, po każdym nieporozumieniu oraz regularnie, czasami nawet bez powodu.

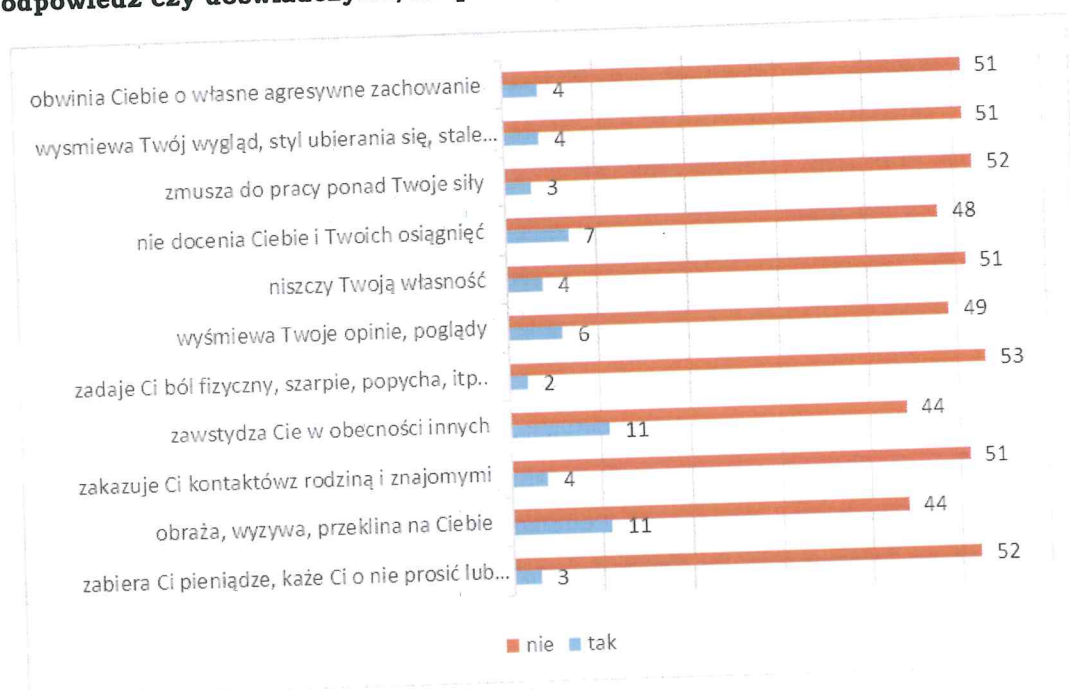
20. Czy w ciągu ostatnich 12 miesięcy brałeś udział w poniższych zdarzeniach?

Autorzy ankiety w powyższym pytaniu przedstawili przykładowe zdarzenia ankietowanym, którzy mieli odpowiedzieć na nie mogąc zaznaczyć więcej niż jedną odpowiedź. Pytając ankietowanych czy badani uczniowie szkół ponadpodstawowych w ostatnim czasie rozpowszechniali kłamstwo o innych – 12 ankietowanych odpowiedziało, że raz czy dwa razy tak postąpili. Kilka razy tak postąpiło 4 ankietowanych, natomiast jedna osoba wskazała, że zrobiła tak kilkanaście razy. Jedenastu ankietowanych zaznaczyło, że raz czy dwa razy nie liczyło się pomimo zakazom ze zdaniem rodziców (opiekunów). Po 10 ankietowanych zaznaczyło, że raz czy dwa razy zdarzyło im się, obrażać i wymyślać innym, oszukiwać i okłamywać rodziców oraz byli agresywni w stosunku do rodzeństwa. Po dziewięciu ankietowanych przyznało się, że oszukiwało nauczycieli oraz zdarzyło im się bez zgody rodziców nie wrócić na noc do domu, natomiast jeden z ankietowanych uczynił tak kilkanaście razy. Ośmiu ankietowanym zdarzyło się kilka razy oszukiwać nauczycieli. Następnie do obrażania i wymyślania innym kilka razy przyznało się 7 ankietowanych, a 6 ankietowanych robiło to kilkanaście razy. Po pięciu ankietowanych przyznało się do ucieczki z domu, używania wulgarnych słów wobec nauczycieli oraz rodziców (opiekunów) – czynili tak raz czy dwa razy, natomiast kilkanaście razy oszukiwało nauczycieli

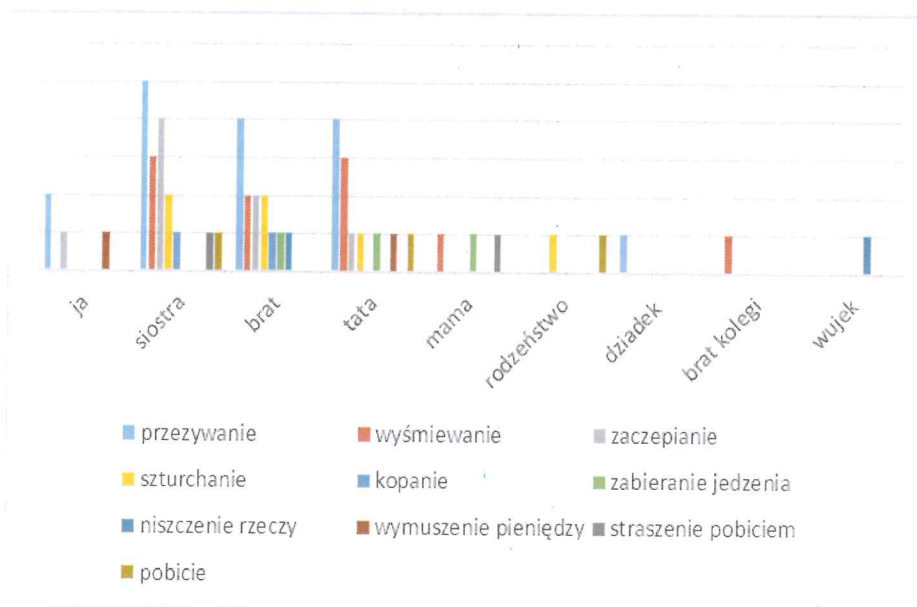
5 ankietowanych. Po kilkanaście razy zdarzyło się bić z kolegami/koleżankami oraz oszukiwać i okłamywać rodziców – do tych czynów przyznało się po 4 ankietowanych. Po trzech ankietowanych zaznaczyło, że zdarzyło im się kilkanaście razy nie liczyć się ze zdaniem rodziców (opiekunów) robić coś wbrew ich zakazom, być agresywnym w stosunku do rodzeństwa oraz niszczyć ławki, krzesła, wyposażenie szkoły lub inne przedmioty w miejscach publicznych. Dwóch uczniów kilkanaście razy zachowywało się tak, że rodzice byli wzywani do szkoły z tego powodu. Pojedyncze osoby kilkanaście razy rozpowszechniało kłamstwa o innych, używało wulgarnych słów wobec nauczycieli oraz rodziców (opiekunów) i nie wracali na noc bez zgody rodziców. Pozytywnym punktem powyższego pytania jest fakt, że 52 osobom nie zdarzyło się złe zachowanie, skutkujące wezwaniem rodziców do szkoły, 50 uczniów nigdy nie uciekło z domu, 49 uczniów nie wykazało się skłonnościami wandalizmu niszcząc przedmioty w szkole lub w miejscach publicznych, po 47 ankietowanych nigdy nie zdarzyło się, aby zachować się wulgarnie wobec nauczycieli, rodziców (opiekunów). Jeden z ankietowanych nie udzielił żadnej odpowiedzi na to pytanie.

21. Poniżej przedstawiono różne sytuacje, które mogą mieć miejsce w rodzinie. Proszę o odpowiedź czy doświadczyłeś/łaś podobnych sytuacji.

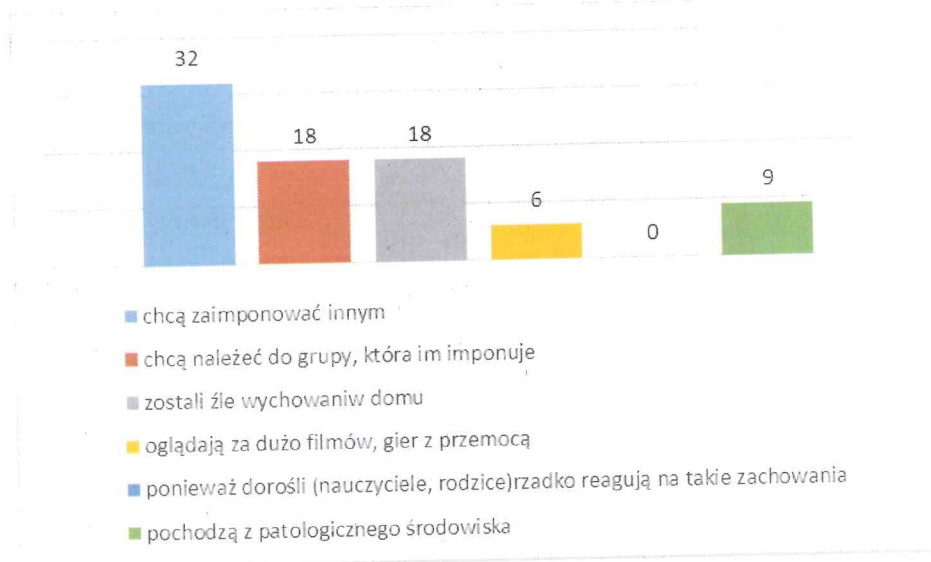
Większość badanych udzielając odpowiedzi na to pytanie, mając możliwość zaznaczeniu kilku odpowiedzi odpowiedziało, że wskazane sytuacje nie miały miejsca w ich rodzinie, tylko jednostkowo osoby wskazywały, że niektóre z wymienionych zachowań miały miejsce w ich środowisku rodzinnym. Można przyjąć średnią, iż około 50 badanych nie zna takich sytuacji w domu i wśród swoich bliskich. Natomiast 5 badanych, którzy odpowiadali na powyższe pytanie miało do czynienia ze wskazanymi sytuacjami.

22. Czy kiedykolwiek w Twojej rodzinie pojawiały się podobne zachowania?

Przedstawiono badanym przykładowe zachowania wskazujące na stosowaną przemoc, pytając, których z nich doświadczyli od członków swojej rodziny lub czy oni sami tak zachowywali się wobec innych. Najczęściej badani wskazali, iż dochodzi do przezywania, gdzie 5 wskazało, że czyni to ich siostra i brat, 4 ankietowanych wymieniło tatę, a 2 ankietowanych przyznało, że to oni przezywają. Pojedyncze osoby wskazały, że przezywa ich dziadek oraz cała rodzina. Natomiast 2 ankietowanych nie wskazało kto przezywa. Następnie wymienionym zostało wyśmiewanie, gdzie 3 ankietowanych przyznało, że jest wyśmiewany przez tatę oraz siostrę, 2 badanych przez brata. Natomiast pojedyncze osoby wskazały, że wyśmiewa go cała rodzina, mama oraz kolega. Na trzeciej pozycji zachowań znalazło się zaczepianie, gdzie 4 odpowiedziało, że rodzeństwo ich zaczepia, jeden ankietowany przyznał się do zaczepiania rodzeństwa oraz jednego z ankietowanych zaczepia tata. Analizując dalsze zachowania, pojedyncze osoby wskazały, że w ich rodzinach dochodzi zarówno do szturchania, kopania, jak i straszenia pobiciem, a nawet do samego pobicia odpowiednio wymieniając za to osoby odpowiedzialne jakimi są rodzice oraz rodzeństwo. **Niepokojącym faktem jest, że dochodzi w domach do zabierania jedzenia w stosunku do ankietowanych przez matkę, ojca oraz brata.** Natomiast 31 badanych uczniów nie udzieliło odpowiedzi na zadane pytanie.

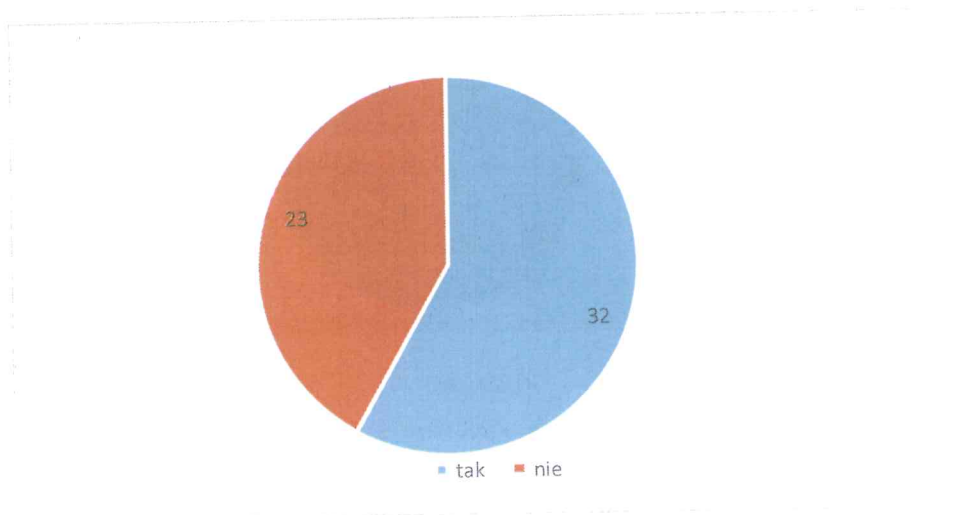
23. Jak sądzisz, dlaczego niektóre osoby zachowują się agresywnie wobec innych?

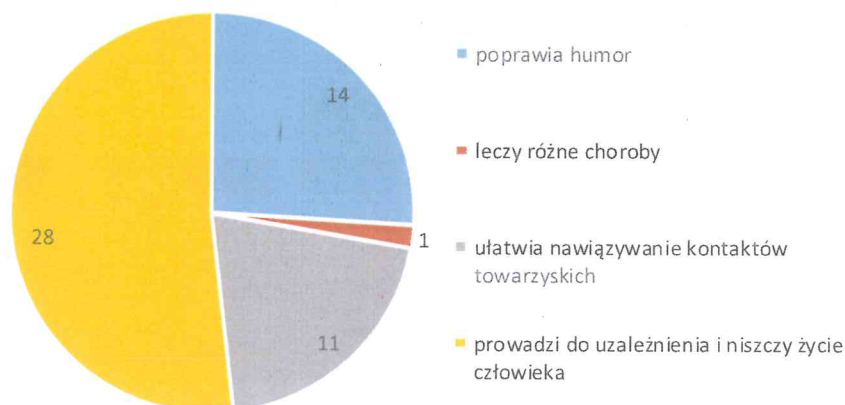
Pytając respondentów dlaczego niektóre osoby wykazują agresywne zachowania 32 ankietowanych uważa, że takim zachowaniem chcą zaimponować innym, 18 ankietowanych twierdzi, że zostali źle wychowani w domu, 18 ankietowanych stwierdza, że chcą należeć do grupy, która im imponuje. Kolejni uczniowie wskazują, iż pochodzą z patologicznego środowiska – 9 badanych, następnymi, że oglądają za dużo filmów, gier z przemocą - 6 ankietowanych. Nikt z badanej grupy osób nie stwierdził, że dorośli rzadko reagują na takie zachowania.

24. Czy piłeś (piłaś) już napoje alkoholowe?

Autorzy ankiety zadali pytanie uczniom, czy spożywali już napoje alkoholowe. Do faktu picia napojów alkoholowych przyznało się 32 badanych, natomiast 23 odpowiedziało, że nie piło napojów alkoholowych. Jeden z badanych nie udzielił odpowiedzi na zadane pytanie.

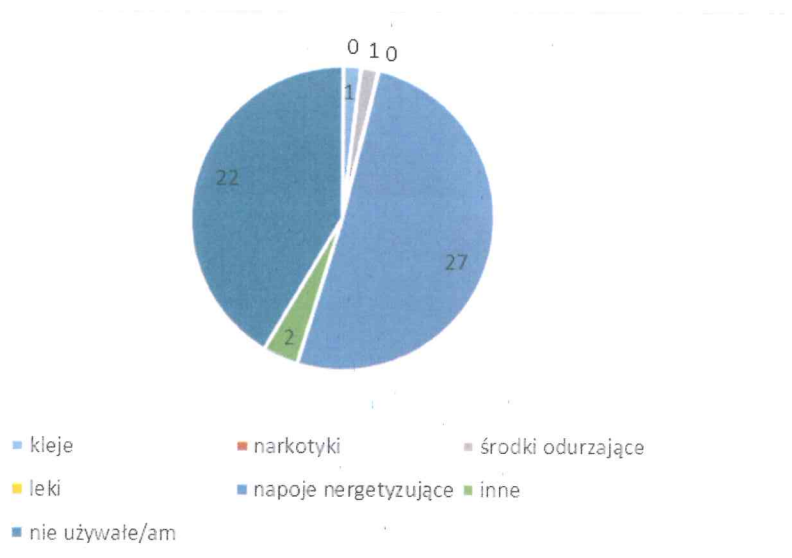
25. Picie alkoholu według Ciebie

Według badanej grupy osób picie alkoholu prowadzi do uzależnienia i niszczy życie człowieka - 28 uczniów. Dla 14 badanych picie poprawia humor, a ułatwia nawiązywanie kontaktów towarzyskich według 11 badanych. Zdaniem 1 ankietowanego picie alkoholu leczy różne choroby, natomiast 2 osoby spośród respondentów nie odpowiedziało na powyższe pytanie.

26. Czy używałeś (używałaś) innych środków odurzających?

Na powyższe pytanie 22 respondentów odpowiedziało, że nie używało środków odurzających. 27 wskazało, że spożywało napoje energetyzujące. Natomiast pojedyncze osoby zaznaczyły, że używali oni kleje, narkotyki tj. marihuana, kokaina. Nie udzieliło odpowiedzi na zadane pytanie 5 respondentów.

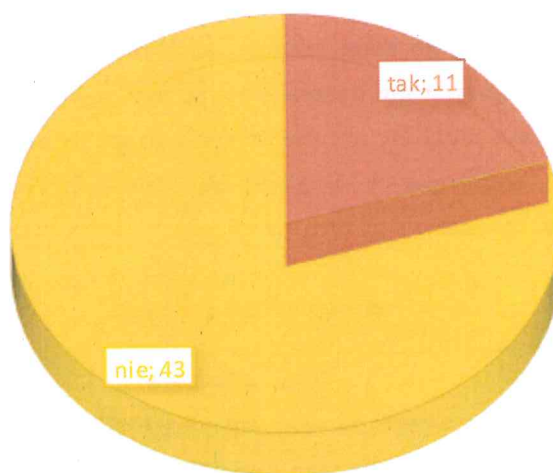

27. Napisz, jakie znasz skutki zażywania środków odurzających?

Pytając uczniów, czy znają skutki zażywania środków odurzających otrzymano następujące odpowiedzi. 11 uczniów wskazało, że zażywanie środków odurzających prowadzi do uzależnienia, 10 do śmierci, zdaniem 9 powoduje agresję, a 7 uważa, że powoduje choroby. Według 4 respondentów skutkiem zażywania środków odurzających jest przemoc, 3 jest dania, że powoduje pewność siebie. Po 2 badanych wskazało, że prowadzi to do pobudzenia, dziwnego zachowania, pogorszenia się stanu zdrowia, wyniszczenia organizmu, zaburzenia świadomości, narażenia zdrowia, życia, samotności oraz samobójstwa. Na powyższe pytanie otrzymano również pojedyncze odpowiedzi. Uczniowie uważają, że skutkiem zażywania środków odurzających jest dobre samopoczucie, wzrost adrenaliny, niepanowanie nad sobą, problemy z rodziną i bliskimi, bezsenność, halucynacje, rak, zatrucie, oderwanie od rzeczywistości, brak akceptacji rodziny, wypadki drogowe, problemy z psychiką, problemy ruchowe oraz gwałt. 24 spośród badanych nie udzieliło odpowiedzi na pytanie.

28. Czy palisz papierosy?

Pytając młodzież o palenie papierosów, aż 43 z nich nie paliło papierosów, natomiast 11 – zaznaczyło twierdzącą odpowiedź. 2 ankietowanych nie udzieliło odpowiedzi na powyższe pytanie.

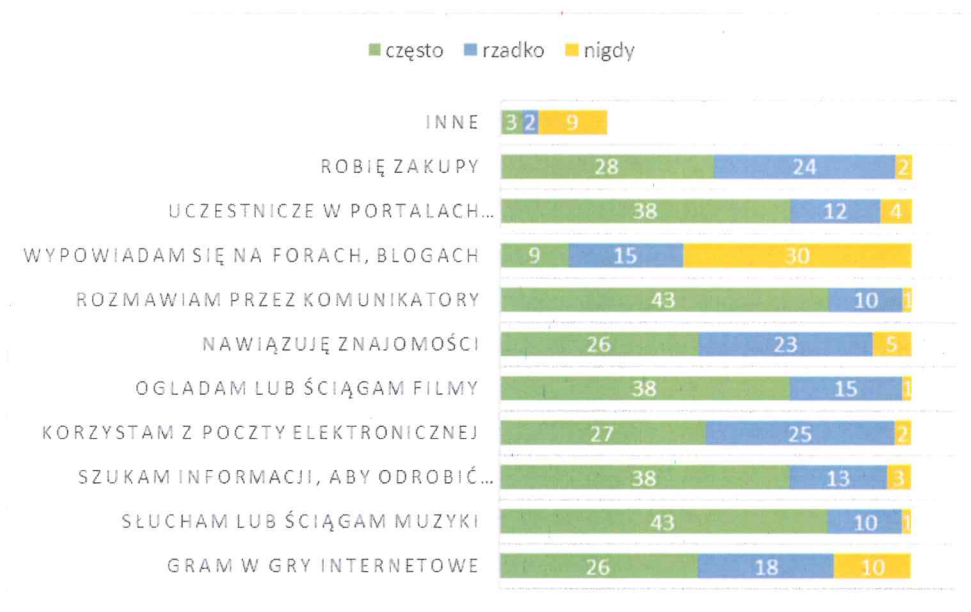
29. Jeśli palisz papierosy, napisz ile miałeś (miałaś) lat zapalając pierwszego papierosa? Opisz krótko w jakich to było okolicznościach, z kim i skąd go miałeś?

Spośród osób, które zaznaczyły, że paliły już papierosy miały również określić swój wiek i opisać krótko w jakich to było okolicznościach, jak również skąd osoby te zdobyły papierosy. 3 ankietowanych pierwszego papierosa zapaliły w wieku 14 lat z koleżanką na mieście, z koleżanką na meczu oraz z kolegą który poczęstował. Kolejne 3 osoby miały 15 lat paliły z kolegą, z przyjaciółką w parku wyjaśniając, że kupił od przechodnia.

Następnie 2 badanych wskazało, że miało 16 lat, lecz nie wyjaśnili okoliczności oraz faktu posiadania. Pojedyncze osoby miały: 9 lat – po rekolekcjach z koleżankami, 10 lat z kuzynami, 13 lat na urodzinach cioci, gdzie papierosa dała babcia. Jedna z badanych wskazała, że nie pali, twierdzi, że tylko raz zapaliła jak miała 13 lat kolega poczęstował.

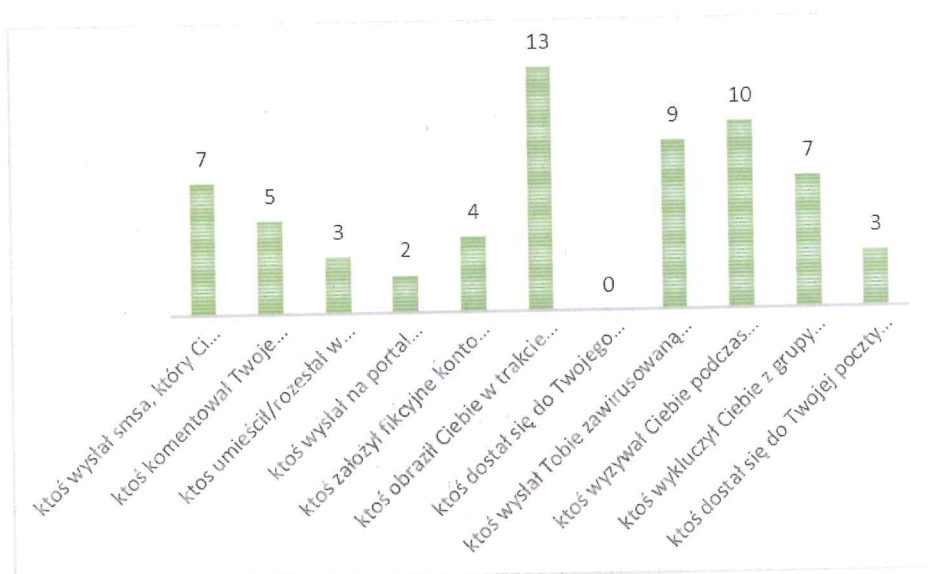
30. W jakim celu korzystasz z Internetu?

W omawianym pytaniu wskazano ankietowanym przykłady korzystania z Internetu pytając o częstotliwość korzystania zaznaczając odpowiednio czynność jako **często**, **rzadko**, **nigdy**. Spośród 56 ankietowanych **często**, aż 43 słucha lub ściąga muzyki oraz rozmawia przez komunikator, 38 badanych szuka informacji, aby odrobić zadanie domowe, ogląda lub ściąga filmy i uczestniczy w portalach społecznościowych, 28 robi zakupy, 27 korzysta z poczty elektronicznej, a po 26 ankietowanych wskazało, że gra w gry internetowe i nawiązuje znajomości na czacie. 9 badanych często wypowiada się na forach i blogach, a 3 wskazało inną czynność nie wyjaśniając jej. Analizując powyższe pytanie spośród 56 ankietowanych **rzadko**, aż 25 korzysta z poczty elektronicznej, 24 robi zakupy, 23 nawiązuje znajomości, 18 gra w gry internetowe, a 15 wypowiada się na forach. Szuka informacji, aby odrobić zadanie domowe 13 badanych, 12 respondentów uczestniczy w portalach społecznościowych, a po 10 badanych odpowiedziało, że **rzadko** słucha lub ściąga muzyki i rozmawia przez komunikator. Spośród 56 ankietowanych **nigdy**, aż 30 nie wypowiadało się na forach, blogach, 10 nie grało w gry internetowe, a 9 badanych w innym celu korzysta z Internetu. 5 ankietowanych nigdy nie zawierało wiadomości na czacie, 4 nie uczestniczyło w portalach społecznościowych, a 3 nie szukało informacji, aby odrobić zadanie domowe, po 2 badanych nie korzystało z poczty elektronicznej i nie robiło zakupów. Pojedyncze osoby nigdy nie słuchały ani nie ściągały muzyki, nie oglądały lub ściągały filmy i nie rozmawiały przez komunikator. Spośród 56 badanych respondentów 2 nie udzieliło odpowiedzi na powyższe pytanie.

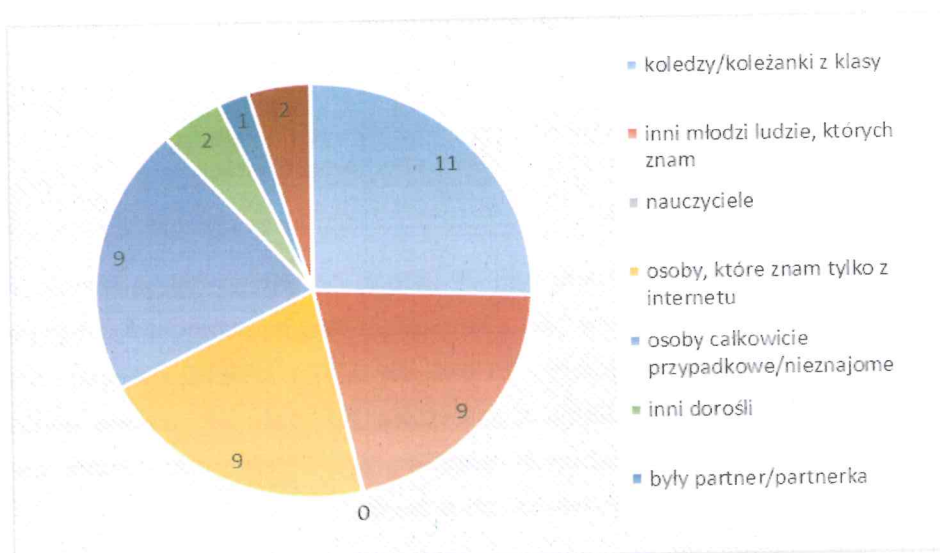

31. Czy zdarzyło Ci się w ostatnim roku, że przy pomocy Internetu

Przedstawiając badanym przykładowe zdarzenia, które miały miejsce przy pomocy Internetu, 23 badanych nie wypowiedziało się w tej kwestii. Do wymienionych zdarzeń 13 badanych ktoś obraził w trakcie grania w gry online, 10 ktoś wyzywał go podczas rozmowy na czacie, a 9 ktoś wysłał im zawirusowaną wiadomość. Do 7 ankietowanych ktoś wysłał sms, który im dokuczył i wykluczył z grupy znajomych, aby ich ośmieszyć, a 5 deklaruje, że miało do czynienia z komentowaniem ich wypowiedzi na forum internetowym w taki sposób, że sprawiło im to przykrość. Ktoś założył fikcyjne konto internetowe w portalu społecznościowym ośmieszające ich – 4 badanych, a po 3 uczniów wskazuje, że ktoś umieścił/rozesłał w Internecie ich zdjęcie w niekorzystnej sytuacji i ktoś dostał się do ich poczty internetowej. 2 badanych ktoś wysłał na portal randkowy/towarzyszki fałszywe ogłoszenie z ich danymi oraz zdjęciem.

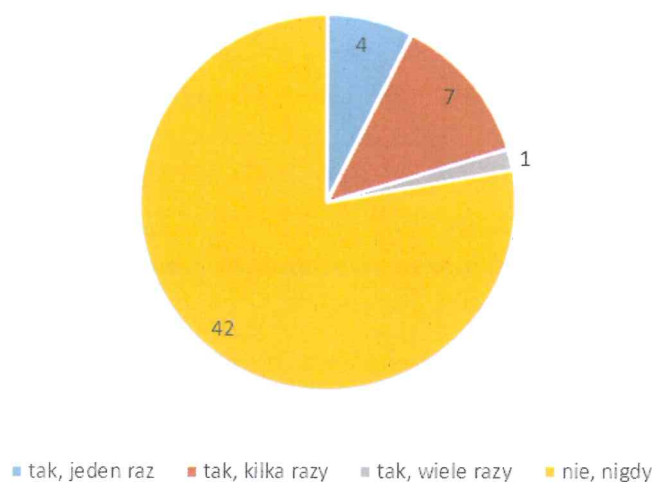
32. Jeśli zdarzyło Ci się doświadczyć wymienionych wyżej zachowań, wymień proszę kto Ci to zrobił

Kontynuując temat zachowań, których ankietowani doświadczyli przy pomocy Internetu mieli wskazać, kto był odpowiedzialny za zaistniałe sytuacje. 11 uczniów doznało takich sytuacji od kolegów/koleżanek z klasy, natomiast po 9 badanych doświadczyli negatywnych zachowań w Internecie od innych młodych ludzi, których zna oraz od osób całkowicie przypadkowych/nieznajomych. Po 2 badanych zaznaczyło następujące odpowiedzi: od innych dorosłych oraz nie tyle od konkretnych osób, co od grupy ludzi np. kibiców. Pojedyncza osoba wskazała, że od byłego partnera/partnerki. 26 ankietowanych nie udzieliło odpowiedzi na zadane pytanie.

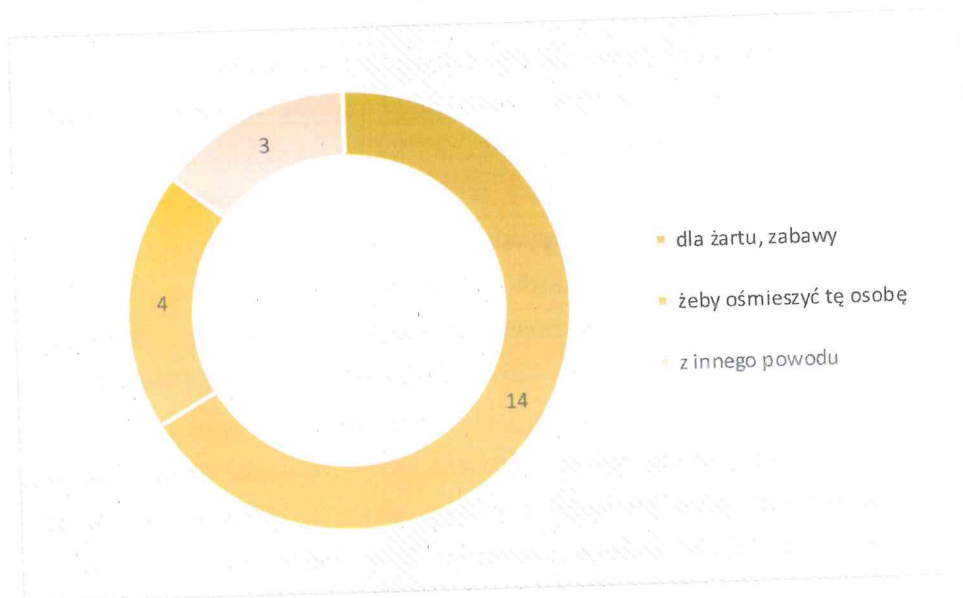
33. Czy kiedykolwiek nagrałeś lub zrobiłeś zdjęcie komuś znajomemu w ośmieszającej go sytuacji i wysłałeś je znajomym lub zamieściłeś je w Internecie?

Zadając uczniom pytanie czy kiedykolwiek znajomego nagrali, zrobili zdjęcia ośmieszające i wysłali je lub umieścili w Internecie, aż 42 badanych nigdy tego nie uczynili. Sytuacja taka miała miejsce kilka razy u 7 badanych, 4 uczyniło to jeden raz, natomiast jeden z nich dokonywał tego wiele razy. Spośród badanej grupy osób 2 nie udzieliło odpowiedzi na powyższe pytanie.

33a. Dlaczego tak postąpiłeś/łaś?

Uczniowie swoje postępowanie tłumaczą tym, że było to dla żartu – 14 badanych. Natomiast 4 spośród ankietowanych zrobiło to w celu ośmieszenia drugiej osoby, a 3 z innego powodu. Przede wszystkim jeśli ktoś ma urodziny to robi się z nim śmieszne zdjęcie, a następnie udostępnia się je na Facebooku. Jedna z ankietowanych osób nie umiała podać powodu swojego postępowania. Spośród badanych uczniów, aż 31 takie zachowanie nie dotyczy, a 8 uczniów nie udzieliło w ogóle odpowiedzi na pytanie.

34. Analizując sytuację jaka panuje w Polsce i na świecie związaną z pandemią COVID-19 wskaż, czy w Twoim otoczeniu (rodzina, szkoła, znajomi, przyjaciele) miała znaczący wpływ wywołując niespodziewane zachowania, zdarzenia, sytuacje.

Ostatnie pytanie zadane uczniom miało wyjaśnić czy sytuacja jaka panuje w Polsce i na świecie związana z pandemią COVID-19 w ich otoczeniu, a przede wszystkim wśród znajomych, rodziny, szkoły i przyjaciół miała znaczący wpływ na ich zachowania, sytuacje, czy zdarzenia? Dla 19 badanych osób obecna sytuacja raczej nie miała żadnego wpływu, nie dotyczyła ich osobiście, dla 5 respondentów nie miała znaczącego wpływu. Pojedyncze osoby uważają, że sytuacja w jakiej się znaleźli – pandemia zmieniła ich życie i poprzez długie spędzanie czasu przed laptopem towarzyszą im bóle głowy oraz kręgosłupa. Najbardziej zaskakującą sytuacją było dla ankietowanych zdalne nauczanie. Spośród badanych 29 nie udzieliło w ogóle odpowiedzi na zadane pytanie.

Metryczka

Płeć: w powyższym badaniu brało udział 28 kobiet i 25 mężczyzn. Trzech ankietowanych nie odpowiedziało na to pytanie.

Miejsce zamieszkania: z analizowanych ankiet wynika, że 22 ankietowanych stanowią mieszkańcy wsi, a 31 ankietowanych to mieszkańcy miasta. Trzech ankietowanych nie odpowiedziało na to pytanie.

Struktura Twojej rodziny: 44 badanych zamieszkuje w pełnej rodzinie z obojgiem rodziców, 7 badanych odpowiedziało, że wychowuje się w niepełnej rodzinie z matką lub ojcem, gdzie dwóch wskazało, że z matką. Jedna osoba odpowiedziała, że wychowuje się w rodzinie z matką i ojczymem. Na powyższe pytanie nie odpowiedziały 4 osoby.

Czy masz rodzeństwo? Siedmiu ankietowanych udzieliło odpowiedzi, że są jedynakami i nie posiadają rodzeństwa, natomiast 45 badanych posiada rodzeństwo, w tym:

23 ankietowanych posiada 1 rodzeństwo, 14 ankietowanych ma dwójkę rodzeństwa, 5 ankietowanych wychowuje się z trójką rodzeństwa, 3 ankietowanych ma czwórkę rodzeństwa. Czterech ankietowanych nie odpowiedziało na powyższe pytanie.

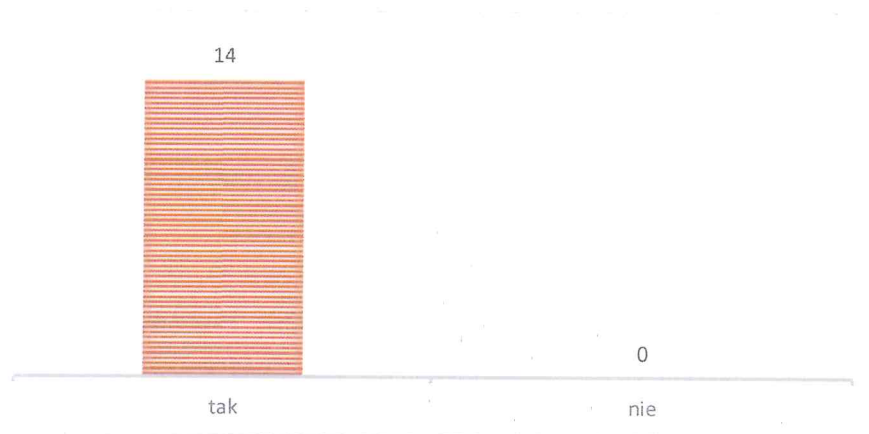
Wykształcenie Twoich rodziców (lub opiekunów) rodzice badanych uczniów posiadają wyższe wykształcenie, w tym: u 22 badanych matka (opiekunka), a u 11 ojców (opiekun). Policealne wykształcenie mają 4 matki i 2 ojców, średnim wykształceniem legitymuje się 8 matek i 11 ojców, natomiast zawodowe wykształcenie ma 14 matek i 19 ojców. Podstawowe wykształcenie mają 3 matki i 1 ojciec. Dwóch z badanych nie wie, jakie wykształcenie mają jego rodzice (opiekunowie), kolejnych 3 nie odpowiedziało na to pytanie.

Sytuacja zawodowa Twoich rodziców (lub opiekunów) analizując powyższe odpowiedzi, wiadome jest, że 35 matek i 34 ojców jest zatrudnionych, dwie matki i pięciu ojców wykonuje prace dorywcze, osiem matek i sześciu ojców prowadzi działalność gospodarczą, natomiast gospodarstwo rolne prowadzi 1 matka, czterech ojców zarobkuje na emigracji, 4 uczniów odpowiedziało, że rodzice wykonują inny rodzaj pracy, niż te wymienione, formułując odpowiedź, że 1 matka przebywają na świadczeniu opiekuńczym i jedna matka bez wskazania, natomiast jeśli chodzi o ojców, to 1 pobiera emeryturę, a jeden nie określił odpowiedzi. Na powyższe pytanie nie odpowiedziały 4 osoby.

Analiza ankiet – dorośli

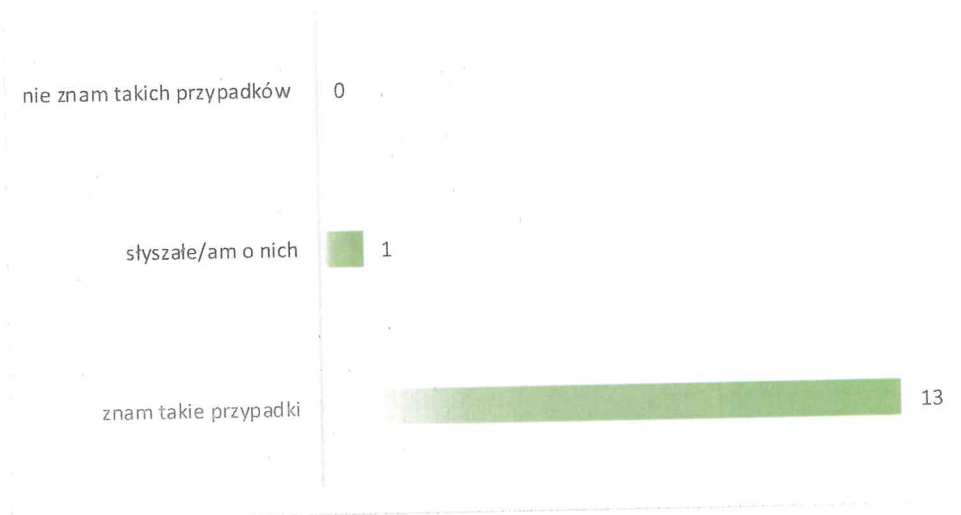
1. Czy Pani/ Pana zdaniem na terenie Gminy Sępólno Krajeńskie występuje zjawisko przemocy domowej?

Na 14 analizowanych ankiet wszyscy jednogłośnie odpowiedzieli, że na terenie Gminy Sępólno Krajeńskie występuje zjawisko przemocy domowej.

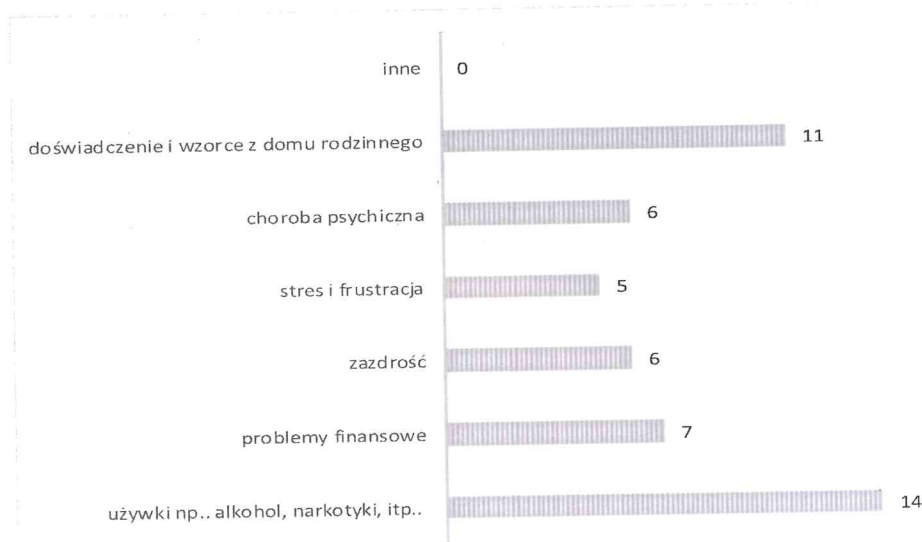
2. Czy zna Pani/Pan przypadki występowania przemocy w rodzinie na terenie Gminy Sępólno Krajeńskie?

Na powyższe pytanie 13 ankietowanych odpowiedziało, że zna takie przypadki występowania przemocy w rodzinie na terenie Gminy Sępólno Krajeńskie, jeden ankietowany odpowiedział, że słyszał o takim przypadku.

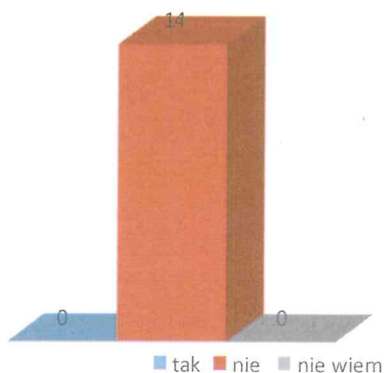
3. Co według Pani/Pana jest najczęstszą przyczyną przemocy w rodzinie?

W powyższym pytaniu ankietowani mieli określić najczęstsze przyczyny przemocy w rodzinie, mogli zaznaczyć więcej niż jedną odpowiedź. Według badanych najczęstszą przyczyną przemocy w rodzinie są używki typu alkohol, narkotyki, itp. – 14 badanych, następnie doświadczenie i wzorce z domu rodzinnego – 11 badanych, 7 badanych uważa, że wpływ mają problemy finansowe, po 6 badanych zaznaczyło zazdrość i choroby psychiczne, a 5 badanych, że wpływa na to stres i frustracja.

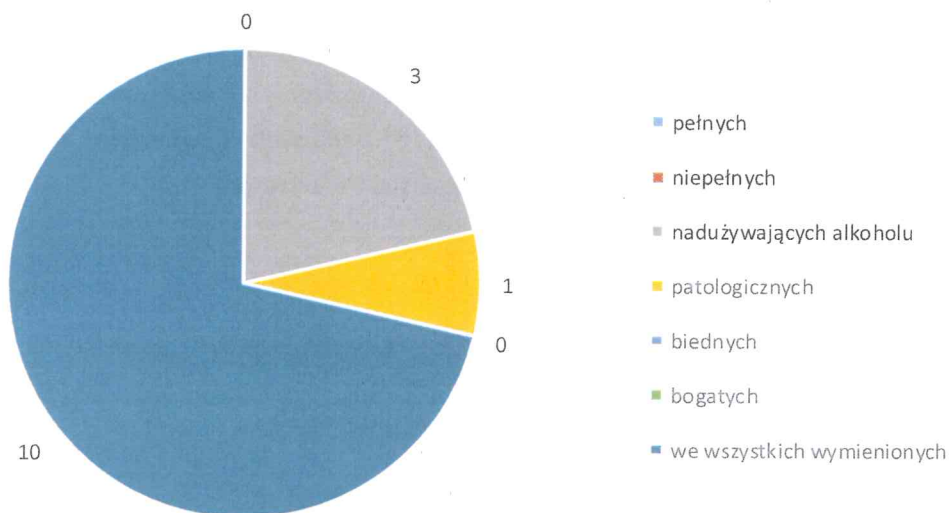
4. Jak Pani/Pan uważa, czy przemoc w rodzinie to sprawa prywatna i nikt nie powinien się wtrącać?

Na pytanie, czy przemoc w rodzinie to sprawa prywatna i nikt nie powinien się wtrącać jednomyślnie 14 ankietowanych odpowiedziało, że nie.

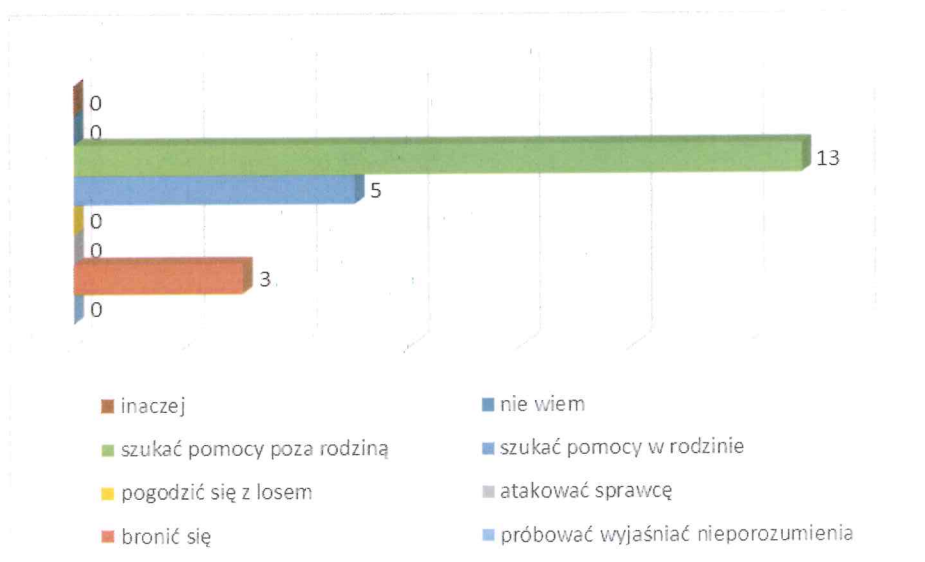

5. W jakich rodzinach najczęściej występuje przemoc?

Ankietowani uważają, że przemoc występuje we wszystkich wymienionych rodzinach – 10 odpowiedzi, oraz nadużywających alkoholu – 3 odpowiedzi i jedna osoba odpowiedziała, że w rodzinach patologicznych.

6. Jak Pani/Pana zdaniem powinna zachować się ofiara przemocy w rodzinie?

Zdaniem badanych ofiara przemocy powinna szukać pomocy poza rodziną – 13 badanych tak uważa, 5 badanych natomiast uważa, iż powinni szukać pomocy w rodzinie, natomiast 3 badanych uważa, że ofiara powinna się bronić.

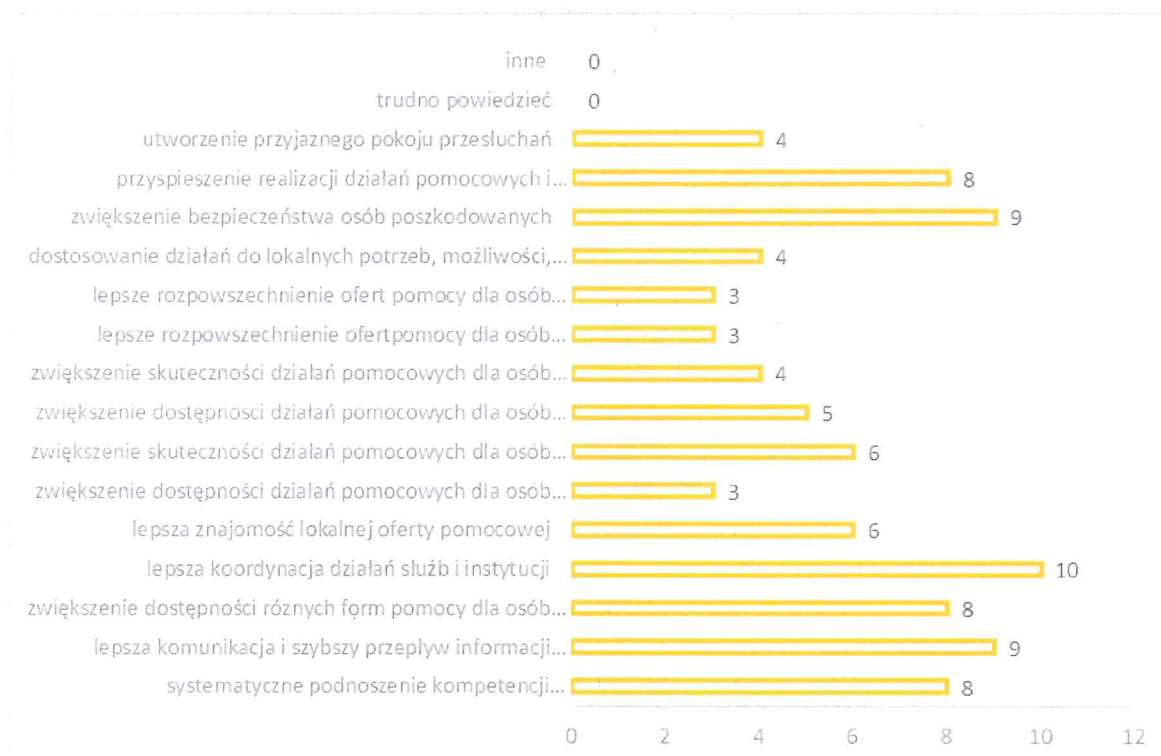
7. Jakie formy przemocy według Pani/Pana mogą mieć miejsce w rodzinie?

Odpowiadając na kolejne pytanie, ankietowani mieli do wyboru kilka form przemocy jakie mogą mieć miejsce w rodzinie. W tym pytaniu, ankietowani mogli zaznaczyć więcej niż jedną odpowiedź. Najczęściej wybieraną formą przemocy przez 14 ankietowanych jest obrażanie, obrzucanie wyzwiskami, przekleństwami oraz zadawanie bólu fizycznego bijąc, popychając, czy policzkując, natomiast 12 ankietowanych wybrało zakazywanie kontaktów z rodziną i znajomymi. Następnie po jedenaście razy zostało zaznaczone: zmuszanie do robienia

rzeczy, które są uwłaczające, poniżające, wyśmiewanie się z opinii, poglądów oraz zawstydzanie w obecności innych, niszczenie własności, zmuszanie do kontaktów seksualnych czy zabieranie pieniędzy i nieustanne kontrolowanie wydatków. Dziesięć razy zaznaczono odpowiedź – wyrzucanie z domu, dziewięć osób wybrało obwinianie ofiary za agresywne zachowanie sprawcy. Jeden z ankietowanych wybrał odpowiedź inne, wskazując na alkoholizm rodziców.

8. Co powinno się zmienić, by działania zmierzające do przeciwdziałania przemocy były bardziej skuteczne?

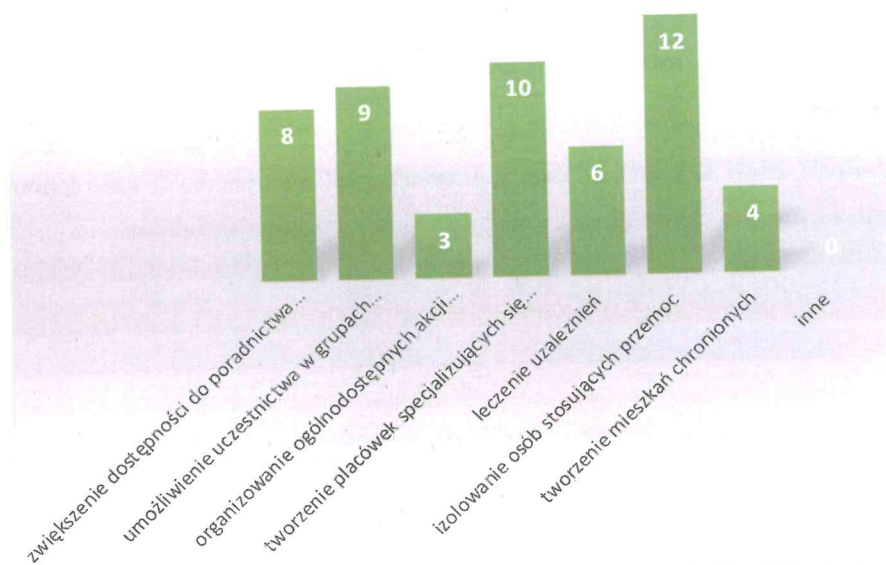

Badani w powyższym pytaniu, zostali poproszeni o wskazanie działań, które będą bardziej skuteczne w przeciwdziałaniu przemocy zarówno dla ofiary jak i osoby stosującej przemoc. W tym pytaniu również można było zaznaczyć więcej niż jedną odpowiedź. Ankietowani wskazują między innymi na lepszą koordynację działań służb i instytucji – 10 ankietowanych, po 9 ankietowanych wskazało na: lepszą komunikację i szybszy przepływ informacji między przedstawicielami służb oraz zwiększenie bezpieczeństwa osób poszkodowanych. Następnie wskazano na systematyczne podnoszenie kompetencji przedstawicieli służb, zwiększenie dostępności różnych form pomocy dla osób doznających przemocy oraz na przyspieszenie realizacji działań pomocowych i interwencyjnych – tak odpowiedziało po 8 ankietowanych. Kolejnym elementem na który zwrócili uwagę ankietowani jest lepsza znajomość lokalnej oferty pomocowej oraz zwiększenie skuteczności działań pomocowych dla osób doznających przemocy – tak wskazało po 6 ankietowanych. Pięciu ankietowanych uważa, że powinno się zwiększyć dostępność działań pomocowych dla osób stosujących przemoc. Po czterech ankietowanych zwraca uwagę na zwiększenie

dostępności działań pomocowych dla osób stosujących przemoc, czy też dostosowanie działań do lokalnych potrzeb, możliwości i uwarunkowań. Wskazano również, że zasadne byłoby utworzenie przyjaznego pokoju przesłuchań. Kolejnymi rozwiązaniami wskazanymi jest zwiększenie dostępności działań pomocowych dla osób doznających przemocy, lepsze rozpowszechnianie ofert pomocy dla osób doznających przemocy w rodzinie oraz dla osób stosujących przemoc w rodzinie – tak uważa po 3 ankietowanych.

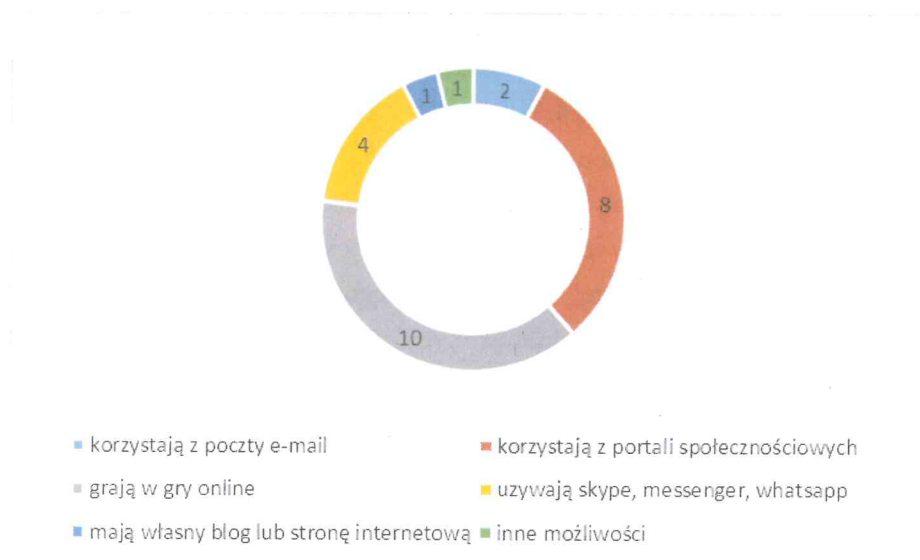
9. Jakie działania byłyby najskuteczniejsze wobec osób doznających przemocy domowej?

Autorzy zadając powyższe pytanie, dali możliwość ankietowanym, na zaznaczenie więcej niż jednej odpowiedzi. Analizując odpowiedzi na powyższe pytanie według ankietowanych najskuteczniejszymi działaniami wobec osób doznających przemocy domowej byłoby izolowanie osób stosujących przemoc – tak uważa 12 badanych. Kolejnych 10 ankietowanych, uważa, że tworzenie placówek specjalizujących się w pomocy ofiarom przemocy. Następnie 9 ankietowanych jest za umożliwieniem uczestnictwa ofiarom przemocy domowej w grupach wsparcia, a 8 ankietowanych jest za zwiększeniem dostępności do poradnictwa prawnego, socjalnego, terapeutycznego. Ważnym aspektem jest również leczenie uzależnień – tak uważa 6 ankietowanych, a za tworzeniem mieszkań chronionych dla ofiar przemocy domowej jest 4 ankietowanych. Trzech ankietowanych wspierałoby organizowanie ogólnodostępnych akcji społecznych na ten temat.

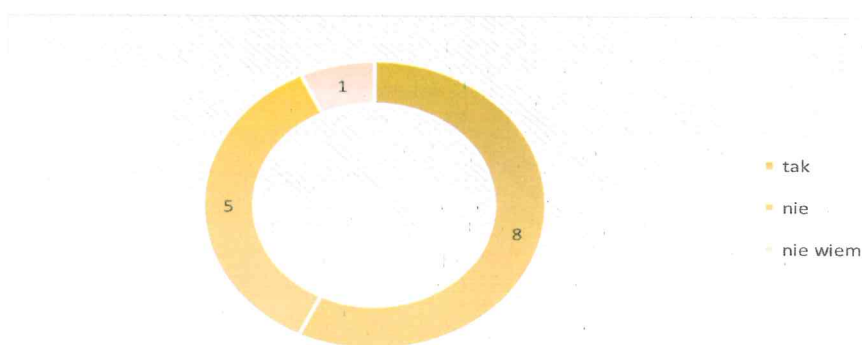
10. Co Pani/Pana zdaniem dzieci najczęściej robią w Internecie?

Pytając o świadomość dorosłych, co dzieci ich zdaniem najczęściej robią w Internecie 10 ankietowanych uważa, że grają w gry online, 8 ankietowanych twierdzi, że korzystają z portali społecznościowych, a także używają Skype, Messenger czy Whatsapp – tak odpowiedziało 4 ankietowanych. Tylko dwóch uważa, że korzystają z poczty e-mail, a jeden, że mogą posiadać własny blog lub stronę internetową. **Jeden z ankietowanych wybrał odpowiedź inne – oznaczając to jako komunikację między sobą. Można uznać tą odpowiedź za brak wiedzy odpowiadającego, gdyż autorzy ankiety sugerowali programy, z których mogą korzystać dzieci do komunikowania się między sobą.**

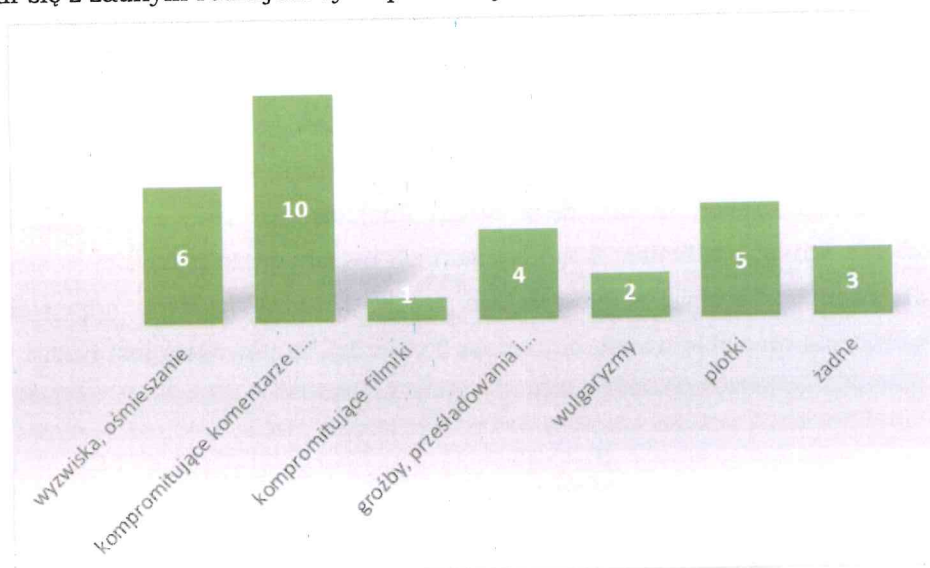
11. Czy z Pani/Pana otoczenia ktoś kiedykolwiek spotkał się w Internecie z przemocą?

Wśród badanych osób 8 spotkało się z przemocą w Internecie, 5 nie, jeden respondent odpowiedział, że nie wie czy miał do czynienia z omawianym zjawiskiem.

12. Z jakiego rodzaju cyberprzemocą ktoś (dzieci, rodzina, przyjaciele) kiedykolwiek miał do czynienia?

Autorzy ankiety w powyższym pytaniu zaproponowali rodzaje cyberprzemocy oczekując na odpowiedzi badanych, czy ktoś z nich lub z bliskiego otoczenia miał z tym do czynienia. Najwięcej, bo 10 ankietowanych odpowiedziało, że spotkali się z cyberprzemocą w postaci kompromitujących komentarzy i zdjęć. Kolejnym rodzajem cyberprzemocy wskazali na wyzwiska i ośmieszanie – 6 ankietowanych, kolejnych 5 ankietowanych spotkało się z plotkami. Czterech ankietowanych wskazali, że oni lub bliscy dotknięci byli zjawiskiem gróźb, prześladowaniem i zastraszaniem, kolejnych dwóch odpowiedziało, że miało do czynienia z wulgaryzmami. Trzech ankietowanych odpowiedziało, że oni, ani inni bliscy nie spotkali się z żadnym rodzajem cyberprzemocy.

13. Jakie są Pani/Pana odczucia wobec cyberprzemocy?

Większość badanych na powyższe pytanie odpowiedziało, że nie ignoruje tego problemu – 12 ankietowanych, a jeden ignoruje ten temat. Jeden z ankietowanych odpowiedział, że mogą się przyczynić do samobójstwa czy depresji.

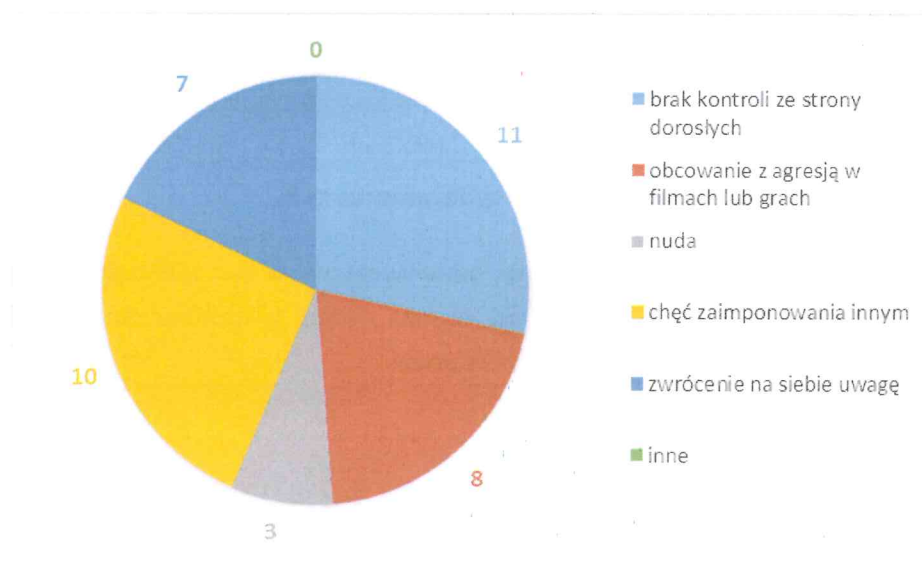
14. Kto według Pani/Pana staje się ofiarą cyberprzemocy?

Autorzy ankiety na powyższe pytanie otrzymali następujące odpowiedzi:

- każda osoba może stać się ofiarą cyberprzemocy,
- osoby słabe i biedne,
- osoby różniące się ubiorem lub poglądami,
- dzieci i młodzież,
- osoby wrażliwe, łatwowierne, naiwne
- zagubione, nieszczęśliwe, samotne,
- osoby szukające akceptacji ze strony innych,
- dzieci bez kontroli rodziców lub słabej psychice.

15. W jakich okolicznościach dochodzi do przemocy w sieci?

W powyższym pytaniu autorzy ankiety dali możliwość ankietowanym zaznaczenia maksymalnie trzech odpowiedzi pytając w jakich okolicznościach dochodzi do przemocy w sieci 11 ankietowanych uważa, że z braku kontroli ze strony dorosłych, 10 z chęci zaimponowania innym, natomiast 8 ankietowanych uważa, że do przemocy w sieci dochodzi poprzez obcowanie z agresją w filmach lub grach. 7 ankietowanych odpowiada, że jest to forma zwrócenia na siebie uwagi, natomiast 3 twierdzi, że powodem jest nuda.

16. Jak według Pani/Pana można chronić się przed cyberprzemocą? (Można zaznaczyć maksymalnie 3 odpowiedzi)

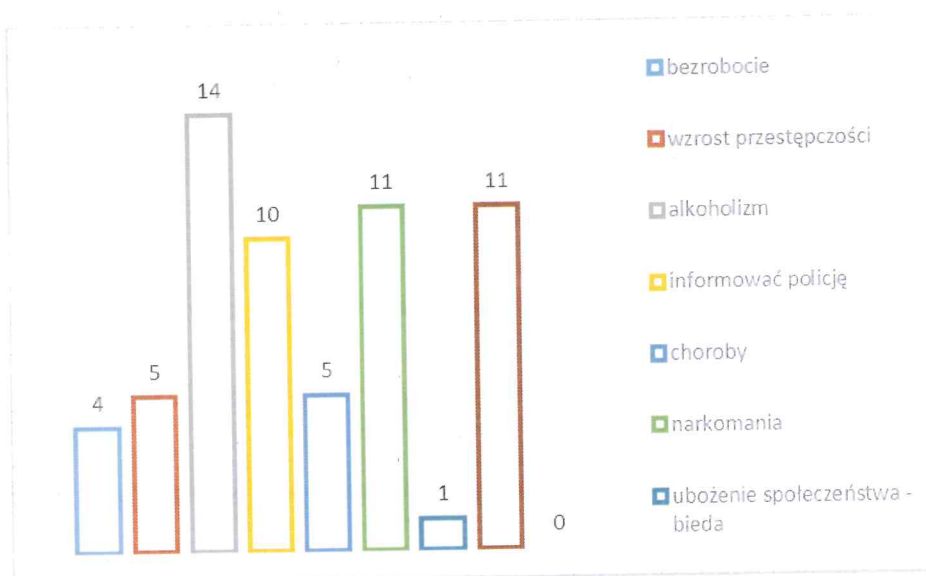
W kolejnym pytaniu ankietowani mieli odpowiedzieć w jaki sposób chronić się przed cyberprzemocą – możliwość zaznaczenia maksymalnie trzech odpowiedzi. 13 osób uważa, że powinno o tych okolicznościach informować rodziców lub prawnych opiekunów.

10 badanych poinformowałoby Policję, kolejnych 7 szukałoby pomocy u organizacji zajmujących się cyberprzemocą. 6 ankietowanych przezornie zachowa dowody cyberprzemocy, a 5 uważa, iż należy informować o tym fakcie wychowawcę, nauczycieli, pedagoga szkolnego. Jeden z badanych uważa, że zaczepki w sieci należy ignorować.

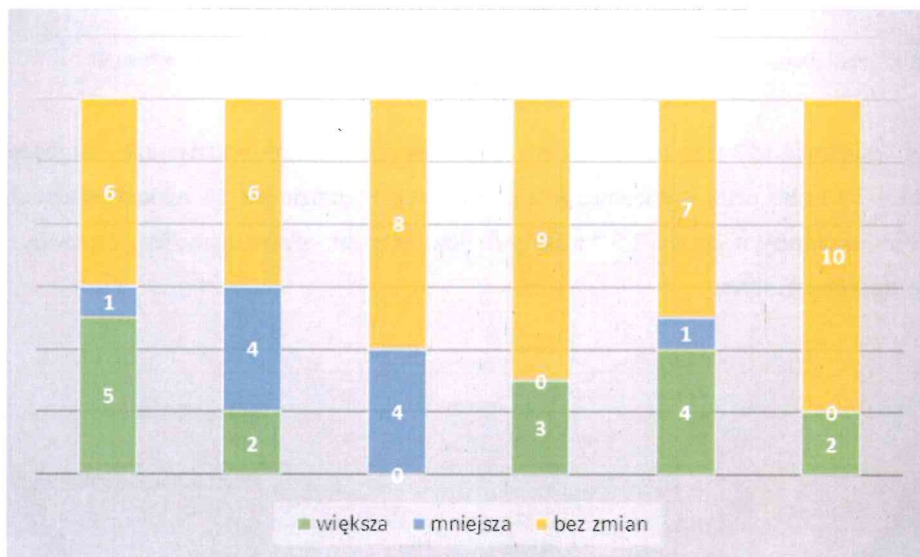
17. Które z problemów uważa Pani / Pan za zagrożenie najważniejsze?

Analizując odpowiedzi na to pytanie ankietowani za najważniejsze zagrożenie uważa alkoholizm – 14 osób oraz narkomanię i przemoc w rodzinie po 11 ankietowanych. Kolejnym zagrożeniem uważanym przez 15 badanych jest wzrost przestępczości, choroby, bezrobocie i ubożenie społeczeństwa.

18. Czy Pani / Pana zdaniem w ciągu ostatniego roku uległy zmianie zachowania mieszkańców?

Pytając badanych o zachowania mieszkańców mieli oni określić tendencję rodzaju zachowań poprzez wskazanie skali jako **większa**, **mniejsza**, **bez zmian**. Respondenci uważają, że osób pijących i widywanych w stanie nietrzeźwym jest bez zmian – 6 osób, większa – 5 osób, natomiast jedna z badanych osób sądzi, że liczba ta jest mniejsza. Co do osób upijających i awanturujących się na imprezach i uroczystościach 6 osób uważa, że skala zjawiska jest bez zmian wzorem lat ubiegłych, 4 uważa, że jest ona mniejsza, a 2 że większa. Problem picia alkoholu w pracy według 8 badanych ankietowanych jest bez zmian, natomiast 4 uważa, że liczba ta zmniejszyła się. Następnie przypadki odmawiania picia w stosunku do poprzedniego roku są bez zmian – 9 badanych udzieliło takiej odpowiedzi, natomiast 3 uważa, że skala zwiększyła się. Co do akceptacji postaw abstynenckich w stosunku do ostatniego roku 7 uważa, że są bez zmian, 4 uważa, że się zwiększyło, a jeden z badanych twierdzi, że skala zjawiska jest mniejsza. Popularność uroczystości bezalkoholowych na przełomie ostatniego roku 10 badanych twierdzi, że jest bez zmian, natomiast 2 jest zdania, że zwiększyła się.

19. Jakie środki według Pani/ Pana należałoby przedsięwziąć, aby szkoła była miejscem bezpiecznym, wolnym od używek?

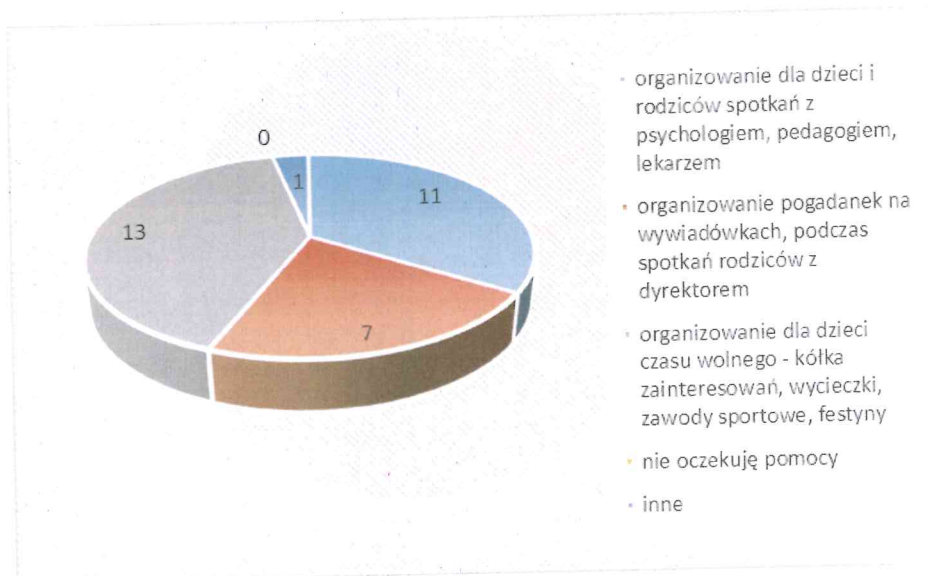
Autorzy ankiety na powyższe pytanie otrzymali pojedyncze sugestie następujących przedsięwzięć:

- warsztaty ze specjalistami dla dzieci rodziców, wychowawców oraz przedstawicieli służb,
- zajęcia profilaktyczne dotyczące szkodliwości używek,
- akcje profilaktyczne,

- procedury realne i stosowane dla osób eksperymentujących,
- spotkania z terapeutą, którzy wyświetliliby filmy pokazujące osoby uzależnione,
- większa edukacja na temat zagrożeń – przedmioty obowiązkowe dotyczące choroby alkoholowej, czy uzależnień od narkotyków,
- psychoedukacja,
- praca władz oświatowych z Policją, terapeutami, pomocą społeczną,
- większa świadomość nauczycieli,
- monitoring, kontrola osób wchodzących do szkoły lub wejście do szkoły na kod PIN.

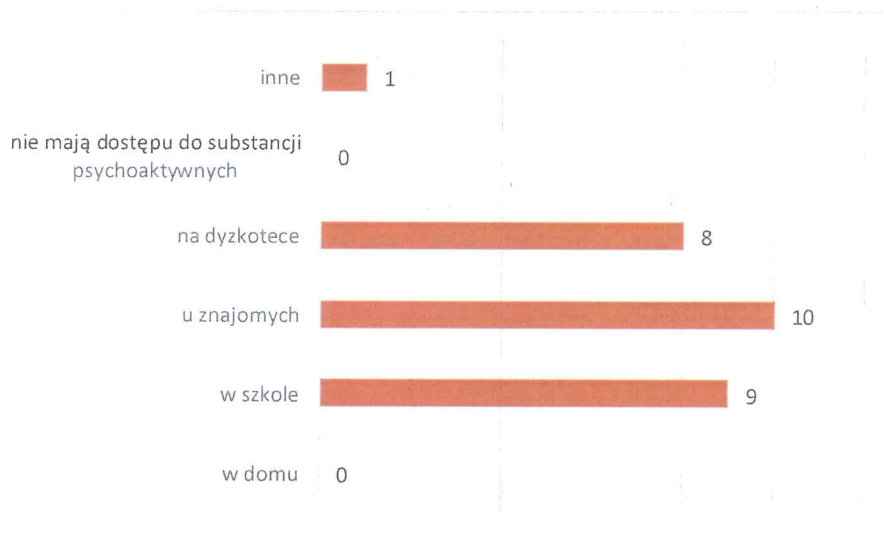
20. Jakiej pomocy oczekuje Pani/Pan ze strony szkoły i nauczycieli?

Określając pomoc, jaką oczekują badani ze strony szkoły i nauczycieli mieli możliwość zaznaczyć więcej niż jedną odpowiedź. 13 badanych uważa, że pomocą byłoby organizowanie dla dzieci czasu wolnego – kółka zainteresowań, wycieczki, zawody sportowe, festyny. 11 ankietowanych uważa, aby organizować dla dzieci i rodziców spotkania z psychologiem, pedagogiem, lekarzem. 7 ankietowanych oczekuje organizowania pogadań na wywiadówkach, podczas spotkań rodziców z dyrektorem. Jeden z badanych oczekuje jako inne systematyczną, obowiązkową edukację.

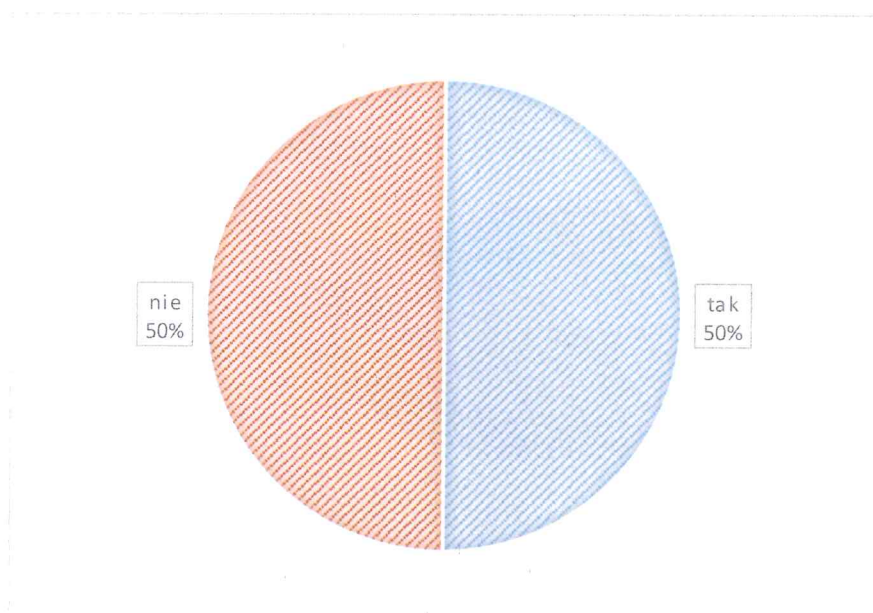
21. Gdzie Pani/Pana zdaniem osoby małoletnie mają najczęściej dostęp do narkotyków i dopalaczy?

Odpowiadając na to pytanie badani uważają, że najczęściej dostęp do narkotyków i dopalaczy mają u znajomych – 10 osób, w szkole – 9 osób, na dyskotecce 8 osób. Jeden z respondentów wskazuje jako inne, że jest to park.

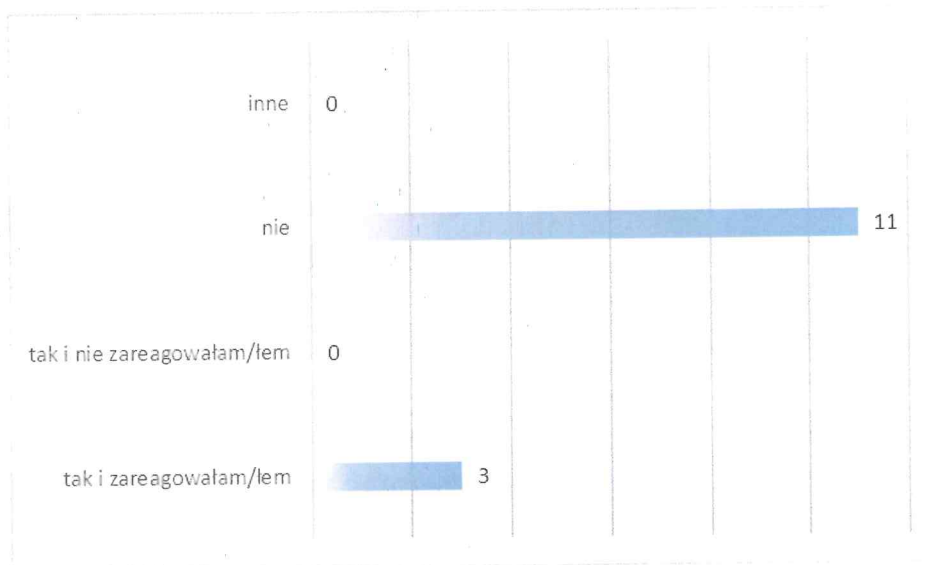
22. Czy często spotyka Pani/Pan osoby małoletnie, które palą papierosy?

Spośród 14 badanych połowa często spotyka osoby małoletnie palące papierosy. Druga połowa nie zauważa tego zjawiska.

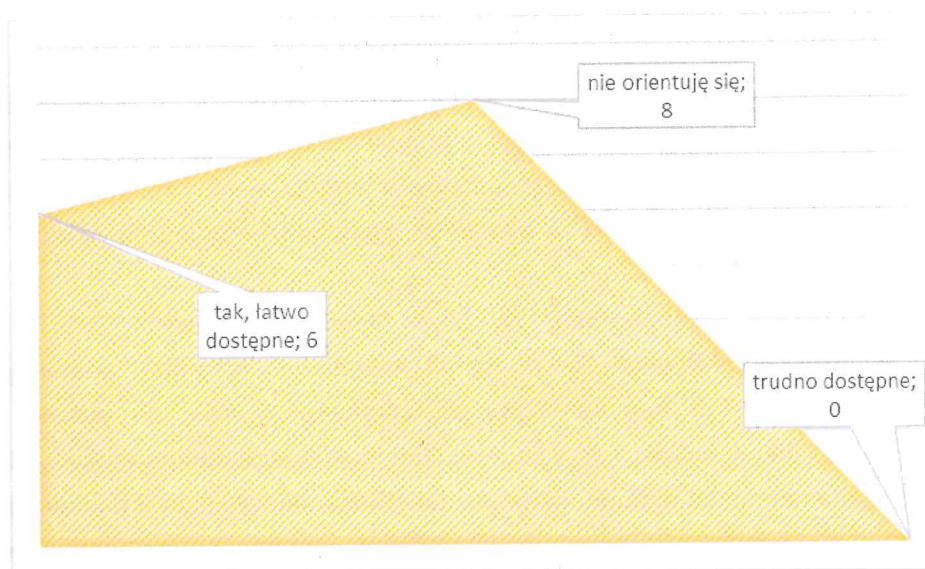
23. Czy była Pani/Pan świadkiem usiłowania zakupu papierosów lub alkoholu przez osoby małoletnie?

Odpowiadając na to pytanie badani nie byli świadkiem usiłowania zakupu używek przez osoby małoletnie, natomiast 3 osoby były świadkiem takiego zdarzenia i zareagowali.

24. Czy w lokalnym środowisku narkotyki są łatwo dostępne?

Ankietowani z terenu gminy Sępólno Krajeńskie uważają, że w środowisku lokalnym narkotyki są łatwo dostępne – 6 osób, natomiast 8 badanych nie orientuje się o dostępności narkotyków.

25. Jeśli ma Pani/Pan dodatkowe uwagi i spostrzeżenia, można je tutaj zapisać.

Autorzy pytań w ostatnim otwartym pytaniu dali możliwość wypowiedzenia się w kwestii dodatkowych uwag i spostrzeżeń, które nasunęły się wypełniając powyższą ankietę. Jeden z respondentów zasugerował, że powinno być w szkole więcej edukacji na temat zagrożeń jakie powoduje spożywanie alkoholu oraz używanie narkotyków.

Metryczka

Płeć: w badaniu brało udział 14 osób, w tym 12 kobiet i 2 mężczyzn.

Wiek: mężczyzn to 41 i 47 lat, natomiast kobiety wypełniające ankiety były w wieku: 31 i 37 lat, 40,42,44,45,47 lat oraz w wieku 55,61,62, i 70 lat.

Miejsce zamieszkania: respondenci uczestniczący w badaniu to 10 kobiet zamieszkujących na terenie miasta i dwie kobiety na wsi, natomiast dwóch mężczyzn jest z miasta.

WNIOSKI I REKOMENDACJE

Po analizie otrzymanych materiałów w postaci ankiet od osób objętych badaniem, wśród uczniów szkół podstawowych oraz ponadpodstawowych, autorom nasuwają się pewne refleksje, wysnuwają wnioski jak również propozycje, jakie podjąć działania w przyszłości, aby zapobiegać oraz rozwiązywać problemy.

W planowaniu działań profilaktycznych należy zwrócić uwagę na poniższe wytyczne:

1. Uczniowie odpowiadając w tym roku na to pytanie bezpieczeństwa, uważają, że czują się bezpieczni. Jedynie pojedyncze głosy w obu grupach szkolnych uwidaczniają brak poczucia bezpieczeństwa na terenie szkoły.
2. Respondenci zapytani o agresję w stosunku do innych, jednogłośnie w obu grupach wiekowych, odpowiadają, że ich zachowanie agresywne spowodowane jest najczęściej chęcią zaimponowania innym, chcąc tym zachowaniem mieć możliwość przynależć do grupy, która im imponuje.

Rekomendacja: Mimo dużej świadomości wśród dzieci i młodzieży w zakresie przemocy rówieśniczej istnieje potrzeba dalszej edukacji i profilaktyki. Polityka społeczna prowadzona na terenie gminy nieustannie podejmuje wzmożone działania w kierunku podniesienia świadomości, edukacji wśród dzieci i młodzieży zamieszkującej teren gminy Sępólno Krajeńskie.

1. Jednym z pytań dla ankietowanych ze szkół ponadpodstawowych, była znajomość instytucji pomocowej „Niebieska Linia”. Na 56 ankietowanych tylko 16 wie co to jest i potrafiło krótko o tym napisać własnymi zdaniem (wykres do pytania nr 11). Zastanawiającym jest ten fakt, czy naprawdę jest związane z nieznajomością, czy braku chęci odpowiedzenia na to pytanie. Autorom nasuwają się takie stwierdzenia, ponieważ w porównaniu z zeszłorocznym badaniem i wynikami raportu podobne pytanie wykazało się ogromną wiedzą ankietowanych, co do osób i instytucji udzielających pomocy jak również poparte to było działaniami z ich strony, twierdząc, że mają do dyspozycji „telefon zaufania”.
2. Badania ogólnopolskie nadal wykazują, że aż ok. 20% nastoletnich palaczy jest uzależnionych od nikotyny. W tegorocznym badaniu powyższa statystyka, nie do końca odzwierciedla powyższy sondaż. Wynika z niego, iż respondenci z terenu Gminy Sępólno Krajeńskie nie palą papierosów. W grupie szkół podstawowych tylko jedna osoba odpowiedziała że pali papierosy, deklarując, iż swój pierwszy papieros zapaliła w wieku

- 12 lat. Natomiast respondenci szkół ponadpodstawowych przedstawili, że palących jest 11 osób. Wskazują w badaniu, iż zaczęli palić między 9-16 roku życia.
3. Do spożywania napoi alkoholowych przyznaje się 11 osób ze szkół podstawowych, a 32 ze szkoły ponadpodstawowej. Grupa badanych spożywająca alkohol, twierdzi, iż ułatwia im to nawiązywanie kontaktów towarzyskich oraz poprawia humor. Mają również dużą świadomość, że stan upojenia alkoholowego prowadzi do uzależnienia i niszczy życie człowieka – 42 ankietowanych szkół podstawowych oraz 28 ze szkół ponadpodstawowych. Picie alkoholu przed okresem dojrzewania i w jego trakcie może znacznie wpłynąć na jego rozwój zarówno psychiczny jak i fizyczny, utrudniać uczenie się, a także zaburzać prawidłowe relacje interpersonalne.
 4. Dane z ankiet osób, które doświadczyły w jakikolwiek sposób styczność ze środkami odurzającymi wskazują, że zdarza się to na każdym poziomie szkół. Modnym dla wszystkich jest spożywanie napoi energetyzujących. Dopiero starsi uczniowie pojedynczo wykazują styczność z klejem, marihuaną czy kokainą.

Rekomendacja: Profilaktyka uzależnień powinna być prowadzona w sposób wiarygodny i uwzględniający potrzeby młodych ludzi na każdym poziomie wychowawczym.

5. Dla skuteczności oddziaływań terapeutycznych niezwykle istotne są programy post terapii i readaptacji społecznej (warsztaty rozwojowe, grupy rozwojowe, nauki umiejętności społecznych, mieszkania readaptacyjne).

Rekomendacja: Należy wspierać programy post terapii i readaptacji prowadzone przez organizacje i instytucje pracujące na rzecz osób uzależnionych, zakorzenione w środowisku, w którym takie osoby przebywają.

Analizując natomiast ankiety otrzymane od przedstawicieli pracowników instytucji pomocy społecznej, policji, kuratorów, nauczycieli, pedagogów szkolnych, pracowników poradni psychologicznych, ośrodków zdrowia, itp., autorzy przedstawiają następujące wnioski i spostrzeżenia:

1. Przemoc, wykorzystywanie, bicie, krzywdzenie osób bliskich jest przestępstwem, tak samo groźnym i podlegającym karze jak przemoc wobec obcych osób. Bycie małżeństwem czy mieszkanie razem pod jednym dachem w wolnym związku nie daje nikomu prawa do stosowania przemocy, nie zwalnia z odpowiedzialności prawnej. Jak wynika z udzielonych odpowiedzi na terenie gminy Sępólno Krajeńskie występuje przemoc domowa, ankietowani znają takie przypadki, twierdzą, że przemocowcy wnoszą takie doświadczenia i wzorce z rodzinnego domu, przy tym jednogłośnie twierdzą, **że każdy ma prawo, a nawet obowiązek reagować na przestępstwo.**
2. Potwierdza się zeszłoroczne badanie, iż przemoc w rodzinie występuje we wszystkich grupach społecznych, niezależnie od poziomu wykształcenia lub statusu społecznego

czy materialnego. Respondenci uważają, iż ofiary winny szukać pomocy poza rodziną, nieraz w rodzinie oraz powinny umieć się bronić.

3. Według grupy fokusowej najczęściej stosowaną formą przemocy jest obrażanie, obrzucanie wyzwiskami, przekleństwami oraz zadawanie bólu fizycznego bijąc, popychając, czy policzkując. Zdarza się również, iż ofiarom zakazywane są kontakty z rodziną i znajomymi. Są zmuszane do robienia rzeczy, które są uwłaczające, poniżające, wyśmiewane są z opinii, poglądów oraz zawstydzane w obecności innych. Podczas aktów przemocy dochodzi do niszczenia własności, zmuszania do kontaktów seksualnych czy dochodzi do zabierania pieniędzy i nieustannego kontrolowania wydatków. Niestety ofiary wyrzucane są z domu oraz są obwiniane za agresywne zachowanie sprawcy. Ważne jest aby ofiara przemocy potrafiła odejść od sprawcy przemocy zarówno dla własnego dobra, jak również dla dobra dzieci.

4. Grupa badanych uważa, że korzystanie z używek typu alkohol, papierosy oraz narkomania w dzisiejszych czasach to stanowi obraz nowoczesnego społeczeństwa. Respondenci po połowie znają młodzież korzystającą z powyższymi substancjami, nie do końca mają świadomość co do dostępu do narkotyków na badanym terenie. Jednakże odpowiadając zauważają, iż powyższy problem występuje.

5. Bardzo ważne jest też przygotowanie nauczycieli, pedagogów, trenerów i innych osób znaczących do udzielania wsparcia młodym ludziom. Zasadne jest nieustanna edukacja na temat zagrożeń dzisiejszej cywilizacji.

Na koniec analizy dokumentów autorzy chcą przedstawić w osobnym punkcie zagrożenie jakim jest cyberprzemoc. O cyberprzemocy, podobnie jak o innych zagrożeniach wynikających z korzystania z internetu, warto rozmawiać z dziećmi zanim jeszcze ich doświadczą. Trzeba uczyć je, jak poruszać się w wirtualnym świecie, aby nie narażać się na niebezpieczeństwo. Oto kilka porad, które pomogą ci uchronić dzieci przed cyberprzemocą:

- rozmawiaj z dzieckiem o zjawiskach, które mają miejsce w internecie;
- sprawdź, co twoje dziecko wie o cyberprzemocy i czy zna sposoby reagowania w sytuacji, gdy ktoś jest nękanym online;
- umów się z dzieckiem, że jeśli przydarzy się coś, co je zaniepokoi lub zdenerwuje, może do ciebie ze wszystkim się zwrócić;
- zapewnij, że jeśli ktoś dokucza mu w sieci, wystarczy, że cię o tym powiadomi, a ty postarasz się mu pomóc;
- rozmawiaj z dzieckiem o zasadach ochrony prywatności w internecie;
- uświadom mu, jakie zagrożenia wiążą się z nadmiernym publikowaniem informacji o sobie, zamieszczaniem swoich zdjęć i filmów w sieci, dzieleniem się na portalach społecznościowych swoimi myślami i przeżywanymi uczuciami;
- porozmawiajcie o tym, w jaki sposób niektórzy internauci mogą wykorzystać takie informacje;

- uczul dziecko, że wszystko, co opublikuje w sieci może zostać skopiowane i rozpowszechnione niekoniecznie w taki sposób, w jaki byśmy chcieli;
- jeśli zdecyduje się na publikowanie swoich zdjęć, np. na portalach społecznościowych, doradź mu, aby w statusie prywatności zaznaczyło opcję, która umożliwi oglądanie ich tylko przez znajome osoby;
- ustal z dzieckiem, jakie materiały może publikować w internecie i z kim może się komunikować;
- porozmawiaj o ustawieniach prywatności w różnych serwisach, z których korzysta twoje dziecko;
- zadбай, aby tylko znajomi mieli dostęp do jego profilu;
- przypomnij dziecku, aby zawsze wylogowywało się z serwisu (portalu społecznościowego, poczty, komunikatora itp.) po zakończeniu sesji. W ten sposób zabezpieczy swoje konto przed niepowołanym dostępem innych osób;
- w przypadku młodszych dzieci, zainstaluj programy ochrony rodzicielskiej i antywirusowe na sprzęcie, z którego dziecko korzysta;
- przede wszystkim interesuj się tym, co twoje dziecko robi w internecie;
- buduj wzajemne zaufanie, aby w sytuacji zagrożenia nie wahało się przyjść z tym do ciebie!

W ostatnich latach zaobserwować można niepokojące nasilanie się zjawiska przemocy wśród młodzieży, zwłaszcza w szkołach podstawowych klasy 7-8 i ponadpodstawowych. W miejscach wspólnego przebywania młodych ludzi dochodzi do eskalacji napięć, które nierzadko znajdują ujście w formie przemocy fizycznej, agresji słownej i cyberprzemocy. Następuje także wzrost dostępności i stopnia korzystania z różnego rodzaju środków odurzających w postaci narkotyków i alkoholu, co nierzadko skutkuje niekontrolowanymi i agresywnymi zachowaniami, zarówno wobec rówieśników, jak też rodziców i nauczycieli.

Jak wynika z badań społecznych, statystyk policyjnych, doniesień mediów, a przede wszystkim z codziennych obserwacji nauczycieli i rodziców - zachowania nacechowane agresją dotyczą coraz większej liczby uczniów.

Obserwując współczesną młodzież stwierdzić można, iż nie wykazuje żadnego zainteresowania, tym bardziej zaangażowania, w jakże istotny, dotyczący wszystkich problem przemocy.

IV. CELE, DZIAŁANIA, SPOSOBY REALIZACJI, WSKAŹNIKI PROGRAMU

Głównym celem programu jest przeciwdziałanie zjawisku przemocy w rodzinie w Gminie Sępólno Krajeńskie poprzez tworzenie profesjonalnego i jednolitego systemu wsparcia dla osób zagrożonych bądź uwikłanych w zjawisko przemocy w rodzinie

Celami szczegółowymi programu są:

1. **Rozwijanie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy.**
2. **Zwiększenie pomocy i ochrony wobec osób doznających przemocy w rodzinie.**
3. **Zapobieganie stosowania przemocy w rodzinie.**
4. **Rozszerzenie kompetencji osób zaangażowanych w działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.**

Każdemu z powyższych celów szczegółowych przypisano działania, które zostały zaplanowane w sposób uwzględniający możliwości organizacyjno-finansowe Gminy Sępólno Krajeńskie.

Cele szczegółowe, działania, sposoby realizacji, wskaźniki

<u>Cel szczegółowy nr 1: Rozwijanie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy</u>				
Działania	Odpowiedzialny za realizację działania/ współorganizator	Sposoby realizacji	Harmonogram realizacji	Wskaźniki realizacji
1. Diagnostowanie zjawiska przemocy w rodzinie na obszarze gminy Sępólno Krajeńskie	Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim	1. Opracowanie narzędzi badawczych (ankiety i inne), przeprowadzenie badań, opracowanie i analiza ich wyników. Uzyskanie danych z Komendy Powiatowej Policji w Sępólnie Krajeńskim, Gminnej Komisji ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sępólnie Krajeńskim i innych w zależności od potrzeby do rzetelnej analizy uzyskanych wyników badań.	2024	Liczba opracowanych diagnoz (jedna diagnoza)
2. Podniesienie poziomu wiedzy na temat zjawiska przemocy w rodzinie, zmiana mentalności i uwrażliwienie mieszkańców gminy Sępólno Krajeńskie na problematykę przemocy	Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim Gminna Komisja ds. Rozwiązywania Problemów	1. Przygotowanie i rozpowszechnienie ulotek, broszur i plakatów w szczególności w: przedszkolach i szkołach na terenie gminy Sępólno Krajeńskie, Urzędzie Miejskim, placówkach ochrony zdrowia, kościele parafialnym, świetlicach wiejskich, obiektach kulturowych i sportowych na	Od 2021 – praca ciągła	Liczba rozpowszechnionych ulotek, broszur i plakatów

	<p>Alkoholowych w Sępólnie Krajeńskim</p> <p>Punkt Interwencji Kryzysowej w Sępólnie Krajeńskim</p>	<p>terenie gminy Sępólno Krajeńskie</p> <p>2. Współpraca z Uniwersytetem Trzeciego Wiek u działającym w Sępólnie Krajeńskim oraz Stowarzyszeniem „Duże Różowe Słońce” w Sępólnie Krajeńskim w zakresie edukowania osób starszych na temat zjawiska przemocy w rodzinie oraz przysługujących praw osobom starszym oraz informowanie o możliwości uzyskania pomocy i wsparcia</p> <p>3. Współpraca z Warsztatami Terapii Zajęciowej w Sępólnie Krajeńskim w zakresie edukowania osób niepełnosprawnych i ich rodzin na temat zjawiska przemocy wobec osób niepełnosprawnych i przysługujących im praw oraz informowanie o możliwości uzyskania pomocy i wsparcia</p> <p>4. Zamieszczanie ogłoszeń w prasie lokalnej</p> <p>5. Organizacja debat, festynów integracyjno-edukacyjno-profilaktycznych dla mieszkańców gminy Sępólno Krajeńskie</p> <p>6. Działalność Punktu Interwencji Kryzysowej w Sępólnie Krajeńskim w zakresie konsultacji i wsparcia dla mieszkańców Gminy Sępólno Krajeńskie w szczególności w sprawach związanych z uzależnieniami, problemami</p>		<p>Liczba spotkań</p> <p>Liczba spotkań</p> <p>Liczba ogłoszeń w prasie lokalnej</p> <p>Liczba zorganizowanych debat, festynów, Liczba uczestników debat, festynów</p> <p>Liczba udzielonych porad w PIK</p>
--	---	--	--	--

		wychowawczymi z dziećmi, trudnościami życia codziennego, kryzysami małżeńskimi.		
3. Prowadzenie działań edukacyjnych dla dzieci i młodzieży z zakresu radzenia sobie ze stresem i agresją, rozwiązywania konfliktów bez użycia przemocy	Ośrodek Pomocy Społecznej w Sepólnie Krajeńskim Zespół Interdyscyplinarny w Sepólnie Krajeńskim Komenda Powiatowa Policji w Sepólnie Krajeńskim Placówki oświatowe na terenie Gminy Sepólno Krajeńskie	1. Organizacja pogadań, warsztatów	2021-2024	Liczba pogadań, warsztatów, zgodnie z corocznym harmonogramem i zgłaszanymi potrzebami.
4. Prowadzenie edukacji w celu wzmocnienia kompetencji wychowawczych rodziców	Ośrodek Pomocy Społecznej w Sepólnie Krajeńskim	1. Szeroko rozumiana praca socjalna. 2. Udzielanie indywidualnych konsultacji i porad.	2021-2024	Liczba udzielonych konsultacji, porad

Cel szczegółowy nr 2: Zwiększenie pomocy i ochrony wobec osób doznających przemocy w rodzinie

Działania	Odpowiedzialny za realizację działania/ współorganizator	Sposoby realizacji	Harmonogram realizacji	Wskaźniki realizacji
1. Udzielanie pomocy i wsparcia dla osób doznających przemocy w rodzinie	Ośrodek Pomocy Społecznej w Sepólnie Krajeńskim	1. Podejowanie interwencji w rodzinie dotkniętej przemocą – procedura „Niebieska Karta”.	2021-2024	Liczba interwencji Liczba Niebieskich Kart
	Zespół Interdyscyplinarny w Sepólnie Krajeńskim	2. Udzielanie informacji na temat istniejących form pomocy.	2021-2024	Liczba osób, którym udzielono informacji
	Komenda Powiatowa Policji w Sepólnie Krajeńskim Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia	3. Zapewnienie bezpieczeństwa osobom dotkniętym przemocą w rodzinie w formie zapewnienia miejsc w całodobowych ośrodkach	2021-2024	Liczba osób doznających przemocy w rodzinie, które zostały umieszczone

	dla Ofiar Przemocy w Rodzinie w Tucholi, Jaksicach i Włocławku	wsparcia oraz pomoc prawna w działaniach separujących ofiarę od sprawców przemocy 4. Zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom w związku z przemocą w rodzinie z uwagi na zagrożenie życia i zdrowia – art. 12 a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie	2021-2024	w ośrodku Liczba dzieci, które zostały odebrane z rodziny i umieszczone u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej, w rodzinie zastępczej lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej
2. Wspieranie i rozwijanie podmiotów, które udzielają pomocy osobom doznającym przemocy w rodzinie	Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim, Grupy robocze	1. Dalsza działalność Zespołu Interdyscyplinarnego w Sępólnie Krajeńskim	2021-2024	Liczba spotkań członków Zespołu Interdyscyplinarnego, Liczba spotkań grup roboczych Liczba zakończonych procedur w ramach „Niebieskiej Karty” w związku z : 1. ustaniem przemocy w rodzinie i uzasadnionym przypuszczeniem o zaprzestaniu dalszego stosowania przemocy w rodzinie oraz po zrealizowaniu indywidualnego planu pomocy 2.rozstrzygnięciem o braku zasadności podejmowania działań.

<p>3. Wizyty pracowników socjalnych i dzielnicowych w ramach monitoringu rodzin, gdzie występuje przemoc</p>	<p>Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim</p> <p>Komenda Powiatowa Policji w Sępólnie Krajeńskim</p> <p>Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim</p>	<p>1. Systematyczne wizyty w godzinach pracy Ośrodka pracowników socjalnych i dzielnicowych w rodzinach, gdzie występuje przemoc i wszczęto procedurę „Niebieskiej Karty”</p>	<p>2021-2024</p>	<p>Liczba wizyt w środowiskach, gdzie wszczęto procedurę</p>
<p>4. Upowszechnianie informacji w zakresie możliwości i form uzyskania pomocy dla osób doznających przemocy w rodzinie</p>	<p>Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim</p> <p>Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim</p>	<p>1. Ogłoszenia w prasie lokalnej dot. form uzyskania m.in. pomocy prawnej, psychologicznej, socjalnej, terapeutycznej, rodzinnej.</p> <p>2. Zamieszczenie informacji na stronie internetowej Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim i Gminy Sępólno Krajeńskie</p>		<p>Liczba ogłoszeń w prasie lokalnej</p> <p>Liczba udostępnionych materiałów informacyjnych zgodnie z potrzebami</p>

Cel szczegółowy nr 3: Zapobieganie stosowania przemocy w rodzinie

Działania	Odpowiedzialny za realizację działania/ współorganizator	Sposoby realizacji	Harmonogram realizacji	Wskaźniki realizacji
<p>1. Oddziaływanie psychologiczne i terapeutyczne na osoby stosujące przemoc</p>	<p>Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim</p> <p>Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Sępólnie Krajeńskim z siedzibą w Więcborku</p> <p>Gminna Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sępólnie Krajeńskim</p>	<p>1. Stosowanie procedury „Niebieska Karta”</p> <p>2. Kierowanie osób do programu korekcyjno-edukacyjnego</p> <p>3. Zgłaszanie osób stosujących przemoc i nadużywających alkoholu na leczenie odwykowe.</p>	<p>2021-2024</p>	<p>Liczba wszczętych procedur „Niebieska Karta”</p> <p>Liczba osób skierowanych do udziału w programie korekcyjno-edukacyjnym</p> <p>Liczba osób, które zgłoszono na leczenie odwykowe</p> <p>Liczba spraw skierowanych do sądu</p>

	Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim			o zastosowanie obowiązku leczenia odwykowego
2. Rozpowszechnianie informacji na temat konsekwencji stosowania przemocy	Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim	1. Udzielanie informacji na temat konsekwencji stosowania przemocy w rodzinie	2021-2024	Liczba osób, którym udzielono informacji

Cel szczegółowy nr 4: Rozszerzenie kompetencji osób zaangażowanych w działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie				
Działania	Odpowiedzialny za realizację działania/ współorganizator	Sposoby realizacji	Harmonogram realizacji	Wskaźniki realizacji
1. Organizacja profesjonalnych szkoleń, podnoszenie wiedzy z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie dla osób na co dzień zajmujących się tą problematyką, w szczególności (nauczycieli, pedagogów szkolnych, funkcjonariuszy policji, pracowników socjalnych, ochrony zdrowia, kuratorów sądowych itd.)	Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim	1. Organizacja szkoleń i konferencji	2021-2024	Liczba zorganizowanych szkoleń, konferencji
	Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim	2. Uczestnictwo w szkoleniach i konferencjach	2021-2024	Liczba osób, które będą uczestniczyły w szkoleniach i konferencjach

V. ADRESACI PROGRAMU

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021-2024 skierowany jest do mieszkańców miasta i gminy Sępólno Krajeńskie, a w szczególności:

1. Ofiar przemocy w rodzinie w tym:

- dzieci;

- współmałżonków lub partnerów w związkach nieformalnych;
 - osób starszych;
 - osób niepełnosprawnych.
2. Sprawców przemocy w rodzinie.
 3. Rodzin i osób zagrożonych zjawiskiem przemocy.
 4. Przedstawicieli instytucji i służb pracujących z osobami i rodzinami zagrożonymi bądź dotkniętymi przemocą.
 5. Społeczności lokalnej.

VI. REALIZACJA PROGRAMU

Realizacja Programu możliwa jest wyłącznie przy ścisłej współpracy poszczególnych partnerów działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie. W realizację założonych działań zaangażowane będą następujące podmioty:

Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim

jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwycięzenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia zasoby i możliwości.

Punkt Interwencji Kryzysowej działający przy Ośrodku Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim

Celem działalności Punktu Interwencji Kryzysowej jest udzielanie kompleksowej pomocy osobom znajdującym się w kryzysowych sytuacjach życiowych, którzy nie znajdują sposobów samodzielnego poradzenia sobie z problemem i nie mają wystarczającego wsparcia w swoim otoczeniu.

Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim

Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim działa od 2011 roku.

W skład zespołu wchodzi przedstawiciele:

- jednostek organizacyjnych pomocy społecznej;
- gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych;
- policji;
- oświaty;
- ochrony zdrowia;
- prokuratury;
- kuratorzy sądowi.

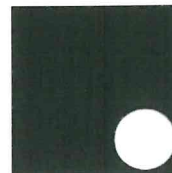
Gminna Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sępólnie Krajeńskim

Komisja działa na mocy ustawy o wychowaniu w trzeźwości oraz przeciwdziałaniu alkoholizmowi. W skład jej wchodzi osoby przeszkolone w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.

Punkt Konsultacyjno - Profilaktyczny ds. Przeciwdziałania Narkomanii przy Stowarzyszeniu „Dorośli - Dzieciom” w Sępólnie Krajeńskim:

Punkt Konsultacyjno- Profilaktyczny ds. Przeciwdziałania Narkomanii zajmuje się:

- pierwszym kontaktem i diagnozą młodych ludzi eksperymentujących z narkotykami oraz innymi substancjami psychoaktywnymi;
- informowaniem rodziców, opiekunów jak rozpoznać czy dziecko ma kontakt z narkotykami.

Placówki Oświatowe

Instytucje oświatowe podejmują działania, aby wprowadzić własny i dostosowany do potrzeb program profilaktyczny.

Pomoc psychologiczno – pedagogiczna polega między innymi na:

- podejmowaniu działań wychowawczych i profilaktycznych wynikających z programu wychowawczego szkoły i programu profilaktyki,
- prowadzeniu edukacji prozdrowotnej i promocji zdrowia;
- organizacji zajęć psychoedukacyjnych w celu wspomagania wychowawczej funkcji rodziny, zapobieganiu zachowaniom dysfunkcyjnym uczniów oraz wspieraniu ich rozwoju;
- organizacją warsztatów dla rodziców i nauczycieli w celu doskonalenia umiejętności z zakresu komunikacji społecznej oraz umiejętności wychowawczych.

Komenda Powiatowa Policji w Sępólnie Krajeńskim

Jednym z podstawowych zadań jakie realizuje policja jest inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie zjawiskom kryminogennym, współdziałanie w tym zakresie z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami społecznymi.

Funkcjonariusze policji we współpracy z tut. Ośrodkiem Pomocy Społecznej prowadzą monitoring w rodzinach, gdzie wdrożono procedurę „Niebieskie Karty”.

Stowarzyszenie Klub Abstynenta „JANTAR” w Sępólnie Krajeńskim

Stowarzyszenie stawia sobie za cel (przy współpracy z innymi instytucjami):

- poprawę sytuacji materialno-bytowej rodzin i osób żyjących w ubóstwie;
- zmniejszenie zjawiska bezdomności, alkoholizmu, narkomani i innych patologii społecznych;
- współpracę z organami administracji publicznej oraz z innymi organizacjami pozarządowymi;
- inicjowanie i rozwijanie życia koleżeńskiego członków i sympatyków Stowarzyszenia;
- podejmowania innych działań sprzyjających realizacji misji i celów statutowych Stowarzyszenia.

NZOZ „Jantar” Ośrodek Terapii Uzależnień i Współuzależnienia w Sępólnie Krajeńskim

Ośrodek prowadzi:

- sesje indywidualne osób uzależnionych od alkoholu i członków ich rodzin;
- zajęcia grupowe dla uzależnionych i osób współuzależnionych;
- indywidualne wsparcie psychologiczne dla uzależnionych i współuzależnionych;
- grupę OPT realizującą Osobisty Plan Terapii dla osób z ZZA (grupa terapeutyczna – pogłębiona);
- grupę terapeutyczno - warsztatową (głód alkoholowy) dla osób uzależnionych od alkoholu;
- zajęcia profilaktyczno-edukacyjne skierowane do gimnazjalistów, które prowadzą nieodpłatnie terapeuci dotyczące tematyki uzależnienia od alkoholu i jego skutków.

Świetlica Terapeutyczna w Sępólnie Krajeńskim

Jest specjalistyczną placówką wsparcia dziennego, której działania koncentrują się wokół:

- zapewnienia opieki dzieciom wychowujących się w rodzinach dysfunkcyjnych, w rodzinach z problemem alkoholowym oraz w środowiskach niekorzystnych dla ich rozwoju;
- wyposażania młodych ludzi w umiejętności radzenia sobie z trudnymi życiowymi problemami i sytuacjami;
- pokazywania jak można atrakcyjnie, twórczo i bezpiecznie spędzić czas wolny;
- wsparcia rodziców w procesie wychowania i radzenia sobie z trudnymi życiowymi sytuacjami;
- zapewnienia pomocy w nauce.

Stowarzyszenie „Dorośli - Dzieciom” w Sępólnie Krajeńskim

Stowarzyszenie skupia się m. in. na zagospodarowaniu czasu wolnego dzieciom z rodzin dysfunkcyjnych. Ponadto prowadzi Klub Młodych Twórców, który jest miejscem spotkań młodych ludzi i umożliwia:

- wymianę doświadczeń;
- wspomaganie i rozwijanie potencjału twórczego młodzieży;
- motywowanie młodzieży do samodzielnego poszukiwania różnych rozwiązań ich problemów;
- kreowanie liderów młodzieżowych;
- autokreację i pracę nad sobą;
- integrowanie młodzieży różnych środowisk, kultur i subkultur;
- propagowanie lokalnej kultury, elementów ludowości oraz turystycznych walorów naszego regionu w twórczej aktywności młodzieży.

Biblioteka Publiczna im. Jarosława Iwaszkiewicza w Sępólnie Krajeńskim

Biblioteka pełni funkcję ogólnodostępnej biblioteki publicznej, która ma za zadanie upowszechniać wiedzę i kulturę w społeczeństwie.

Biblioteka czynnie uczestniczy we wszelkiego rodzaju działaniach związanych z edukacją i profilaktyką dotyczącą przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Biblioteka Publiczna
im. J. Iwaszkiewicza w Sępólnie Krajeńskiej

Centrum Kultury i Sztuki w Sępólnie Krajeńskim

Nadrzędnym celem działania CKiS jest pozyskanie i przygotowanie środowiska lokalnego do aktywnego uczestnictwa w kulturze oraz współtworzenie jej wartości. Ma w swojej ofercie zajęcia jako atrakcyjną formę spędzania czasu wolnego z dala od przemocy, alkoholu i narkotyków.

Zajęcia te skierowane są do dzieci i młodzieży, mają charakter edukacyjny, również w obszarze dotyczącym problemu przemocy i uzależnień.

Centrum Sportu i Rekreacji w Sępólnie Krajeńskim

Przedmiotem działalności Centrum Sportu i Rekreacji jest realizowanie zadań własnych Gminy Sępólno Krajeńskie z zakresu kultury fizycznej, sportu i rekreacji.

Sprawne funkcjonowanie gminnego systemu przeciwdziałania oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie zakłada koordynację i spójność działań, w tym dobry przepływ informacji pomiędzy partnerami – jednostką organizacyjną pomocy społecznej, ochrony zdrowia, policji, wymiaru sprawiedliwości, instytucjami oświatowymi, organizacjami pozarządowymi oraz innymi zajmującymi się tematyką przemocy w rodzinie.

Koordynatorem programu będzie Dyrektor Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim.

VII. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA PROGRAMU

Działania podejmowane w ramach realizacji Programu, związane z osiągnięciem wyznaczonych celów, finansowane będą ze środków budżetu gminy Sępólno Krajeńskie. Przewiduje się również współdziałanie w finansowaniu działań ze środków budżetu państwa oraz pozyskiwanie środków unijnych.

VIII. MONITORING I EWALUACJA PROGRAMU

Realizacja Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie będzie monitorowana przez Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim. Monitorowanie realizacji Programu odbywać się będzie w oparciu o coroczne sprawozdanie z wykonania zadań zawartych w Programie złożone Burmistrzowi Sępólna Krajeńskiego oraz Radzie Miejskiej do dnia 30 kwietnia każdego roku przez koordynatora programu. Sprawozdanie opierać się będzie na analizie danych uzyskanych na koniec każdego roku realizacji Programu.

Wskaźnikami ewaluacji będą:

- liczba wszczętych procedur „Niebieska Karta”;
- liczba rodzin, w których wszczęto „Niebieską Kartę”;
- liczba osób/rodzin objętych pomocą;
- liczba osób przeszkolonych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- liczba posiedzeń Zespołu Interdyscyplinarnego i grup roboczych;
- liczba osób biorących udział w programie korekcyjno-edukacyjnym.

Ewaluacja pozwoli na dostosowanie form wsparcia do potrzeb i problemów istniejących w Gminie Sępólno Krajeńskie, zwiększenie dostępności działań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Ewaluację prowadzić będzie Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim przy współpracy z instytucjami realizującymi Program.

UZASADNIENIE

Art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie stanowi, że zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie realizowane są przez organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego.

W myśl zapisów w/w ustawy do zadań własnych gminy należy:

- 1) opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie;
- 2) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie;
- 3) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia;
- 4) tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Realizacja powyższych zadań w Gminie Sępólno Krajeńskie prowadzona będzie w oparciu o Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021-2024, którego głównym celem będzie zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy oraz zwiększenie skuteczności pomocy rodzinom, w których stosowana jest przemoc jak również ochrona ofiar przemocy.

Projekt uchwały uzyskał pozytywną opinię Komisji Budżetu i Handlu oraz Komisji Statutowej i Pomocy Społecznej Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim.

Przewodniczący Rady Miejskiej

DYREKTOR
Ośrodka Pomocy Społecznej
w Sępólnie Krajeńskim

mgr IZABELA FRÖHLKE

inż. Franciszek Lesinski